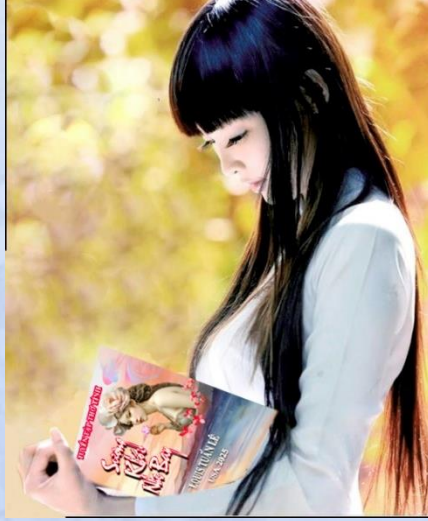

TUYỂN TẬP THƠ TÌNH

SƯƠNG KHỎI NHẸ BAY

LOUIS TUẤN LÊ
USA 2025

**"Light mist drifts and fades,
gathering, scattering,
like a breath of impermanence.**

**Sương Khói Nhẹ Bay
Tuyển Tập Thơ
Louis Tuấn Lê
USA 2025**

Cảm Nhận Của Nhà Văn Nữ Kỳ Giả Kiều Mỹ Duyên

Tôi đã gặp thi sĩ Louis Lê Tuấn nhiều lần. Lần đáng nhớ nhất là gặp ở tiệm phở Quang Trung, thành phố Garden Grove, nhiều anh chị đến từ San Jose, gồm có 2 vợ chồng thi sĩ Chinh Nguyên, vợ chồng Phương Hoa, Minh Thúy, giáo sư Phạm Thái, Sơn và Lê Diễm, Phan Hà, tiến sĩ Nguyễn Hồng Dũng, thị trưởng thành phố Westminster, kỹ sư Nguyễn Mạnh Chí, vợ chồng Hạnh Thảo. Phụ nữ ăn mặc rất đẹp, ai cũng nói năng vui vẻ, chỉ có thi sĩ Louis Lê Tuấn lặng lẽ, ít nói, khuôn mặt buồn buồn như thiên sứ.

Rồi từ đó, tôi thường nhận được tác phẩm của Lê Tuấn. Thơ, truyện là nhu cầu của độc giả, tôi cũng là độc

giả của Lê Tuấn. Thơ của Lê Tuấn đậm đà tình cảm của người với người. Tình cảm lai láng nhưng không hiểu sao khuôn mặt Lê Tuấn lúc nào cũng buồn buồn, không lẽ vừa ăn vừa thiền?

Ở Hoa Kỳ, người nào cũng bận rộn suốt ngày, tôi tắm mặt mũi, mà còn sáng tác thường xuyên là điều hạnh phúc. Tác phẩm của Lê Tuấn tình cảm lai láng nhưng buồn buồn mặc dù Lê Tuấn có vợ đẹp, con ngoan, cháu xinh đẹp.

Hôm nay, tôi nhận được tác phẩm "Sương khói nhẹ bay" của thi sĩ Lê Tuấn. Tôi đọc ngay, bài mở đầu là bài của thiền sư. Độc giả nào trái tim lạnh, đọc tập truyện này, sẽ rung động với mây, gió, sông, núi, tuyết, trăng, sao, v.v.

Cảm ơn thi sĩ Louis Lê Tuấn đưa người về thiên nhiên.

KIỀU MỸ DUYÊN

Cảm Nhận Của Nhà Báo

Lê văn Hải

Hội Trưởng Văn Thơ Lạc Việt

**Chúc mừng thi phẩm "Sương Khói Nhẹ Bay" của
Thi sĩ Louis Tuấn Lê trình làng!**

Vừa thưởng thức xong, thi tập Sương Khói Nhẹ Bay, một tuyển tập thơ như làn khói mỏng quyện trong ánh bình minh, nhẹ nhàng mà sâu thẳm, như lời ru dịu dàng, từ cõi mộng vô thường xa xăm!

Cảm tạ Thi sĩ Louis Tuấn Lê, nhà thơ nhiều tài năng và đầy cảm hứng, đã cho thưởng thức, trên diễn đàn “mỗi ngày một vần thơ!” Giờ lại tặng những giọt sương còn đọng lại trên cánh hồng ban mai, nâng niu hồn người đọc, bay cao, rồi tan nhanh, như mây, như khói!

Những bài thơ của anh, là những bức họa tuyệt vời, là những khúc nhạc không lời, là lời tình thâm thì với trời đất, là dải lụa mềm, buộc nhẹ vào tâm thức mong manh con người.

"Sương Khói Nhẹ Bay!" lan xa, chắc chắn sẽ như cánh chim vượt ngàn, mang theo hương thơ bay xa, chạm vào trái

tim của bao người yêu thi ca. Và mong rằng, hành trình thơ của Louis Tuấn Lê, sẽ còn tiếp tục rực rỡ như nắng chiều trên biển, như sao trời lấp lánh giữa đêm thơ mộng!

Xin được hân hạnh giới thiệu Thi phẩm "Sương Khói Nhẹ Bay" với lối trình bày độc đáo, nhiều kỹ thuật tân kỳ của Thi sĩ Louis Tuấn Lê, một Thi Sĩ, Họa Sĩ đầy tài năng, với sức sáng tác mãnh liệt, bền bỉ nhất của VTLV.

Lê Văn Hải

Cảm Nghi Về Tập Thơ *Sương Khói Nhẹ Bay*

Nhạc Sĩ Thái Phạm

Sương Khói Nhẹ Bay là một tuyển tập thơ thấm đẫm chất triết lý và cảm xúc, nơi mỗi câu chữ như những vệt sương nhẹ lướt qua cõi đời, để lại dấu ấn mơ hồ nhưng sâu lắng trong tâm hồn người đọc. Lấy cảm hứng từ khái niệm “vô thường” trong triết lý Phật giáo, tập thơ đưa ta vào hành trình chiêm nghiệm về sự sống, cái đẹp, tình yêu, nỗi nhớ, và sự mong manh của kiếp người.

Thi sĩ Tế Luân chẳng những gieo chữ bằng tâm hồn, mà còn gửi gắm vào thơ một cái nhìn minh triết về cuộc sống. Từng bài thơ là một hơi thở nhẹ của đất trời, là lời thì thầm của ký ức, là những mảnh vỡ từ những niềm thương chưa dứt, và cả sự thức tỉnh từ chính bản ngã giữa cuộc đời vô thường.

Đọc *Sương Khói Nhẹ Bay*, ta không chỉ thấy bóng dáng một người thơ, mà còn thấy chính mình trong đó, lặng lẽ, mênh mang, chờ một cơn gió lùa qua, cuốn theo nỗi niềm, và trả lại sự tĩnh tại cho tâm hồn. Đây là tập thơ không dành để đọc vội, mà để ngẫm, để thở cùng thơ, và để lắng nghe chính sự chuyển động âm thầm của đời sống trong từng vần điệu.

**Nhạc Sĩ Thái Phạm
Văn Thơ Lạc Việt**

Cảm Nghi Về Tập Thơ Của Văn Thi Sĩ Sa Chi Lê Canada.

**Kính đa tạ thi sĩ tài hoa Lê Tuấn chia sẻ
Văn Thơ Lạc Việt có quá nhiều Văn thơ Nhạc Sĩ
tài năng.**

**Tạo thành một rừng hoa nghệ thuật nổi bật trên
nền trời Hải Ngoại.**

**Từ lâu người Việt đã thưởng thức dòng thơ của thi
sĩ đa tài Lê Tuấn như nguồn suối ý nghĩa tuyệt vời bất tận
từ tư duy lẫn tâm hồn của một thi sĩ tài hoa hiếm có trong
vườn hoa văn học nghệ thuật Hải Ngoại hiện hữu.**

Người Việt luôn kính phục.

Sa Chi Lê

Canada

CHÚT CẢM NGHĨ VỀ TẬP THƠ “SƯƠNG KHÓI NHẸ BAY”

Phương Hoa

Tôi đang bận túi bụi giúp lo đám cưới cho đứa cháu. Khi nhận được bản thảo tập thơ mới nhất của nhà thơ Louis Tuấn Lê, tôi dự định sẽ đánh dấu giữ lại cho khỏi quên và đọc sau khi xong công việc. Nhưng cái tựa đề "Sương Khói Nhẹ Bay" đã hấp dẫn tôi mở ra để đọc thử vài bài. Không ngờ lúc mở ra thì tôi đọc luôn một hơi cho đến hết chứ không thể ngừng lại.

Tác giả Louis Tuấn Lê cùng sinh hoạt với tôi trên nhiều diễn đàn thơ văn hải ngoại, như Văn Thơ Lạc Việt, Văn Bút Việt Nam Hải Ngoại, VBVNHN Vùng Đông Bắc Hoa Kỳ... và tôi không lạ về tài viết nhanh, viết mạnh, sáng tác thơ văn ào ào như vũ bão, và gửi lên các diễn đàn nhiều đến nỗi tôi ...đọc không kịp, đã bỏ sót rất

nhieu. Vậy mà lần này tôi một lần đọc hết những bài thơ trong thi tập đẹp từ hình thức đến nội dung này.

Đúng như tựa đề “Sương Khói Nhẹ Bay, thơ của thi sĩ Louis Tuấn Lê nhẹ như làn gió thoảng, xinh như mơ, và thanh tao như tơ trời, mang theo hương vị của đời sống, của tình yêu, và của những suy tư sâu sắc. Khi đọc những bài thơ trong tập thơ này, tôi cảm thấy như mình đang được cuốn vào một thế giới khác, một thế giới bình an, nhưng đầy màu sắc và âm nhạc. Hãy nghe:

*“Mịt mù sương khói bóng hình
Gặp nhau từ thửa vô tình phận người
Thiên thu ẩn hiện kho trời
Lời em nhả ngọc tiếng đời thiết tha.”*

(Sương Khói Nhẹ Bay – tr. 7)

Người ta thường nói, thi sĩ là những người “quá tham lam” thứ gì cũng muốn ôm lấy hết, từ những vật nặng bên hiên, đến những giọt sương trên cỏ, hay cánh phượng đỏ vào hè, họ đều vơ cả vào thơ, quả thật không sai. Trong bài “Tôi Muốn Thơ Tôi” Louis Tuấn Lê đã muốn thật nhiều. Anh muốn thơ anh là nhánh sông chở đầy nỗi nhớ menh mông, là mạ non trên cánh đồng để rồi cho đời những hạt lúa ươm vàng, hay là những nốt nhạc để du dương trầm bổng những âm điệu thiên thai...

*“Tôi muốn thơ tôi là nhánh sông
Chở đầy nỗi nhớ vào menh mông
Thêm nhiều triệu đóa hoa hồng thắm
Tặng những đau thương một đóa hồng”*
(Tôi Muốn Thơ Tôi – tr. 25)

Tình cảm là vậy, lãng mạn thế kia, nhưng mà rồi cũng có những lúc tâm tư hoang mang khi nhà thơ cố quên đi nhiều thứ trong quá khứ, quên để được sống

thanh thản nhẹ nhàng. Như trong bài thơ “Tôi Muốn Quên” tác giả muốn quên hết nghiệp duyên trời và quên luôn cả... cuộc đời chinh nhân hùng tráng xưa kia... Nhưng không phải vậy đâu. Phải đợi đọc hết tập thơ mới biết được tâm tình của tác giả.

“Tôi muốn quên nghiệp duyên trời

Bọt bèo cay đắng chuyện đời chinh nhân

Đứng giữa trời đất tàn ngàn

Chất chồng thương hận phù vân bóng mờ.” (Tôi Muốn Quên- tr. 27)

Và trong bài thơ "Hoa Đèn", tác giả đã sử dụng ngôn ngữ một cách tinh tế và dịu dàng để miêu tả những cảm xúc yêu đương. Ngộ nghĩnh và dễ thương là, tác giả vừa như nằm ngoài sương để... ôm gió lạnh tơ trời vừa nghe đêm thổn thức những lời yêu đương...

“Sương đêm gió lạnh tơ trời

Tiếng đêm thổn thức nói lời du dương.”

(Hoa Đèn. Tr. 36)

Từ đầu đến cuối trong "Sương Khói Nhẹ Bay" có nhiều bài thơ man mác tâm tư, ướm át, và rất diễm tình... xin mời độc giả hãy tự mình thưởng thức...

Tóm lại, Thi Tập "Sương Khói Nhẹ Bay" của thi sĩ Louis Tuấn Lê là một tác phẩm hay, rất đáng được đón đọc. Xin trân trọng giới thiệu đến với độc giả.

Phương Hoa

California July 30, 2025

Văn Thi Sĩ Phương Hoa

Là thành viên của Văn Thơ Lạc Việt

Văn Bút VNHN Đông Bắc Hoa Kỳ

Cảm Nghi

Tác Phẩm Thơ

Sương Khói Nhẹ Bay

Tôi mượn hình ảnh Sương Khói Nhẹ Bay. Để diễn tả một sự chuyển động trong Vô Thường, hơi nước đọng lại thành sương, sương theo ngọn gió là đà bay, tạo thành sương mù như làn khói nhẹ nhàng bay đi.

Hình ảnh của “Sương Khói Nhẹ Bay” khi tụ khi tan, gần giống với Vô Thường. Định nghĩa của Vô Thường là luôn luôn thay đổi, chính sự thay đổi này là nguồn gốc của sự sống, một sự chuyển tiếp từ nhỏ đến lớn từ trẻ đến già và từ sống đến chết.

Từ cái không có đến cái hiện hữu, và đi ngược lại từ hiện hữu đến tan biến. Từ Vô Vi đến Hữu Vi. Theo quan niệm của Đức Phật đã nói:

“Cái gì hữu hình tất hữu hoại, có sinh phải có diệt”

Chúng ta hãy nhìn nhận chính xác về vấn đề cốt yếu của vô thường, để từ đó quán chiếu bản thân, không còn chấp vào thân thể mà gây đau khổ cho người và cho chính mình.

Nếu như không có “Vô Thường” thì tất cả mọi sự vật, hiện tượng và sự sống trên trái đất này sẽ không bao giờ tồn tại, nó sẽ đông cứng và đứng yên một chỗ như vũng nước đọng trong ao tù, không có lối thoát.

Nếu như không có vô thường thì con người sẽ không có mặt trên cuộc đời này, không có vô thường thì thân ta sẽ không thể nào lớn lên, không có vô thường thì người ngu sẽ không thành người trí, không có vô thường Trái Đất này sẽ trở thành bãi tha ma với sự hôi thối của những xác chết không bị phân rã vào đất.

Nếu không có vô thường đời sống sẽ trở nên tẻ nhạt, trái đất sẽ không thay đổi theo bốn mùa Xuân Hạ Thu Đông. Muôn hoa sẽ không còn đua sắc khoe hương, tình yêu sẽ bị đông cứng mất đi tính chất lãng mạn hữu tình.

Mịt mù sương khói bóng hình

Gặp nhau từ thừa vô minh phận người

Thiên thu ẩn hiện kho trời

Lời em nhả ngọc tiếng đời thiết tha.

Sương Khói Nhẹ Bay là cảm nhận từ lẽ Vô Thường, là ngôn từ của thi ca, nếu cuộc đời thiếu vắng những vần thơ thì cuộc sống sẽ trở nên mất hết thi vị và nhàm chán.

Tôi mượn câu. *Danh ngôn về Thời gian - Jorge Luis Borges. “Thời gian hủy hoại các lâu đài, nhưng lại làm giàu những vần thơ.” “Time, which despoils castles, enriches verses”*

Tôi mạn phép mượn ý tưởng này để thay đổi một chút cho phù hợp với cảm nghĩ của bài viết: Sương Khói Nhẹ Bay. Vô Thường làm thay đổi sự hiện hữu, nhưng làm phong phú cho những vần thơ. Vô Thường là cánh đồng chứa đầy phù sa màu mỡ để cho thơ bám rễ mà sinh sôi đơm hoa kết trái.

**Thơ reo vui, từng chập, đốm lửa hồng
Em khép cửa, che ngọn gió mùa đông
Trời về chiều, ngoài hiên cơn gió hú
Thơ không đề, chỉ một chữ hư không.**

Tế Luân

Cảm Nghĩ về tuyển tập thơ Sương Khói Nhẹ Bay

Louis Tuấn Lê

05-02-2024

Sương Khói Vô Thường

Sẽ có một ngày tôi tìm ra chân lý
Sương khói nhẹ bay ký ức lại trôi về
Tôi đã chìm đắm trong cõi đời vô định
Chối bỏ hư vô vòng sinh mệnh nào nề.

Rồi một ngày tôi buông xuôi theo định mệnh
Buông bỏ lợi danh, buông bỏ hết muộn phiền
Tôi vẫn tưởng cõi tạm, trường tồn vĩnh viễn
Nhận biết vô thường mới biết được ta điên.

Đến một ngày mái tóc đổi trắng như vôi
Nhận ra chính mình lòng thổn thức bồi hồi
Bao dự vọng khát khao biến thành vô nghĩa
Sương khói nhẹ bay tôi tìm lại chính tôi.

Khi vượt qua nhìn lại thấy chính đời mình
Trong tim ta dòng máu chảy mãi vô tình
Được mất bại thành, bao giận hờn trách móc
Sớm hợp tối tan đời lặp lại hành trình.

Qua bao đắng cay đời lên voi xuống chó
Nhận thấy hồn mình sao trống rỗng vô thường
Vui buồn, hợp tan, chẳng làm ta bật khóc
Lý lẽ vô thường khai mở lối yêu thương.

Tế Luân

Sương Khói Nhẹ Bay

Mịt mù sương khói bóng hình
Gặp nhau từ thửa vô minh phận người
Thiên thu ẩn hiện kho trời
Lời em nhả ngọc tiếng đời thiết tha.

Cánh hoa rụng trước hiên nhà
Nhìn trông đôi mắt kiêu sa chợt buồn
Tiếng lòng ngôn ngữ vô ngôn
Lấy bài thơ cũ đem chôn ngoài rừng.

Gặp em tay bắt mặt mừng
Trâm cài mái tóc lưng chừng xoa vai
Gió lay động vạt áo dài
Bóng chiều phố núi dấu hài lối đi.

**Giọt buồn vẫn mãi thâm thì
Mảng rêu xanh bám rì rào tường loang
Lục tìm như loài thú hoang
Đêm trắng thức giấc bàng hoàng nhớ ai.**

**Nhật nhòa sương khói đường dài
Bước ra từ cõi sơ khai đời người
Môi thơm từ thuở đôi mươi
Tay che nắng hạ bước đời gót xuân.**

**Về thôi sương khói phù vân
Mắt buồn rơi lệ tàn ngần nhớ thương
Đời trôi qua mấy đoạn trường
Thì thôi một bóng vô thường bay đi.**

Tế Luân

Mặt Mù Sương Khói

**Khói sương phẳng phất như mây
Men theo đỉnh núi đồi tây chiều vàng
Gió lay ngọn cỏ nhẹ nhàng
Người đi ngơ ngẩn đôi hàng chim bay.**

**Dùng dằng chưa vội chia tay
Người thương ở lại còn say ân tình
Còn ai thấu hiểu lòng mình
Hoàng hôn chiều muộn bóng hình hư vô.**

**Thì thôi mộng ảo mơ hồ
Mặt mù sương khói đầy xô bóng tà
Tình nào ẩn hiện ngàn hoa
Lòng nào nức nở nhạt nhòa lệ rơi.**

**Một thời nhớ tuổi đôi mươi
Tay em với đến chân trời bay xa
Mộng vàng mơ ước cầm ca
Nhạc vàng ngày ấy bóng tà huy bay.**

**Thì thôi giấc mộng chia tay
Buồn vui một thoáng lệ này xót thương
Hoa rơi vàng rụng bên đường
Thôi thì ngõ tường vô thường qua đi.**

Tế Luân

Bồng Bềnh Vết Sương

**Một vết sương mù giăng ngang thung lũng
Như mây trời ôm lấy mối tình chung
Nơi có em, nỗi buồn đang chấp cánh
Nụ hoa vàng, nhẩy thêm nhánh ưu tư.**

**Một ánh trăng sáng đêm thâu lặng lẽ
Lời em ru khe khẽ đọc trên môi
Tiếng chim hót thung lũng buồn chiều tím
Khói lam chiều lặng lẽ cánh chim bay.**

**Em lạc bước tìm về trong vô thức
Trời đầy mù sương che khuất lối về
Những chấp nối lê thê buồn ngơ ngẩn
Em một mình lẩn thẩn vết đêm mơ.**

Tế Luân

Mênh Mông Sương Khói

**Mênh mông sương khói nhẹ bay
Em xòe tay bắt chùm mây sương mù
Tưởng rằng nắm cả thiên thu
Nào ngờ một nhúm phù du hão huyền.**

**Một làn khói chợt thôi miên
Vào thăm ký ức lụi phiền trăm năm
Lựa vàng óng ánh tơ tằm
Khoác lên tấm áo hương trầm vấn vương.**

**Đêm trăng huyền ảo mù sương
Ngày mai tiếp bước bụi đường phong vân
Buồn thương nỗi nhớ xa gần
Để cho lệ ấy tần ngần vết đau.**

**Người đi tình vội theo sau
Phố xưa trời rộng đổi màu hoàng hôn
Hoa sen chớm nở bên cồn
Sương khuya thấm ướt cõi hồn thi nhân.**

**Hoa vàng sương khói phù vân
Mây bay phủ bóng đường trần tha phương
Lang thang khắp nẻo đoạn trường
Đời trôi ngày tháng vô thường mai sau.**

Tế Luân

Sương Ướt Giọt Buồn

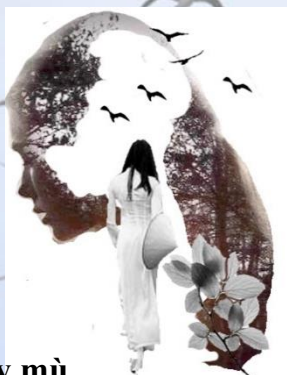
Lá rơi vàng úa cả trời thu
Màn trời sương trắng thả mây mù
Em đi áo lụa bay theo lá
Dáng dấp yêu kiều mộng viễn du.

Sương ướt giọt buồn trên mắt lệ
Lá buồn rơi rớt bóng cô đơn
Thu không tô vẽ thêm vàng úa
Lại đến với tôi những đổi hờn.

Thu đến cô liêu cảnh xác xơ
Lá vàng xào xạc tiếng hong khô
Tình yêu trải bày trên trang giấy
Ngôn từ không đủ tràn ý thơ.

Xào xạc lá vỡ vụn tiếng khô
Bóng em ẩn hiện bước ven hồ
Dòng thơ trào mực tìm ngôn ngữ
Em đến bên đời chiêm giấc mơ.

Tế Luân

Như Vạt Sương Bay

Khói sương phẳng phất như mây
Men theo đỉnh núi đồi tây chiều vàng
Gió lay ngọn cỏ nhẹ nhàng
Người đi ngơ ngẩn đôi hàng chim bay.

Dùng dằng chưa vội chia tay
Người thương ở lại còn say ân tình
Còn ai thấu hiểu lòng mình
Hoàng hôn chiều muộn bóng hình hư vô.

Thì thôi mộng ảo mơ hồ
Mịt mù sương khói đầy xô bóng tà
Tình nào ẩn hiện ngàn hoa
Lòng nào nức nở nhạt nhòa lệ rơi.

Một thời nhớ tuổi đôi mươi
Tay em với đến chân trời bay xa
Mộng vàng mơ ước cầm ca
Nhạc vàng ngày ấy bóng tà huy bay.

Thì thôi giấc mộng chia tay
Buồn vui một thoáng lệ này xót thương
Hoa rơi vàng rụng bên đường
Thôi thì ngõ tường vô thường qua đi.

Tế Luân

Phá Vỡ Vô Thường

**Phá vỡ vô thường thành trăm ngàn mảnh vụn
Một mảnh tặng em làm tấm áo che thân
Một mảnh tôi choàng làm tấm che gió bão
Của một thời chinh chiến cát bụi phù vân.**

**Xin tặng bạn tôi mảnh đao binh chinh chiến
Thắng hay thua hào khí ngùn ngút sáng ngời
Mảnh vô thường cất giữ, nổi hờn vong quốc
Biến đau thương thành đá tảng giữa cuộc đời.**

**Có và không, hai mặt tình đời đối kháng
Lạc loài bốn phương định dạng vùng đất lạnh
Những bước chân, mảnh tha hương đời đón nhận
Mảnh áo vô thường khoác trên vai lữ hành.**

**Kính tặng Mẹ mảnh vô thường nơi mộ địa
Lau cho khô dòng nước mắt vạn sầu lo
Tuổi trẻ giữa đất trời trên đường tuyệt lộ
Tấm ván vô thường vượt biển kiếm tự do.**

Tế Luân

Ngũ Ngôn Của Thi Nhân

**Còn nghe nước nở từ bông hoa
Gỗ nhịp thời gian bóng xế tà
Trên nấm mồ hoang loài cỏ úa
Hồn soi hạt bụi cõi ta bà.**

**Bầy hoang già thú đêm huyền mặc
Khao khát nhìn em dáng ngọc nga
Vết nứt hồi sinh nguồn thực thể
Đêm soạn rót mật bóng trăng tà.**

**Gió bay chợt thấy hồn trinh nữ
Bám bụi thời gian phủ lớp dày
Em tắm nước sông trôi tận biển
Bụi hư vô chối bỏ thân này.**

**Xổ dây chuỗi hạt thiên tâm định
Hơi thở đêm qua mới tái sinh
Nhìn thấy thân ta từ kiếp trước
Nhấp nhô nhịp điệu hóa vô hình.**

Tế Luân

Tự soi bóng mình

Gương Mặt Thi Nhân

**Tôi thấy vết nhăn hằn trên gương mặt
Từ vết nứt mọc ra một câu thơ
Ý thơ sâu thẳm từ trong ký ức
Hiện hóa thân tôi như một giấc mơ.**

**Lần theo đường chỉ hằn sâu vết nứt
Tôi nhặt ra hạt bụi nảy mầm thơ
Từ đó thơ tôi mang theo hoài niệm
Thân phận con người trần tục bơ phờ.**

**Tôi lại thấy vết nám trên da thịt
Vết nám lan nhanh màu sắc tím bầm
Nhưng nơi ấy có vần thơ trải rộng
Trên mình thi nhân tư tưởng nảy mầm.**

**Tôi mặc kệ những vết nhăn bầm tím
Dấu vết thời gian nhân cách thi nhân
Mỗi ngày câu thơ từ trong trí tuệ
Trên mình thi sĩ nở đóa phù vân.**

Tế Luân

Ký Ức

Sợi tóc bạc làm mùa xanh nhức nhối
Ký ức hiện giữa giông tố đời người
Mảng rong rêu mọc lên mầm xanh mới
Vùng đất lạ, tôi chợt thấy chơi vơi.

Có lần tôi lần mò trong dĩ vãng
Tìm hư vô qua lăng kính trần chuồng
Được và mất thoáng qua trong chớp mắt
Tuổi trẻ đi qua, nông nổi vọng cuồng.

Cuộc đời có vui cũng có lúc buồn
Cái được thì ít cái mất thì nhiều
Chỉ tình yêu tồn tại theo ngôn ngữ
Bài thơ hay, còn tiếc nuôi dáng chiều.

Lúc nửa đêm tôi gọi em thức dậy
Vì nhìn quanh sợ bóng tối bao vây
Không có tiếng người thăm thì đêm tối
May có em tình vẫn mãi đọng đầy.

Tế Luân
Một chút triết lý trong thơ

Ném Xuống Dòng Sông

Đem hòn đá ném xuống dòng sông
Mặt nước loang tròn những số không
Xô dạt vào bờ tung bọt trắng
Gió lùa bóng nước vào hư không.

Gánh đời tảng đá côi vô thường
Đề xuống hai vai những đoạn trường
Đất nước đổi thay theo vận hạn
Lòng buồn trĩu nặng nhớ quê hương.

Một trời đất rộng bóng tha phương
Bạt gió chim ngàn vượt trùng dương
Ngang dọc non sông tung vó ngựa
Bụi hồng gió bão khắp cung đường.

Đêm trăng thấp thoáng bóng sao rơi
Gót ngọc gieo hoa khóc giữa trời
Lệ nền đêm khuya người có nhớ
Nén hương đốt cháy buồn chơi vơi.

Tế Luân

Tảng Đá Cùng Rong Rêu

**Rêu xanh tri kỷ cùng đá
Mảng phối hợp thời gian là thiên thu
Hồi sinh sức sống âm u
Tiếng vô thanh ấy đến từ hư vô.
Đá cùng rêu nghĩa hải hồ
Hoàng triều châu thổ Đại Cồ lên ngôi
Dem công chúa gả bán thời
Bạc quân vương muốn đổi dời tình nhân.
Đá bàng hoàng kiếp phù vân
Rêu tha thiết thử xoay vần u mê
Cổ ôm ấp tình phu thê
Trò đùa vương giả bộn bề nổi ngôi.
Thời gian xanh mãi bồi hồi
Rêu xanh thương nhớ ngàn lời hỏi han
Công chúa ơi! Đừng than thân
Cuộc hôn phối ấy ngại ngần phương xa.
Đá cùng rêu tình đậm đà
Hồi sinh phế tích chia tà áo bay
Vui đùa một thoáng mưa mây
Vĩnh hằng duyên kiếp đọa đầy trần gian.**

Tế Luân

Khắc Tên Trên Đá

**Chiều bóng đổ thấy người mình nghiêng ngả
Gian truân nào dẫm nát cả tuổi xuân
Đời ngậm đắng nuốt cay bao sóng gió
Đến bao giờ thời thế mới xoay vần.**

**Ngước lên trời bông bênh trôi mây trắng
Nhìn xuống đất mang nặng dấu hình hài
Vũ mưa bay mịt mờ sương khói
Lầm lũi bước đi sẽ hết đường dài.**

**Khắc lên tảng đá, tên ta ở đó
Ngàn năm sau còn ai biết tên người
Cõi vô thường không tên là bất tận
Chỉ mình ta tự tại sống trên đời.**

Tế Luân

Những Mặt Chữ

Theo con chữ chạy lung tung
Thơ đem trộn vụn tình chung đợi chờ
Chữ là nền móng của thơ
Hồn là âm nhạc dệt tơ gọi tình.
Ném nỗi đau vào hành trình
Đem vào bóng tối vô hình trong đêm
Gối chăn hơi ấm dịu êm
Em ru ta ngủ vào miền viễn du.
Thơ lạc lối vụng đường tu
Đôi lần chạm ngõ sương mù nhẹ bay
Nhờ em kéo lại trên tay
Giấc mơ chợt tỉnh mới hay mộng là.
Là em câu nói thật thà
Đôi môi ngọt lịm đậm đà tình thân
Tình là vạch nôi ân cần
Đời là vụn nẻo xa gần có nhau.
Hãy băng lại những vết đau
Chùi đi vết máu mai sau sẽ lành
Nghe em nói lời chân thành
Trong tim đã nảy thêm cành hoa xuân.
Đời lập trình bóng phù vân
Đám mây điện toán mấy tầng mây trôi
Bàn phím rung những bồi hồi
Mỗi từng câu chữ tha mỗi dệt thơ.

Tế Luân

Có Em

**Có ngọn cỏ mới nhú lên
Có em ngồi đó bên thềm cô liêu
Có tiếng đập trái tim yêu
Có ta ôm lấy bóng chiều nhạt phai.**

**Có cánh hoa rụng trên vai
Dáng em là đóa lan đài nở đêm
Áo em bay vạt lụa mềm
Mùa xuân quyến rũ bên thềm cỏ hoa.**

**Có tiếng sáo trúc giao hòa
Có vần thơ viết mặn mà câu thương
Có đêm thu ướt mưa sương
Có ta ngơ ngẩn tìm đường về đâu.**

**Có thêm rượu phá thành sầu
Tuyết rơi ngổ tương hoa cau bay về
Có em chợt nhớ câu thơ
Có đêm chìm lắng cơn mê ân tình.**

Tế Luân

Cà Phê Sáng

**Buổi sáng uống cà phê
Trong góc đời thâu nhỏ
Vị đắng nào ngăn được
Nỗi buồn viết trong thơ.**

**Lắng nghe thu gió lạnh
Mang theo cả nỗi buồn
Những cơn đau nhức nhối
Nhớ nhau đến điên cuồng.**

**Hiện về trong tách nước
Màu mắt của người xưa
Mùa thu về bịn rịn
Chiếc lá buồn đong đưa.**

**Âm vang bài tình ca
Giấc mơ xưa hiện về
Lời tình buồn ướt át
Nỗi buồn dài lê thê.**

**Em cố ngăn dòng lệ
Giọt cà phê sóng sánh
Bồng bềnh thêm vị đắng
Em nhớ anh! Nhớ anh.**

Tế Luân

Lá Đỏ

**Gió thu về lá rơi
Mưa tháng mười nhẹ bay
Lá vàng, nâu, chen đỏ
Hồn thu thấm men say.
Trời hôm nay mưa bụi
Lá nằm ướt thân cây
Trông như ai trải thảm
Đón bước em gót hài.
Mùa này thương lá rụng
Hương thu thấm giọt sầu
Đường chiều xào xạc lá
Như lời tình gọi nhau.
Em ngần ngợ hỏi đời
Mùa thu nào than thở
Hỏi thăm chiếc lá rơi
Tình yêu nào bỏ ngõ.
Em đi dưới chòm lá
Tháng mười cơn mưa phùn
Hỏi thăm hồn tảng đá
Hồn thu lòng có rung.
Thu khoác màu áo mới
Áo em vàng gió bay
Chiếc lá đỏ rơi xuống
Em cầm thu trên tay.**

Tế Luân

Tôi Muốn Thơ Tôi

**Tôi muốn thơ tôi là nhánh sông
Chở đầy nỗi nhớ vào mệnh mông
Thêm nhiều triệu đóa hoa hồng thắm
Tặng những đau thương một đóa hồng.**

**Tôi muốn thơ tôi lá mạ non
Cánh đồng lúa chín hạt ươm vàng
Ngôn tình rục rờ thêm nguồn sống
Thỗn thức trong thơ nét dịu dàng.**

**Tôi muốn thơ tôi những nốt nhạc
Du dương âm điệu vọng thiên thai
Tình yêu thổn thức lời âu yếm
Như lá thu rơi trải gót hài.**

**Tôi muốn tình yêu đầy ý thơ
Cả trong giấc ngủ vào đêm mơ
Nồng nàn quyến rũ nguồn ân ái
Buông thả hồn mơ đến bến bờ.**

**Tôi muốn thơ tôi chảy ngược dòng
Trở về tuổi trẻ lòng hoài mong
Thăm từng nỗi nhớ đời son trẻ
Những tiếng âm vang từ tấm lòng.**

**Tôi muốn thơ tôi vào cuộc sống
Chuyện vui buồn viết hết trong thơ
Để khi nhớ vẫn còn rung động
Giấc mộng vàng say đắm tuyệt vời.**

**Tôi muốn thả rơi lòng hận thù
Cuộc đời phiêu bạt lắm gian truân
Tám năm biệt xứ là vô tận
Trời đất xoay vòng chuyện thế nhân.**

**Tôi muốn thơ tôi những đóa hoa
Xuân về rực rỡ niềm đam mê
Lòng vui chất chứa đầy nỗi nhớ
Trong mỗi tình quê bước trở về.**

Tôi Muốn Quên

**Tôi muốn quên hết đau thương
Một đời dẫu bề đoạn trường bước đi
Đêm nghe mưa vọng thăm thì
Tặng nhiều nghiệt ngã xá gì tài hoa.**

**Tôi muốn quên đời phong ba
Nỗi đau thân phận bóng tà huy bay
Tôi muốn quên chuyện đọa đầy
Tám năm trường hận thân gầy hư hao.**

**Tôi muốn quên đời xanh xao
Mười năm sóng nổi ba đào vong thân
Đứng nhìn tạo hóa xoay vần
Thế thời thay đổi đại tàn chia đôi.**

**Tôi muốn quên nghiệp duyên trời
Bọt bèo cay đắng chuyện đời chinh nhân
Đứng giữa trời đất tàn ngần
Chất chồng thương hận phù vân bóng mờ.**

**Tôi muốn quên hận trong thơ
Cho ngàn sóng vỗ giấc mơ chân tình
Tôi quên chưa hỏi bóng mình
Tài hoa mấy nổi hành trình bao xa.**

Tế Luân

Bức Chân Dung

**Khoảng tối sáng che mờ nơi kín hở
Nét cọ vẽ thời gian dấu trong mơ
Màu sắc hồi sinh nét đẹp thiếu nữ
Trong lặng im ẩn hiện dáng kiều sa.**

**Tình yêu có từ mấy triệu năm trước
Em vẫn thể nét đẹp hóa thiên thần
Ba vòng nhảy múa khoe thân tạo dáng
Cuốn hút hồn ai vào cõi phù vân.**

**Em hiện thân tuổi thanh xuân quyến rũ
Nét ngây thơ trong sáng đến đại khờ
Từng đường nét siêu thực đến kinh ngạc
Hồn trinh nữ tồn tại mãi trong mơ.**

Tế Luân

Cảm xúc những bức chân dung

Em Khỏa Thân

**Không che đậy em là hoa trinh nữ
Hồn của tạo vật duyên dáng ngây thơ
Mảnh lụa vũ lộng đường cong tuyệt mỹ
Xâm chiếm hồn ai khoảnh khắc đại khờ.**

**Thần vệ nữ món quà trời ban tặng
Bạc quân vương nhân sĩ phải tôn thờ
Niềm kiêu hãnh nhan sắc em quyến rũ
Ngôn ngữ hiện về nhảy múa trong thơ.**

**Dừng khất khe nhìn thân em ẩn hiện
Tối sáng mập mờ quyến rũ sinh linh
Chính là lúc hồn phiêu vào cõi mộng
Em là hương hoa vị thuốc hồi sinh.**

Tế Luân

Lối Nhỏ Thì Thầm

Bức tranh khỏa thân treo trên tường
Hồn nghệ sĩ đi hoang nổi nhớ
Xóm nhỏ nghèo nàn quanh lối hẹp
Tường nhà loang vết nứt rêu xanh.

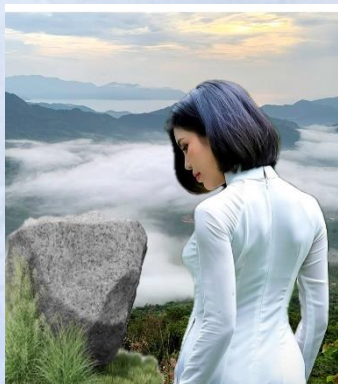
Bán tay vụng dầu buồn vào túi
Khoảng tối nào che khuất dáng đi
Tình hỏi bao nhiêu đầy kỷ niệm
Bóng đêm nào tưới ướt xuân thì.

Về đây người lữ hành im lặng
Che đậy làm gì mất dấu chân
Em đốt thơ cháy tình lãng mạn
Khói mù bay rợp bóng phù vân.

Vàng phai lá đổ thu xa vắng
Tảng đá rong rêu vẫn đứng chờ
Ngôn ngữ âm rền vang trí nhớ
Hồn người rạo rực những đêm mơ.

Tế Luân

Mây Ôm Dáng Núi

**Mây về ôm lấy núi đồi
Sương mai lấp lánh bồi hồi khóm hoa
Tình cờ buông nổi xót xa
Thời gian cảm xúc ngọc ngà hiện thân.
Lá khô gom mối tình gần
Thu xưa tình cũ đường vân nhuộm vàng
Rong rêu loang lổ chia hàng
Em về lòng cũng ngổn ngang nỗi buồn.**

**Áo em bay ngọn gió luôn
Nhớ em từ dạo căng buồm ra khơi
Thảo nguyên xanh biếc màu trời
Chênh vênh dáng núi xa vời chân mây.
Hồ thu soi bóng chim bay
Đóa hoa chớm nở trên tay nụ hồng
Nước trong cá lội chia dòng
Chiều nghiêng xế bóng chạnh lòng nhớ em.**

Trăng lên đốt sáng hoa đèn
Mời em bước đến ngồi trên ngai vàng
Ngẩn ngơ nét đẹp điểm trang
Nhìn xem bướm lượn mơ màng tương tư.
Gió heo may lạnh chớm thu
Màu hoa sen nở bóng hư không về
Môi em cười đắm cơn mê
Phấn hương mê mẩn tái tê lòng người.

Tình yêu vương sợi tơ trời
Đội nhau chiều muộn bóng đời tà dương
Mùa thu lá rụng bên đường
Sắc màu nâu tím vô thường hư không.
Đời người giấc mộng màu hồng
Niềm mơ ước đến thơm nồng hương say
Tặng nhau cả bó hoa này
Mai sau xa vắng nhớ hoài dấu xưa.

Tế Luân

Trắc Ẩn Tuổi Già

Lòng trắc ẩn tuổi già ập đến
Niềm đam mê sức khỏe không còn
Tiếng đêm thổn thức như chờ đợi
Tung cánh chim bay bỏ núi non.

Vết chém đời ta những nỗi đau
Đường tình tiếc nuối sống bên nhau
Tuổi già rung động bằng nhân nghĩa
Ân ái ngày xưa đã vương sâu.

Để lại trong ta đầy nỗi nhớ
Trăm năm nợ ấy nhớ đừng phai
Một đời ân nghĩa duyên chồng vợ
Dan díu bên nhau trọn kiếp này.

Hãy thức dậy cùng nhau vọng nguyệt
Nghe âm vang thổn thức tim yêu
Khối tình nhớ mãi thời son trẻ
Tìm cội đi về bóng đổ xiêu.

Tê Luân

Bên Em biển Gọi

**Biển đến trong tôi vang tiếng gọi
Ngàn mây xanh thắm bóng điều hiu
Bằng con sóng vỗ bờ nhưng nhớ
Bằng hạt muối đời ta chắt chiu.**

**Biết nói gì đây biển với em
Chân trời mây biếc cánh chim bay
Lòng anh đã vỡ theo con sóng
Sóng vỗ đời nhau giấc mộng đầy.**

**Biển rộng xa mờ cánh hải âu
Nơi nào bến đỗ thuyền buồm câu
Dạt dào sóng vỗ bờ xây mộng
Ta hiểu vì sao sóng bạc đầu.**

Tế Luân

Thao thức

**Thảo nguyên rộng lớn bình yên quá
Mây trắng trên trời gió thổi qua
Tà áo em hương đồng gió nội
Lời tình ru gọi nhớ quê nhà.**

**Ta bươn trải giữa trời xa lạ
Mừng gặp em thung lũng cỏ vàng
Trời viễn xứ xa xăm nỗi nhớ
Kiếp gian truân thừa đó tan hàng.**

**Nghe chùng gió cuốn lá thu bay
Xào xạc âm thanh tiếng rụng rời
Thương nhớ nghìn trùng mưa gió cuốn
Thu này lá úa gió bay rồi.**

**Xót xa lắm vẫn vương là thế
Thăm thẳm ngàn mây ngọn gió đùa
Bụi bám thời gian chong mắt đợi
Trăm luân gió bão đã quen chưa?**

**Trăm năm vẫn tưởng là vô tận
Thấp thoáng trần gian đời hợp tan
Gió thốc vui đùa bay lá rụng
Tình xưa thung lũng đóa hoa vàng.**

Tế Luân

Hoa Đèn

**Nửa đêm môi ướt thì thầm
Lựa mềm nhung gấm tơ tằm gói chần
Cho nhau một chỗ em nằm
Tìm trong bóng tối vết tằm tích người.**

**Sương đêm gió lạnh tơ trời
Tiếng đêm thổn thức nói lời du dương
Ngoài sân hoa rụng bên đường
Cánh hoa trắng điểm vô thường tuyết bay.**

**Đèn đêm dầu cạn mới hay
Hoa đèn vụt sáng bàn tay ngại ngần
Trầm hương lan tỏa dưới chân
Dòng mê bịn rịn tình xuân một thời.**

**Trời thu xanh biếc da trời
Môi thơm mật ngọt đôi lời thiết tha
Trăng khuya sương phủ mù sa
Đêm dài nhạc khúc tình ca nhẹ nhàng.**

**Tóc em cuốn giải tơ vàng
Ngực đeo chuỗi ngọc điệu dàng du dương
Hoa ghen sắc đẹp nhún nhường
Em là tiên nữ nghệ thường hóa thân.**

Tế Luân

Thương Em

Em đi gió động áo bay
Xuyên tà lụa mỏng khơi đầy giấc mơ
Sương thu mờ nhạt hững hờ
Dắt vàng cánh lá đợi chờ vãn vương.

Em về điểm dáng yêu thương
Đồng hoa vàng nở thơm hương thu vàng
Mây mưa phố núi đại ngàn
Đồi non cỏ mượt ngõ ngàng khách thăm.

Em đi trải mộng trăm năm
Đường chiều một bóng trăng rằm đêm thu
Nhìn em một thoáng ưu tư
Muốn sang thăm hỏi chân chừ chưa đi.

Thương em giọng nói thắm thì
Sợ tan giấc mộng ngại vì dáng hoa
Tay em nắm ngón ngọc ngà
Búp măng hồng ngọc nâng tà áo bay.

Trao tình ly rượu chuốc say
Từ khi gặp gỡ trao tay thơ tình
Mai sau vạn nẻo hành trình
Sang thu gặp lại chúng mình nhớ nhau.

Tế Luân

Khoảng Trống

Em để lại mênh mông khoảng trống vắng
Không thể lấp đầy, lặng chết trong lòng
Hồ cạn, suối cạn, sông dù có cạn
Mưa vẫn lấp đầy, nhưng em thì không.

Hình bóng em vẫn dạt dào bất tận
Bất tận thời gian lặn độn vô chừng
Cuộc tình ấy vỡ từng mảnh ký ức
Máu chảy trong anh, ngập lụt vô thường.

Gió bão thổi, mưa ướt đêm cuồng mộng
Chiều sau lưng giao động nổi hân hoan
Tóc em xoa bờ vai trần ấm áp
Dòng sông em, êm ả nét hiền ngoan.

Giấc mơ trong anh, em là hoàng hậu
Trên ngai vàng ẩn dấu nét kiêu sa
Trong cung cấm em là vai vương hậu
Trên ngôi nữ hoàng, dấu ấn ngọc ngà.

Có phải em làm tim anh thổn thức
Cuộc tình đêm, tình sáng sớm mướt mà
Áo hoàng hậu lụa là vàng óng ả
Đầy ngập hồn anh, em đã chan hòa.

Tế Luân

Dòng Sông Gặp Em

**Dòng sông có nhớ hay quên
Một lần em đến chèo thuyền ra khơi
Khi xưa áo mỏng da trời
Sang sông em lại ngỏ lời bướm hoa.**

**Ghé quán quen uống ngụm trà
Đường về sương phủ mù sa chập chùng
Sợ em bước nhỏ ngại ngùng
Bên cầu hoa rụng mấy từng đào tơ.**

**Ngôn từ tuôn chảy vào thơ
Dòng sông sóng vỗ đôi bờ nhớ thương
Hàng cây soi bóng bên đường
Em đi để lại đoạn trường hoài mong.**

**Nghiêng chai rót cạn rượu nồng
Ta say nên thấy sắc không vào hồn
Lắng nghe mưa rót giọt buồn
Xin đưa nhau đến bên nguồn nước xuôi.**

**Nước sông chảy một dòng trôi
Trên trời mây trắng nhẹ trôi chiều vàng
Hoa xuân cánh bướm nhẹ nhàng
Gió đưa sương lạnh trên ngàn mây bay.**

Tế Luân

Chiều Vàng Gặp Em

Tiếng em khẽ hát ngập ngừng
Bóng chiều ngã xuống sau lưng úa vàng
Âm vang nổi nhịp cung đàn
Môi em cười nụ ngỡ ngàng dáng hoa.

Vắng xa nghe tiếng sơn ca
Men theo lối trúc về qua chốn này
Cổng rào một cánh hoa bay
Thương em bé nhỏ nhớ hoài tuổi xuân.

Nỗi lòng sao vẫn ngại ngần
Hoa thơm rải xuống đón chân em về
Trăng khuya soi sáng đường quê
Đón em mưa ướt giọt mê thương thâm.

Tóc huyền cài nhánh hoa trầm
Cổ đeo vòng ngọc, tay cầm hoa sen
Cổng vườn lấp lánh hoa đèn
Em về hoa lá thắm ghen thua nàng.

Phấn son em khéo điểm trang
Hoa tai hồng ngọc xuyên vàng ngực đeo
Chờ em rực rỡ đèn treo
Lời thơ ướm thử đi theo em về.

Tế Luân

Vết Nứt Trên Tường Rêu Xanh

**Trên tường vết nứt rêu phong
Câu thơ nảy mực chờ mong nụ hồng
Bãi hoa cỏ dại ngoài đồng
Mây buồn bám núi, lượn vòng chim bay.**

**Thương em một đóa hoa gầy
Chiều chiều ra ngõ đường mây trôi về
Giấc mơ đêm một cơn mê
Tan vào nỗi nhớ không đề vô ngôn.**

**Mùa thu trước bóng hoàng hôn
Nhặt lên chiếc lá thấy buồn hơn xưa
Chờ người không đến tiễn đưa
Phố buồn giăng mắc gió mưa bụi đường.**

**Chờ người đến với yêu thương
Một phương trời thắm mờ sương lạnh lùng
Lang thang trong cõi vô cùng
Gió vừa lay động mây từng đào tơ.**

**Ngày buồn thảo nốt vắn thơ
Hạt sương rơi rụng ướt tờ giấy bay
Xót xa thương dáng em gầy
Nơi thung lũng núi phố mây hoa vàng.**

**Mùa thu hoa lá trên ngàn
Sang xuân vật áo đôi hàng phố vui
Xóa tan dấu vết ngậm ngùi
Thương con đồ nhỏ nước xuôi một dòng.**

**Tiếng con chim lạc ngoài sông
Lời than lạnh thấu hoàng hôn gọi dò
Sương khuya lạnh buốt co ro
Đỉnh đồi gió hú thăm dò hồn ai.**

**Dải đường xa hút chạy dài
Thương em lẻ bóng trang đài nở đêm
Tóc em liễu rủ vai mềm
Cho từng thu chết bên thềm nhớ nhung.**

Tế Luân

***Viết theo vết nứt trên bức tường rong rêu
tháng 7 mưa ngâu***

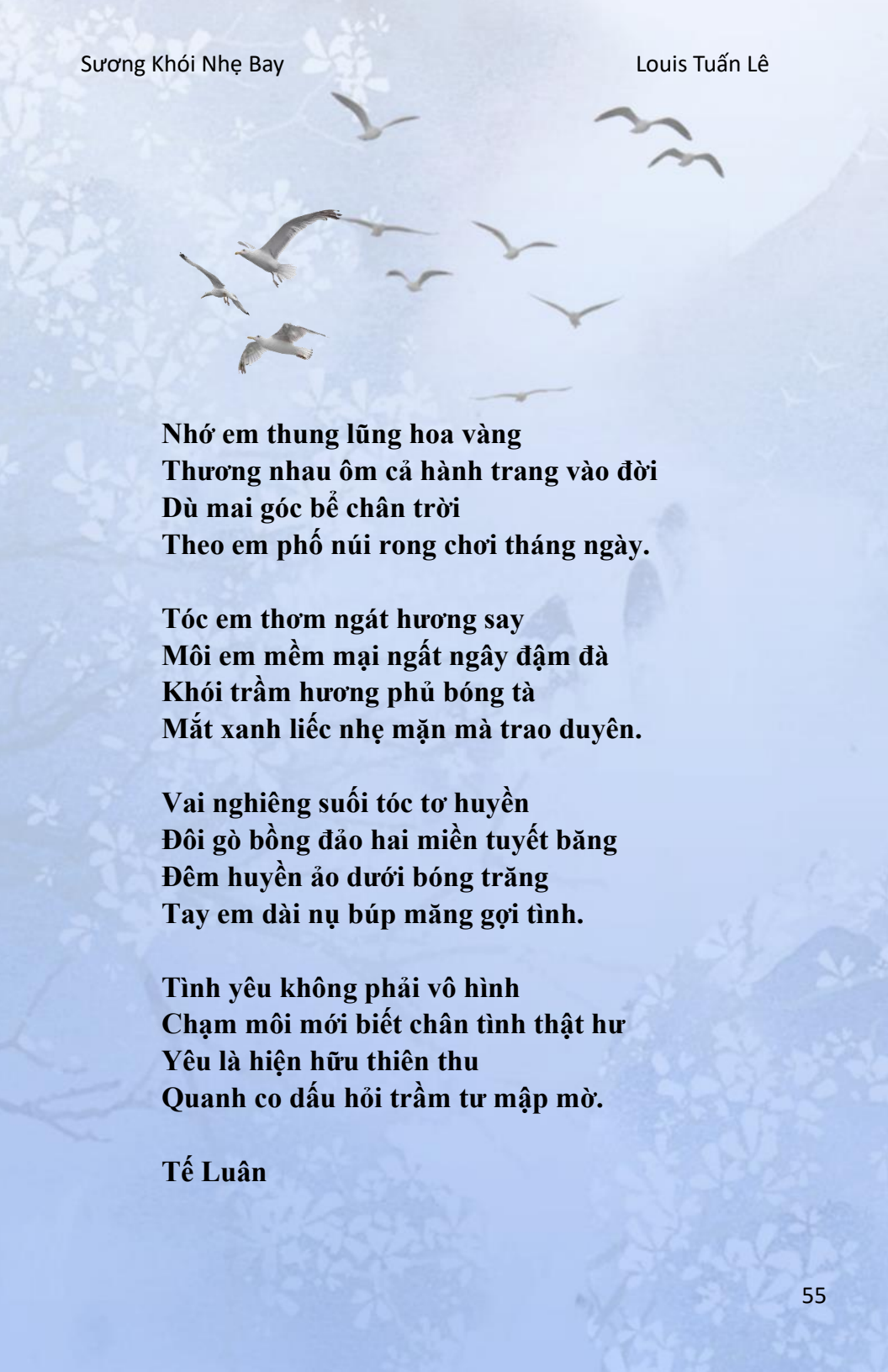

Ngôn Từ Trong Thơ

**Chữ trong thơ chọt ngoi lên
Bồng bênh ngôn ngữ nằm bên cuộc tình
Thả trôi theo khóm lục bình
Hỏi em che dấu bóng hình nơi đâu.**

**Gió đưa dải yếm qua cầu
Hương thơm tơ lụa tằm dâu ngõ ngang
Soi nghiêng vạt áo lụa vàng
Dáng em quyến rũ dịu dàng bước đi.**

**Dấu chân hoa nở xuân thì
Môi xinh cười nụ tình si lạ thường
Đồng xanh bát ngát quê hương
Cỏ mềm ướt đọng giọt sương bàng hoàng.**

Nhớ em thung lũng hoa vàng
Thương nhau ôm cả hành trang vào đời
Dù mai góc bể chân trời
Theo em phố núi rong chơi tháng ngày.

Tóc em thơm ngát hương say
Môi em mềm mại ngát ngậy đậm đà
Khói trầm hương phủ bóng tà
Mắt xanh liếc nhẹ mận mà trao duyên.

Vai nghiêng xuôi tóc tơ huyền
Đôi gò bông đảo hai miền tuyết băng
Đêm huyền ảo dưới bóng trăng
Tay em dài nụ búp măng gọi tình.

Tình yêu không phải vô hình
Chạm môi mới biết chân tình thật hư
Yêu là hiện hữu thiên thu
Quanh co dấu hỏi trầm tư mập mờ.

Tế Luân

Cơn Say

Ta choáng váng hồn nghiêng theo đáy cốc
Lòng xôn xao nghe tiếng vọng trong đời
Ta gõ nhịp vào thành chai ca hát
Ngả nghiêng cười một thoáng chốc vui chơi.

Đừng nghĩ rằng cuộc đời sao lận đận
Bạn bè ta đi mãi vẫn chưa về
Lịch sử, ngời rất nhiều theo biến động
Mà sao hồn, vẫn đọng lại cơn mê.

Rót thêm nữa mừng cho đời hoan lạc
Mừng tóc ta, nhuộm trắng tuổi thần tiên
Tiếng kêu thân phận, âm vang thiên cổ
Cát loạn ngàn trùng xóa dấu hoa niên.

Thêm chén nữa cho ta say túy lúy
Nghe đất gào, rạo rực dưới bước đi
Ai đang đứng, trông trời mây nước đỏ
Trăm năm buồn râu tóc đã bạc phơ.

Ta uống cạn hồn ta trong đáy chén
Cho vôi vàng thêm hương sắc cuối mùa
Em độc thoại lời kinh là huyền diệu.
Thanh thần lòng mình, giây phút vui đùa.

Tế Luân

(Buông thả lòng mình theo cơn say)

Hoa Vàng Thung Lũng

Say giữa mật hoa
con ong vừa ngã chết
sao hoa còn câm nín
không nói lời chia buồn
những sợi mỏng nắng hạ
soi trong ký ức
hoa rơi
lá rụng
thành phố vỡ thành mảnh vụn
em không nói lời nào.

Những gì sót lại trong ảo giác
giữa ngày tháng sáu
không thuộc về mùa hạ.

Tế Luân

*Tháng sáu trên thung lũng hoa vàng
California*

Cơn Mưa Hồng

**Cơn mưa hồng lất phất
Đổ thêm viên nét môi
Hôm nay em xinh quá
Nắng hạ bùng trong tôi.**

**Có muện màng không em
Mùa hạ về rất vội
Hoa rơi đầy khắp lối
Nỗi nhớ mong bồi hồi.**

**Chuyện tình nào băng khuâng
Bước về theo dấu chân
Cơn mưa hồng nắng hạ
Bến mơ nào phù vân.**

**Có môi tình khó tả
Theo tiếng ve ngân nga
Gió bay đầy bụi phấn
Tôi yêu em thật thà.**

**Tháng sáu đầu mùa hạ
Hồn nhiên tuổi học trò
Lòng xôn xao rất lạ
Đến bên nhau hẹn hò.**

**Yêu một thời đã mất
Bây giờ đã phôi pha
Cuộc tình như sống lại
Ngày tháng cũ bay xa.**

Tế Luân

Hạt Muối Môi Em

Trên môi em tôi nếm thử hạt muối
Xem nồng độ của biển mặn bao nhiêu
Bút mực thi nhân nào khóc trên giấy
Biển nào xanh thấu hiểu cả tình yêu.

Tôi muốn nghe tiếng rì rào sóng biển
Biển xô sóng về bến bãi nơi nào
Con đã tràng xe cát trên biển rộng
Cả một đời vật lộn với hư hao.

Hải âu bay hoài mà không tới đích
Em ngồi buồn trên ghềnh đá ngóng trông
Trở về chôn xưa lục tìm trong ký ức
Tình yêu nào tô điểm giấu môi hồng.

Ân sủng từ trời đôi khi có giới hạn
Chắt chiu hai tay hứng lấy giọt mưa
Cháy bỏng mùa hạ ân cần bù đắp
Đời sống cần nhau thân phận dư thừa.

Lời thi nhân hoài niệm trong im lặng
Để tâm hồn lẫn khuất trong đám mây
Nhờ cơn gió thổi qua lời nhắn gửi
Những ân tình nồng ấm của hôm nay.

Tế Luân

Sợi Tóc Thi Nhân

Sợi tóc thi nhân vừa rơi xuống đất
Cơn gió thổi qua biến mất trong ngày
Tôi im lặng gửi hồn vào sâu thẳm
Trí tuệ trong tôi cạn bớt hay đầy.

Tôi sợ nhất dòng suy tư dẫn dắt
Nụ hoa nâng niu sương đọng từ trời
Ngôn từ mình triết mọc lên từ đất
Viết nốt trang thơ ngôn ngữ gọi mời.

Sợ mất nụ hôn của ngày thơ dại
Mà đôi ta cộng lại tháng năm qua
Cất dầu trong tim bỏ vào ký ức
Mai sau cần tình nồng ấm thiết tha.

Sợi tóc bạc rụng rơi xuân tươi thắm
Tôi đưa tay níu kéo những ân tình
Nồng ấm hơi thở một thời ân ái
Hạnh phúc bên nhau vun xới đời mình.

Tế Luân

Lên Rừng Tìm Quên

**Một ngày bỏ phố lên rừng
Mà sao như thể lạc vùng thời gian
Văn minh thời đại hoang tàn
Lạc vào thế kỷ trên ngàn năm xưa.**

**Lắng nghe sóng nước đẩy đưa
Âm vang tiếng suối như đùa như chơi
Vào rừng quên hết chuyện đời
Ta nghe trống vắng nói lời hư vô.**

**Nào hay trời đất không bờ
Xanh như ảo mộng sợi tơ đứt lìa
Không có em để cùng chia
Vân thơ rơi rụng đầm đìa hạt mưa.**

**Vào hang tu luyện như rùa
Sống vài trăm tuổi còn chưa muốn về
Thì nhân thiên định bỏ đi
Trần gian chìm lắng hạt mê luân hồi.**

**Tuổi xuân đã bỏ đi rồi
Ta về buồn ngắm mây trôi chiều vàng
Sao khuya lấp lánh đôi hàng
Gió lay động nhẹ mây ngàn bay xa.**

**Đất vừa nứt kẽ cỏ hoa
Sương vừa lắng đọng trên tà lụa bay
Viết câu thơ buồn trên tay
Gửi em dòng chữ tình đầy suy tư.**

**Tế Luân
Lạc lối vào thế kỷ ngàn năm xưa.**

Phép Lạ Của Tình Yêu

**Tình yêu thần dược chữa lành
Hận lòng thay đổi hóa thành tình thương
Cho sức sống tỏa ngát hương
Tâm linh rực sáng ánh dương từ trời.**

**Với yêu thương thật tuyệt vời
Hận thù cay đắng, mỉm cười trên môi
Quân vương một bước lên ngôi
Trải hoa lót thảm bước hời thanh xuân.**

**Trầm hương lan tỏa dưới chân
Xóa tan bóng xế phù vân cõi người
Tình yêu ân sủng từ trời
Bó hoa dâng tặng cho đời thanh cao.**

**Trong vườn thượng uyển hoa đào
Thiên thai mở cổng bước vào hoan ca
Tình yêu soi sáng chiều tà
Xóa buồn đuổi hết bóng ma vọng cuồng.**

**Tình yêu nguyên thủy cội nguồn
Hóa đồng thành thổi vàng nguyên chất ròng
Cạn lắng nước đục thành trong
Khổ đau chìm xuống cội lòng nguyên trinh.**

**Tình yêu sự chết hồi sinh
Với yêu thương nối đường tình nở hoa
Giận hờn trở lại thiết tha
Sầu vương biến mất mở ra ân cần.**

**Tình yêu lẽ sống thi nhân
Để cho ngôn ngữ xoay vần trong thơ
Long lanh sợi nắng giăng tơ
Để cho giấc mộng trong mơ hiện về.**

**Tế Luân
Viết cho tình yêu**

Ngắm Giọt Nước Đen

**Giọt đen nhỏ xuống vị đắng
Tách cà phê nào hàn gắn nỗi đau
Em nhìn thu lá đổi màu
Nghe cơn gió lạnh theo sau vạt hồng.**

**Ánh đèn màu soi phố đông
Bên trong góc hẹp ngồi trông ngóng đời
Những vết đau cào không thôi
Thay nhau cọ xát bồi hồi lệ tuôn.**

**Tiếng nhạc vào tận đáy hồn
Giấc mơ chia nửa đổ dồn chiêm bao
Tình buồn len lén dâng cao
Gió thu ngân tiếng rì rào bi ai.**

**Dòng đời nhiều lắm chông gai
Giọt cà phê đắng chuyện dài đường tu
Ngoài kia một vạt sương mù
Nhớ nhau xin hẹn ngao du xứ người.**

**Không biết bao giờ rong chơi
Bên nhau vui bước nghỉ ngơi sưởi lòng
Tim em trú ẩn bên trong
Xuôi theo nhịp điệu bên dòng thu phong.**

Tê Luân

Mẹ Ơi! Con Nhớ Mẹ

Khi con mở mắt chào đời
Đầu tiên con gặp tuyệt vời mẹ yêu
Lần đầu bật khóc tiếng kêu
Mẹ lau nước mắt nhủ điều an vui

Lần đầu vấp ngã chúi vùi
Mẹ nâng con dậy lau chùi vết đau
Con gọi mẹ tiếng ban đầu
Mẹ vui sướng nhất nhiệm màu hoan ca.

Lần đầu con mẹ đi xa
Người tiễn con cũng chính là mẹ đây
Lần đầu con vỡ mộng xây
Hỏi han mẹ lại dang tay đỡ dần.

Khi con hiểu chuyện xa gần
Khen con mẹ nói bản thân trưởng thành
Mẹ ơ! Cuộc sống mong manh
Mong sao mẹ đẹp như cành hoa xuân.

**Mẹ ơi! một bóng phù vân
Mẹ đi mây xám mưa vẫn vũ bay
Con không còn mẹ trong tay
Mẹ ơi! con nhớ đêm ngày lòng đau.**

**Mẹ dạy con đừng cúi đầu
Cho con dũng khí qua cầu bước đi
Đứng lên vấp ngã đôi khi
Nhớ lời mẹ dạy tức thì vươn lên.**

**Mình đã hẹn mẹ đừng quên
Kiếp sau đoàn tụ cùng bên mái nhà
Xuân về vang tiếng hoan ca
Mẹ con gặp lại chan hòa tình thương.**

Tế Luân

**Bài thơ đã được nhạc sĩ Phạm Đức Huyền phổ nhạc
Ca sĩ Nguyễn Hồng Ân trình bày trên Youtube.**

Cà Phê Sáng

**Buổi sáng uống cà phê
Trong góc đời thâm nhỏ
Vị đắng nào ngăn được
Nỗi buồn viết trong thơ.**

**Lắng nghe thu gió lạnh
Mang theo cả nỗi buồn
Những cơn đau nhức nhối
Nhớ nhau đến điên cuồng.**

**Hiện về trong tách nước
Màu mắt của người xưa
Mùa thu về bịn rịn
Chiếc lá buồn đong đưa.**

**Âm vang bài tình ca
Giấc mơ xưa hiện về
Lời tình buồn ướt át
Nỗi buồn dài lê thê.**

**Em cố ngăn dòng lệ
Giọt cà phê sóng sánh
Bồng bênh thêm vị đắng
Em nhớ anh! Nhớ anh.**

Tế Luân

Tôi Muốn Quên Hết Đau Thương

**Tôi muốn quên tháng năm dài
Những ngày mưa đổ u hoài không tên
Nhớ cơn gió lạnh về đêm
Lòng như chợt nhớ gọi tên cuối mùa.**

**Tôi muốn quên ánh trăng thừa
Chiều xưa ai hát... bây giờ còn đâu
Lỡ tay rót một giọt sầu
Một lần lầm lỡ bạc đầu chưa nguôi.**

**Tôi muốn quên những ngọt bùi
Đổi bằng cay đắng ngậm ngùi trăm năm
Tôi quên vết sẹo âm thầm
Mỗi khi gió chạm lại ngẫm cơn đau.**

**Tôi muốn quên ngọn cỏ sầu
Một thời chinh chiến tuyến đầu phương xa
Tôi quên bóng ngã hiên nhà
Trăng khuya rụng xuống nhạt nhòa nhân gian.**

**Tôi muốn quên mộng tro tàn
Thơ không viết nữa, lệ tràn hư không
Tôi quên cả dáng môi hồng
Trong tim vẫn giữ, mà không dám nhìn...**

Tế Luân

Theo Bóng Mây

**Tôi vẽ hình em theo bóng mây
Chợt thấy em cười ngọn gió bay
Bóng em tan biến theo sương khói
Hụt hẫng lòng tôi nơi chốn này.**

**Em chiếm hồn tôi như cỏ dại
Mọc đầy dị thảo thắm hương say
Người lữ khách thấy mình nhỏ bé
Chép tình yêu mảnh giấy thơ ngây.**

**Em biết tình bao giờ thắm mệt
Đêm đêm bỗng thấy lòng xôn xao
Nghe chùng chịch cả hồn thi sĩ
Ngôn ngữ tình yêu viết thế nào.**

Tế Luân

Em Bên Ngọn Cỏ Buồn

**Cỏ buồn giận cả trời thu
Em buồn trời cũng sương mù giăng ngang
Thấy em lòng nghĩ miên man
Dòng thơ chậm chậm chảy tràn cơn mưa.**

**Thấy đôi hoa dại lưa thưa
Cánh hoa vàng nở hương xưa đến tìm
Nhớ bài thơ tím hoa sim
Chiều hoang viễn biệt cánh chim bay về.**

**Gió chiều thổi vạt áo the
Chơi vui nổi nhớ lòng tê tái buồn
Chợt nhìn bóng đổ hoàng hôn
Áo em gió lộng ôm tròn ngày thơ.**

**Thu đông tình vẫn đợi chờ
Bến sông người đứng trên bờ nhìn trông
Cỏ buồn ngọn gió đông phong
Tình chao nghiêng đổ vào dòng mê say.**

**Bao kỷ niệm về trên tay
Tìm trong kẽ nhớ hồn lay động buồn
Tặng hoa cho hết giận hờn
Mai sau vẫn nhớ những cơn mê tình.**

Tế Luân

Bốn Mùa Trong Thơ

Cảm Nghĩ Về Mùa Xuân

Một điều kỳ lạ theo vòng quay của trái đất, có vẻ như nhàm chán lặp đi lặp lại theo vòng tuần hoàn thời tiết, tuy nhiên nó đã biến đổi bốn mùa Xuân-Hạ-Thu-Đông thành một xâu chuỗi thời gian chuyển động lạ lùng đầy thú vị, mỗi sắc màu của mùa màng lại đem đến cho đất trời một sắc thái riêng biệt.

Không phải ngẫu nhiên mùa xuân lại mở đầu cho bức tranh tứ quý. Trên bầu trời xanh, từng đàn én tung cánh chao nghiêng bay lượn, những tia nắng ấm áp soi sáng lấp ló trên nhành cây, khóm hoa cũng là lúc xuân đã về. Nắng xuân ấm áp, chan hòa êm dịu, không rực lửa nắng nóng như mùa hạ. Những tia nắng ấm mùa xuân

cũng đủ để đánh thức muôn loài chột thức dậy sau một mùa đông giá lạnh. Hương xuân ấm áp phả vào đất trời làm cho cảnh vật như được hồi sinh. Cây cối trong tiết xuân đua nhau đâm chồi nảy lộc, nhựa sống căng đầy đổ tràn năng lượng mang sức sống từ những mầm xanh.

Phải chăng mùa xuân chính là mùa của sự bắt đầu, chính điểm này người ta thường ví von, mùa xuân là mùa khởi đầu của một năm thì tuổi trẻ là khởi đầu của một đời người. Mùa xuân và tuổi trẻ có một điểm đồng dạng đó là sự bắt đầu, là hiện thân của sức sống mãnh liệt, đầy mơ ước về niềm hy vọng cho một tương lai. Như vậy mùa xuân không chỉ là của đất trời mà còn là mùa xuân của lòng người rạo rực, tràn đầy sức sống.

Nếu như mùa xuân của đất trời còn là mùa xuân của lòng người, thì cũng không kém phần lộng lẫy kiêu sa, phong phú, rộn ràng. Có ai chưa từng một lần rung động trước sắc xuân, có ai chưa từng biết tới vẻ đẹp và giá trị của mùa xuân?

Xin hãy dành những khoảnh khắc thời gian của đời mình để đắm chìm vào không gian tuyệt vời của mùa xuân, chắc chắn bạn sẽ cảm thấy yêu đời yêu người, và yêu thương cuộc sống hơn bao giờ hết.

Mùa xuân thực sự là món quà vô giá mà mẹ thiên nhiên ban tặng cho con người. Ban tặng cho những tâm hồn thi nhân. Mùa xuân thật yêu kiều, diễm lệ, mùa xuân thật nồng nàn đậm ấm, giàu sức sống, vì mùa xuân chính là mùa của tình yêu và đoàn tụ. Chỉ thế thôi cũng đủ để ta yêu và trân trọng mùa xuân.

Tế Luân

Theo Ngọn Gió Xuân

Bước theo ngọn gió xuân
Gặp em tà áo đỏ
Đứng chờ ai nơi đó
Lòng ta lại phân vân.

Em đang tuổi thần tiên
Chúa xuân hẹn đón chờ
Em ngây thơ ngần ngại
Thời con gái mộng mơ.

Hồn xuân thật nên thơ
Đôi mắt em ngây tròn
Môi hồng như muốn nói
Nghe tiếng em cười giòn.

**Tặng em cả mùa xuân
Hoa thơm cài trên tóc
Gió lùa hương lúa mới
Trời xuân đẹp muôn nơi.**

**Từ thôn quê phố thị
Hương xuân mỗi tình si
Hòa cùng theo tiếng hát
Đùa vui nét xuân thì.**

**Một mùa xuân an lành
Cuộc đời mãi tươi hồng
Một tình yêu nồng thắm
Hồn quê đẹp trong lòng.**

**Tế Luân
Viết cho mùa xuân**

Ngày Mừng Một Tết

**Ngon gió xuân lành lạnh mát hồn anh
Sáng mừng một Tết, sớm mai xuân hồng
Ngoài trời hoa lá cành mai rung động
Khói hương xuân nhẹ nhẹ tận cõi lòng.**

**Cánh bướm truyền năng lượng vào bông hoa
Cuộc tình mê say vừa chợt giao hòa
Môi em đỏ gợn thềm hương tình ái
E thẹn nép vào sương trắng nhạt nhòa.**

**Ngày hôm nay, hồn nôn nao khó tả
Bởi vì xuân đang tấp nập đi về
Có một niềm vui len lén mời gọi
Tết vào tận nhà tràn ngập đam mê.**

**Quê thật xa suy tư đầy nỗi nhớ
Khói lam chiều bàng bạc khóm mây trôi
Ngày Tết đến cõi lòng nghe rất nhẹ
Để mùa xuân vào tận đáy hồn tôi.**

Tế Luân

Ngày mừng một Tết 2024

Gió Xuân

**Gió xuân thổi mát hồn anh
Buổi chiều vàng nắng trên cành hoa mai
Cánh hoa xuân tóc em cài
Đôi môi đỏ mộng nối dài đường mơ.**

**Nỗi buồn len lén đợi chờ
Hương xuân ngày Tết bài thơ gọi tình
Nhớ khi xưa chuyện chúng mình
Yêu nhau chẳng đặt bóng hình xanh xao.**

**Hồn xuân em để nơi nào
Mà sao nỗi nhớ tràn vào chia nhau
Hơi sương đọng ánh trăng thâu
Ai vào mức cạn mạch sầu đổ đi.**

**Thềm hoa nhìn bóng chim đi
Buồn thương em lại thềm thì nhớ ai
Búp tay cầm vạt áo dài
Miệng cười e lệ, tình ngoài ý trong.**

**Thời con gái tuổi má hồng
Áo dài em mặc lụa hồng đào phai
Bước vào cõi mộng thiên thai
Như tiên lạc lối nhớ hoài thi nhân.**

**Nào ngờ gặp ngọn gió xuân
Hoa thơm cỏ lạ gót chân bụi đường
Dù cho trời đất vô thường
Tình xuân xin gửi đoạn trường phù vân.**

Tế Luân

Ngày mừng Ba Tết Giáp Thìn

Đêm Xuân Thức Giấc

**Đêm mơ tiềm thức xa xôi
Vạn lời than khóc bồi hồi nhớ thương
Đội vào tâm những đoạn trường
Nửa mê nửa tỉnh ngập ngừng nhớ quên.**

**Nhớ nhau đêm vắng gọi tên
Thềm cơn cảm giác vào miền mộng du
Đời mình sao lắm ưu tư
Đêm xuân thức giấc mời hư không về.**

**Tình xuân như vẫn tràn trề
Tình em mong muốn lời thề bên nhau
Yêu là ngôn ngữ nhiệm mầu
Đôi môi bối rối nguyện cầu ban ơn.**

Tế Luân

Ngày Cận Tết

Buổi sáng nhìn mây trời gió bão
Thấy sương mù chột nhớ phương xa
Thấy bóng cây cơn mưa xối xả
Nhớ người thân ở mãi quê nhà.

Có lúc một bông hoa gió cuốn
Lòng bồi hồi chột nhớ thân mình
Nhìn thấy tâm nhặt nhòa nỗi nhớ
Mà lòng buồn vụn nẻo hành trình.

Một cánh hoa rơi buồn biết mấy
Buổi chiều rơi bóng đổ bên đường
Xuân lại về nghe hồn rạo rực
Nỗi niềm riêng một bóng vô thường.

Một lúc chỉ cần giây phút ấy
Làn sương bay nhớ khói lam chiều
Bếp ấm nhà ai tỏa khói trắng
Tết này lòng thấy nhớ nhung nhiều.

Tê Luân

Mong Xuân

Xuân đến nơi này ta mới hay
Trời mây phố núi nhớ mong thay
Thảo nguyên bát ngát xanh màu nhớ
Sương khói trong chiều cánh nhạn bay.

Nắng mới tô hồng thắm đỏ môi
Gió lay động nhẹ tóc buông dài
Màn sương trắng phủ khung trời rộng
Hoa nở ngày xuân chợt nhớ ai.

Nhìn ngắm mây trời đón bướm xinh
Mướt mà áo lụa thoảng hương trinh
Em cười môi đỏ trông xinh quá
Khoe dáng tình xuân soi bóng mình.

Tế Luân

Cảm Xúc Hương Xuân

**Chạm vào cảm xúc thêm niềm nhớ
Tìm lại xuân xưa thoáng chạnh lòng
Nỗi nhớ hương tình thêm ý nhị
Hồn thơ xúc động chảy theo dòng.**

**Cỏ nằm sương ướt hoa lay động
Hồng nở hoa tươi thắm máu hồng
Hồn chạm linh thiêng cảnh trúc biếc
Lộc non mới nhú nở xanh đồng.**

**Thân cây gỗ mục nằm phơi nắng
Đón gió xuân thì chợt nhớ nhung
Lá rụng cõi già tâm lắng đọng
Xuân về chợt nhớ mối tình chung.**

Tế Luân

Nhớ Một Chiều Xuân

Một nhánh mai vàng lên tiếng gọi
Mù sương thoáng hiện khói lam chiều
Mái ngói nhà ai làn khói xám
Nhìn về quê cũ nhớ nhung nhiều.

Một cánh chim bay nắng tháng giêng
Hoa đào chớm nở buổi chiều nghiêng
Ngày Tết đang về trên phố núi
Hồn thơ mang nặng mối tình riêng.

Đôi lúc lòng mình nghe thôn thức
Thời gian thấm thoát lắm gian truân
Xa vắng lâu rồi quên ngày tháng
Muốn về thăm lại bóng chiều xuân.

Thôn thức lòng buồn như chợt đến
Nhớ người con gái tuổi yêu thương
Đôi lúc tìm về trong trí nhớ
Hoa vàng thung lũng nhớ quê hương.

Tế Luân

Xuân Về Chư

**Xuân về trên phố chùa?
Em đi viếng cảnh chùa
Nụ biếc tầm xuân nở
Lòng em nhớ xuân xưa.**

**Áo lụa hồng trinh nguyên
Lòng em bao nỗi niềm
Ôm một trời nỗi nhớ
Vấn vương tuổi thần tiên.**

**Xuân chưa vào nhà em
Vừa đến bên bậc thềm
Cánh mai vàng chưa nở
Đợi tình về thâu đêm.**

**Khoe dáng nhiều sắc hoa
Dài thêm dòng thái hoà
Nguyện ước mừng năm mới
Bình an đến mọi nhà.**

**Rót đầy ly rượu mừng
Xuân về chúc người thương
Đời thêm nhiều hưng phấn
Tiếng pháo vang phố phường.**

**Khách du xuân tìm về
Phố núi tình say mê
Khói lam chiều mây trắng
Mang theo khói tình quê.**

**Lê Tuấn
Một ngày chớm xuân.**

Hương Mùa Xuân

Ngày xuân hương cỏ lạ
Hoa đào chen sắc mai
Bướm ong bay tìm mật
Ngày vui nỗi tình dài.

Sợi nắng xuyên lấp lánh
Khẽ điểm nhẹ trên môi
Em cười vui ngày Tết
Lòng xôn xao gọi mời.

Tháng giêng xuân vừa đến
Cho tình yêu lên ngôi
Gợi thêm từng nỗi nhớ
Thơ tràn ngập hồn tôi.

Lê Tuấn

Lục Bát Mừng Xuân

Bướm xinh đậu nhánh hoa đào
Én bay uốn lượn đón chào trời xuân
Gió đông khép nép ngại ngần
Nắng lung linh tỏa đường trần thênh thang.

Cành mai thêm sắc hoa vàng
Vườn Đào thắm đỏ màu loang tím chiều
Dáng em e ấp mỹ miều
Mừng xuân xin gửi đôi điều thân thương.

Đường tình ghi dấu vãn vương
Ái ân ẩn hiện màu sương trắng mờ
Như thương, như đợi, như chờ
Trăm năm khép lại bến bờ tình riêng.

Lắng nghe tình khúc tháng giêng
Du dương tiếng nhạc gọi niềm xuân xưa
Trời xuân lất phất hạt mưa
Tình như gió thoảng đẩy đưa vô thường.

Lê Tuấn

Đời Đã Quen

Đã quen cuộc sống phận tha phương
Quê người chợt nhớ đến quê hương
Những buổi chiều thu mây đỉnh núi
Lam chiều, vương vấn tỏa khói sương.

Lặng lẽ ngày đi, mưa gió tan
Ta ở nơi đây trọn kiếp tàn
Tóc bạc theo từng năm Tết đến
Mà xuân về gọi nhớ bóng tình nhân.

Hoa cúc nở vàng trên lối đi
Hoa đào khoe nét đẹp xuân thì
Tình xuân duyên đỏ thêm màu thắm
Tiếng nhạc còn vang khúc biệt ly.

Đời như thoáng hiện bóng hư không
Ta đã quên rồi chuyện viễn vông
U uẩn niềm đau về quá khứ
Đất trời thay đổi vẫn quay vòng.

Em có nghe xuân vừa đến đây
Điểm hồng thêm dáng nét thơ ngây
Thương nhau giữ trọn hương tình ấm
Đừng để tình xuân ngọn gió bay.

Lê Tuấn

Xuân Nhớ

**Chim trời ríu rít gọi nhau
Khúc giao mùa đã đổi màu sang xuân
Rộn ràng lòng thấy băng khuâng
Nghe như hơi thở tình nhân tìm về.**

**Bồi hồi nhớ cảnh Tết quê
Nhớ thời son trẻ đam mê tình đầy
Mới ngày nào tuổi thơ ngây
Hồn xuân hơn hờ sum vầy vui chơi.**

**Bên hiên nghe tiếng Mẹ cười
Nụ cười Mẹ chứa cả trời gian nan
Bên Mẹ nồng ấm chứa chan
Mùa xuân có Mẹ lòng tràn đắm say.**

**Ngậm ngùi sợi tóc màu mây
Mẹ về sương núi đồi tây hững hờ
Chiều nghiêng bóng nguyệt đêm mơ
Vô thường nhân thế xóa mờ ước mong.**

**Con thuyền buông lái bến sông
Dòng xuôi gợn sóng mây hồng giăng ngang
Bãi sông một nhánh mai vàng
Mùa xuân chợt đến huy hoàng chiêm bao.**

**Ước gì Mẹ hóa vì sao
Từng đêm con ngủ rơi vào giấc mơ
Cho con tìm lại tuổi thơ
Mùa xuân bên Mẹ. Bài thơ ân tình.**

Tế Luân

Xuân Về Trên Thảo Nguyên

**Thảo nguyên xanh ngát cánh đồng
Hoa vàng lấp lánh tình nồng men say
Lòng xôn xao hương gió bay
Ngày xuân vừa đến trên tay nhẹ nhàng.**

**Nắng hong khô sợi tơ vàng
Nghe băng khuâng nhớ mơ màng ý xuân
Bên đời một bóng giai nhân
Lãng du mấy độ phong trần ước mơ.**

**Đời chia đôi hướng hai bờ
Nghìn trùng xa cách hững hờ chia ly
Quê hương độ tuổi xuân thì
Bây giờ tóc bạc ngại gì đáng xưa.**

**Hồn đau biển gọi cơn mưa
Bờ xa còn đợi đò đưa người về
Khi xưa để mất câu thơ
Lời thơ ngưng đọng bộn bề suy tư.**

**Tâm vừa nhập bóng thiền sư
Hồn đang trong giấc mời hư không về
Thảo nguyên xanh ngát dòng mê
Gió xuân mang đến hương quê chân tình.**

Tế Luân

Quê Ngoại

Quê ngoại tôi nằm bên dòng sông nhỏ
Mái tranh nghèo cửa ngõ nhìn phương đông
Khói lam chiều cuộn vòng theo mây trắng
Ngoại nấu canh rau đắng hái ngoài đồng.

Gió đồng nội hương thơm mùa lúa gặt
Cò trắng bay, ao cá mát trâu nằm
Dưới mái hiên Ngoại cầm mo cau quạt
Gió mát Ngoại cười, tóc bạc trăm năm.

Bụi chuối sau nhà khô vàng rách lá
Gà vịt đua nhau tránh nắng bờ rào
Ngọn dừa vươn cao xôn xao gió mát
Chiều làng quê dào dạt nét thanh cao.

Đám trai gái rù rì chuyện yêu đương
Cô gái làng bên dịu dàng dễ thương
Sáo vi vu kết tình đôi nam nữ
Nghe thoáng qua đôi lứa hẹn ra riêng.

**Quê Ngoại tôi những cánh diều no gió
Tuổi thơ hiền hòa chạy nhảy đam mê
Hoa ngũ sắc mọc bờ ao tươi thắm
Thoáng câu hò điệu lý vọng xa về.**

**Bức tranh thôn dã, bài thơ mới viết
Chiều làng quê sao xiết rất êm đềm
Ngoại đứng bên thềm xa xôi nỗi nhớ
Nhìn ra cánh đồng mờ mịt buồn trông.**

**Xa xăm tơ khói vẫn vương niềm nhớ
Dấu vết xưa còn ở mãi trong lòng
Quê Ngoại tôi bên dòng con sông nhỏ
Tiếng ai hò gọi nhớ những hoài mong.**

Té Luân

Cảm Xúc Hương Xuân

**Chạm vào cảm xúc thêm niềm nhớ
Tìm lại xuân xưa thoáng chạnh lòng
Nỗi nhớ hương tình thêm ý nhị
Hồn thơ xúc động chảy theo dòng.**

**Cỏ nằm sương ướt hoa lay động
Hồng nở hoa tươi thắm máu hồng
Hồn chạm linh thiêng cảnh trúc biếc
Lộc non mới nhú nở xanh đồng.**

**Thân cây gỗ mục nằm phơi nắng
Đón gió xuân thì chột nhớ nhung
Lá rụng cội già tâm lắng đọng
Xuân về chột nhớ mối tình chung.**

Tế Luân

Nhớ Xuân Quê Cũ

**Xuân về nhớ cánh đồng xanh
Mênh mông lúa trổ nghiêng cành đón xuân
Đàn trâu thong thả ngoài sân
Bình yên theo bước đường trần phương xa.**

**Khói lam vờn mái tranh già
Bếp hồng mẹ nhóm đậm đà tình thân
Nồi bánh chưng chín bao lần
Vẫn nghe thơm ngát ân cần tuổi thơ.**

**Tiếng chim đua hát trên bờ
Cây mai trước ngõ đợi chờ nở hoa
Mẹ ngồi vá áo cho cha
Bàn tay tháo vác, hiền hòa tháng năm.**

**Xuân này con định về thăm
Trời xa vạn dặm biệt tăm xứ người
Đại dương xanh thăm xa vời
Nhớ mùi khói bếp bồi hồi vấn vương.**

**Gió đùa ngọn cỏ bên đường
Nén nhang mộ chí khói hương mở lòng
Mong xuân nối lại tình hồng
Hồn quê vẫn mãi đợi mong người về.**

**Cánh chim én lượn vòng mê
Mẹ chờ ở dưới chân đê đầu làng
Ngày xuân lòng thấy bàng hoàng
Xa xăm nỗi nhớ úa vàng hương xuân.**

Tế Luân

Đêm Xuân Thức Giấc

**Đêm mơ tiềm thức xa xôi
Vạn lời than khóc bồi hồi nhớ thương
Đội vào tâm những đoạn trường
Nửa mê nửa tỉnh ngập ngừng nhớ quên.**

**Nhớ nhau đêm vắng gọi tên
Thềm cơn cảm giác vào miền mộng du
Đời mình sao lắm ưu tư
Đêm xuân thức giấc mời hư không về.**

**Tình xuân như vẫn tràn trề
Tình em mong muốn lời thề bên nhau
Yêu là ngôn ngữ nhiệm mầu
Đôi môi bối rối nguyện cầu ban ơn.**

Tế Luân

Ngày Tết Đến

Năm tháng qua rồi xuân vẫn vương
Quê người chợt nhớ đến quê hương
Những ngày Tết đến thêm lòng nhớ
Làn khói lam chiều, thổi gió sương.

Lặng lẽ ngày đi, mưa gió tan
Nơi đây ta sống hết hơi tàn
Mừng xuân vừa đến vui năm mới
Tóc bạc nhưng tình vẫn chứa chan.

Hoa cúc nở vàng trên lối đi
Mai vàng, đào thắm, nét xuân thì
Tình xuân duyên đỏ thêm màu nhớ
Tiếng nhạc âm vang, rượu chạm ly
Ta đã quên rồi chuyện viễn vông
Đời như thoáng hiện bóng hư không
Bên em tình vẫn còn hưng phấn
Điểm đáng yêu thương một đoá hồng.

Thiếu nữ vui xuân áo lụa đào
Trời xanh én lượn cánh nghiêng chao
Cây nêu chót vót treo mừng Tết
Rực rỡ hoa xuân mai, cúc, đào.

Em có nghe xuân đến chốn này
Môi hồng má đỏ nét thơ ngây
Thương nhau giữ trọn hương nồng ấm
Đừng để tình xuân thoáng gió bay.

Tế Luân

Mong Xuân Về Bên Em

Mong xuân bước nhẹ bên thềm
Mang theo nắng mới ấm êm vai gầy
Ngoài sân cánh bướm thơ ngây
Về bên hiên nhỏ đông đầy ước mơ.
Em chờ xuân đến thoi đưa
Hoa mai chớm nở vàng thưa nụ hồng
Em nghe sao thẹn trong lòng
Xuân ơi! Mùa đến điểm hồng đôi môi.

Ngoài kia hoa nở trên đồi
Cành đào khoe sắc hồng thoi mặt người
Mùa xuân tô đẹp sắc trời
Dắt tay em bước một đời tha phương.

Gió đưa mấy sợi tơ vương
Em hong mơ ước nhớ thương đợi mùa
Mong xuân về đón giao thừa
Cho anh ôm lấy để vừa lòng nhau.

Mong xuân đừng vội qua mau
Chỉ xin nhớ mãi ngày sau mật mù
Một lần ôm cả thiên thu
Trăm năm có vụng đường tu một đời.

Tế Luân

Xuân Đã Về Chưa Em?

**Xuân về trên phố chưa?
Em đi trời nhẹ mưa
Hoa mai vàng chớm nở
Ngõ xuân về đón đưa.**

**Áo em bay dải lụa
Theo làn gió hương quê
Mắt em như thăm hỏi
Xuân có về bến mê.**

**Cánh én tung trời xanh
Con chim sẻ trên cành
Tiếng hót vang chào đón
Em sẽ về bên anh.**

**Tay với nụ tầm xuân
Lòng em chút ân cần
Hỏi xuân này có đến
Sao em bỗng băng khuâng.**

**Tình xuân em vẫn chờ
Ngày xuân đầy mộng mơ
Nghe ngôn từ thổn thức
Thấm sâu vào hồn thơ.**

**Ngày xuân xưa hiện về
Thung lũng tình say mê
Trời xanh và mây trắng
Nghe nặng khối tình quê.**

Tế Luân

Giấc Mơ

**Em ngày xưa mộng bình thường
Tuổi con gái nằm trên giường hay mơ
Mơ đời son trẻ ngây thơ
Gặp chàng hoàng tử đợi chờ xe hoa.**

**Giấc mơ cũ bỗng hiện ra
Lạc trong dĩ vãng xót xa mưa buồn
Thời gian là kẻ điên cuồng
Thanh xuân tàn úa hồi chuông vô hồn.**

**Một mình quán chiều cô thôn
Tìm trong cối tằm đời dồn dập mau
Tình lập lại những vàng thau
Đoạn trường vụn vỡ phai màu tháng năm.**

**Nghĩ thân em phận tơ tằm
Dệt xong mảnh lụa mấy trăm quan tiền
Lòng buồn trải truốt nỗi niềm
Tìm trong chân lý đạo thiên hóa duyên.**

Tế Luân

Cảm Nghĩ Về Mùa Hạ

Mùa hạ đến sau mùa xuân do đó được thừa hưởng những sắc màu của mùa xuân. Mùa hạ là mùa của rực rỡ, cháy bỏng mùa của những cơn mưa rào chợt đến chợt đi, mang lại một cảm giác dịu nhẹ, đứng dưới mái hiên nghe tiếng mưa rơi, cảm nhận được những âm thanh vang vọng theo những ngôn từ của thi ca. Mùa hạ đến mang theo cái nắng vàng rực rỡ. Những cánh phượng đỏ rực bùng sáng lên một góc trời, gợi nhớ bao kỷ niệm học trò ngây thơ. Tiếng ve sầu rền vang như bản tình ca mùa hè không bao giờ tắt, khiến lòng người bồi hồi, xao xuyến.

Mùa Hạ cũng là mùa của cháy bỏng từ tâm hồn, mùa của niềm vui háo hức đầy mộng tưởng, làm hồi sinh những nét thơ ngây trong trắng của tuổi học trò. Những tia nắng soi nghiêng xuyên qua khóm lá tàng cây, những vĩa hè qua những con đường phố đông người, nắng nóng làm ướt lưng áo những cô nữ xinh tung tăng cuối phố. Mùa hạ là mùa đỏ rực của những cây phượng vĩ giữa sân trường, mỗi khi cơn gió lướt qua làm cánh hoa phượng rơi rụng trông như

một cơn mưa hồng, hay nhìn những đóa hoa hướng dương quay về một phương mặt trời.

Mùa hạ hoa sen nở, khi tháng sáu trở về trên khắp các ao hồ, hoa sen bắt đầu nở, gói trọn trong hương sắc hoa sen là sự thanh khiết và dịu dàng, mùi vị trong hương sen là mùi vị của sự ngọt ngào và quyến rũ. Mùa hạ cũng là mùa của sự quyến rũ trong tâm hồn thi nhân.

Tế Luân

Lời Của Mùa Hạ

Hạ nắng nóng phượng hồng theo ký ức
Nghe tiếng chân vang vọng khắp sân trường
Gió bụi mờ con đường mang nỗi nhớ
Dòng mực xanh thơ phú đẹp lạ thường.

Gỗ từng chữ bàn phím rên vì nhớ
Chậm chậm đi áo hở gió tung bay
Nắng chói chang trên tay cành phượng vĩ
Em vào thơ cảm nghĩ thoáng mưa mây.

Nắng ở nơi em chỗ anh mưa bão
Sài Gòn mưa không báo trước bao giờ
Tuổi trẻ hồn nhiên dường như hơi bướng
Hòn giận vu vơ vương chút đại khờ.

Nhả ra từng chữ nắng hong chảy nhựa
Im lặng nghe tiếng ngựa hí dậm trường
Ký ức bỗng bênh sân trường vắng bóng
Lưu bút ngày xanh đóng cửa vô thường.

Tế Luân

Lời Thân Thiện Mùa Hạ

**Tôi muốn mở lòng thêm độ lượng
Chiều mùa hạ nắng nóng chưa quen
Mây trời lãng đãng như vô tận
Khao khát âm vang chờ tiếng em.**

**Một lần tìm kiếm lời thân thiện
Xoa dịu niềm đau phận tuổi già
Nắng hạ bình yên không mộng mị
Xin người cất giữ khỏi tình ta.**

**Hoàng hôn muốn nói lời tâm sự
Ngọn gió bình yên dài đêm mơ
Khao khát âm vang ngày nắng hạ
Thêm vào ngôn ngữ viết trang thơ.**

Tế Luân

Chùm Hoa Phượng Đỏ

**Có chùm hoa phượng vĩ soi nắng hạ
Chùm hoa đỏ vương vạt áo em xinh
Phượng đỏ môi em tình yêu trong trắng
Mưa hồng rơi rơi điểm dáng em hiền.**

**Trên tay em cánh phượng hồng ban phát
Ánh bình minh rực sáng áo ngực em
Tia nắng ban mai soi từng sợi tóc
Sợi tóc buồn buộc lấy nhánh ưu tư.**

**Sân trường bây giờ chỉ là trống vắng
Phía tàn cây vắng vắng tiếng ve kêu
Hoàng hôn xuống chia đều khoảng tối sáng
Bài giảng sau cùng phóng khoáng như thơ.**

**Dấu vết ngây thơ buồn theo mắt biếc
Lời tình buồn luyến tiếc một ước mơ
Bảng đen phấn trắng bụi mờ che lấp
Còn sót cơn mưa ngập cả hồn thơ.**

Tế Luân

Mùa Hè Phượng Vĩ

**Mùa hè choáng ngợp trong hồn
Đôi môi phượng vĩ đỏ hồng dấu son
Vườn xanh cỏ mọc mầm non
Tiếng em cười nói vang giòn ý thơ.**

**Nụ hôn ngày đó bây giờ
Mà sao nhớ mãi đợi chờ riêng em
Tóc buông hờ hững vai mềm
Cơn mưa lất phất trên miền cỏ hoa.**

**Áo em lụa trắng thướt tha
Màu hoa phượng vĩ vương tà áo bay
Nhớ xưa tình hẹn nơi này
Môi em hồng nở hương say ngút ngàn.**

Tế Luân

Góc Phố Mùa Hạ

**Thân quen góc phố trời mùa hạ
Cây phượng hồng che mát bóng em
Sợi nắng soi, xanh màu mắt biếc
Ngẩn ngơ nhìn phượng đỏ môi thềm.**

**Cảm ơn em lựa hồng soi nắng
Một nửa che mờ, nửa hiện sinh
Em đến bên trời đang nắng hạ
Đóa hoa khô lả lướt xuân tình.**

**Trời hôm ấy cõi lòng thương nhớ
Em đến đây hoa đỏ gót hài
Đốt cháy chiều êm trời tắt nắng
Chợt buồn thương tiếc nỗi u hoài.**

Tế Luân

Bức Tranh Quê Ngoại

**Nắng hè ở quê tôi
Ngoại ngồi cạnh bờ ao
Chiếc quạt mo phe phẩy
Ngoài đồng gió lao xao**

**Bầy trâu ngâm xuống bùn
Tránh cái nắng hanh hao
Trên lưng bầy cò trắng
Nhớ ngoại tôi biết bao.**

**Bao la đồng lúa xanh
Cánh cò trắng lả lơi
Chồng cây thì vợ cấy
Chiều về lòng thảnh thơi.**

**Gió lùa nhánh mù u
Tiếng ai hò vọng đưa
Ngoại nhìn bến sông vắng
Tôi nhớ ngoại hơn xưa.**

Tế Luân

Mùa Hạ Cô Đơn

**Tia nắng nóng đốt cháy trang thơ mới
Khói bay lên cay mắt giọt lệ rơi
Đã bao lần em giận hờn mùa hạ
Đóng cửa lại không nghe tiếng gọi mời.**

**Quên cả hẹn hò tàn phai nhan sắc
Cuộn tròn cô đơn hờn dỗi một mình
Thung lũng buồn buổi chiều chột tắt
Tự giấu mình trong cảm giác tội tình.**

Tế Luân

Người Đàn Bà

**Đàn bà cần thêm thời gian làm đẹp
Nhịp tim cần cập nhật mỗi giao tình
Ngọn lửa đêm cần hơn sức nóng cháy
Em bên anh cần hòa nhập chúng mình.**

**Em yêu! Hãy tin anh đừng sợ hãi
Nỗi buồn mọc nấm mốc sẽ chết đi
Nnhư mưa cần nước cuốn trôi tất cả
Chúng ta cần gom lại những cuồng si.**

Tế Luân

Tháng Sáu Vạt Lụa Bay

**Ngọn gió lùa chia mảnh lụa làm hai
Nửa che thân trước nửa cài thân sau
Nửa thân trước buộc nhau thành áo yếm
Cõi lòng em dấu điểm để cho nhau.**

**Gửi tặng anh hai điểm hồng nụ phần
Tuổi thanh xuân e ấp mộng ban đầu
Hồn trong trắng còn nguyên hương trinh nữ
Gái đoan trinh còn đợi kẻ gieo cầu.**

**Cơn gió thổi mảnh lụa đào soi nắng
Hớ hênh khoe mảnh hồng lạc bến mơ
Tình lặng lẽ thần thờ như hồi tiếc
Đợi chờ nhau xanh biếc cả đôi bờ.**

Tế Luân

Cơn Mưa Hồng

**Cơn mưa hồng lất phất
Đỏ thêm viên nét môi
Hôm nay em xinh quá
Nắng hạ bùng trong tôi.**

**Có muện màng không em
Mùa hạ về rất vội
Hoa rơi đầy khắp lối
Nỗi nhớ mong bồi hồi.**

**Chuyện tình nào băng khuâng
Bước về theo dấu chân
Cơn mưa hồng nắng hạ
Bến mơ nào phù vân.**

**Có mối tình khó tả
Theo tiếng ve ngân nga
Gió bay đầy bụi phấn
Tôi yêu em thật thà.**

**Tháng sáu đầu mùa hạ
Hồn nhiên tuổi học trò
Lòng xôn xao rất lạ
Đến bên nhau hẹn hò.**

**Yêu một thời đã mất
Bây giờ đã phai pha
Cuộc tình như sống lại
Ngày tháng cũ bay xa.
Tế Luân**

Xin Chào Tháng Sáu

**Chào tháng sáu cơn mưa hồng phượng vĩ
Áo trắng bay mộng mị giấc mơ xưa
Ta vẫn đợi cơn mưa ngày nắng hạ
Gió xôn xao trời lạ chút vui đùa.**

**Tháng sáu về thấy em tình khêu gọi
Tóc dài bay từng sợi nắng mong manh
Đôi môi hồng tô xanh màu mắt biếc
Mối tình xưa luyện tiếc bước qua nhanh.**

**Nắng vẫn vương soi theo tà áo lụa
Trời chợt mưa ướt áo dáng thơ ngây
Khoảng chết lặng nhìn thấy em e thẹn
Ta nhớ thương xin hẹn mối tình đầy.**

**Tháng sáu bây giờ em còn nghĩ ngợi
Chuyện ngày xưa từng sợi nhớ mong manh
Trong mắt biếc có anh không em nhỉ?
Thoáng mưa hồng phượng vĩ lại bay bay.**

Tế Luân

Tháng Sáu Chim Bay

**Không gian tháng sáu chim bay mỗi cánh
Ngày còn dài chen lẫn cả bóng đêm
Bữa tiệc sân vườn đèn treo lấp lánh
Tiếng nhạc gọi tình đón bước chân em.**

**Ly rượu còn đầy môi em chợt nóng
Áo mỏng gió đùa dịu mát da thơm
Ai hát mà nghe lòng như gợn sóng
Điệu nhảy tango lả lướt nhanh hơn.**

**Buổi chiều thứ bảy sáng mai chủ nhật
Tháng sáu ngày dài, váy ngắn gọi tình
Một chút buồn thả cho đời hưng phấn
Thơm nụ xuân hồng tạo dáng xinh xinh.**

**Cuộc đời bay xa chìm theo năm tháng
Tàn tạ quay về nhuộm lá thu vàng
Tháng sáu ngày dài vui thêm chút nữa
Thần thái hân hoan lộng lẫy điểm trang.**

Tế Luân

Mưa Nắng Tháng Sáu

Tháng sáu nắng tỏa mặt trời
Xuyên không áo mỏng em cười nở hoa
Cỏ non cây lá mượt mà
Mọc lên từ đất sinh ra nụ hồng.

Đội em rải hạt gieo trồng
Ngậm sương gió lạnh chờ mong tình người
Tháng sáu em mượn nụ cười
Sớm mai hoa nở gửi đời mầm xanh.

Hạt sương còn đọng long lanh
Giấc chiêm bao muộn hóa thành tiên nga
Xiêm y váy áo lụa là
Tay ôm trái mộng đậm đà vị hương.

Tháng sáu mưa ướt cung đường
Giọt rơi giọt nhớ vô thương gió bay
Tình cò đôi má đỏ hây
Nhớ ai em lại trải bày tình riêng.

Tế Luân

Chùm Hoa Phượng Đỏ

**Có chùm hoa phượng vĩ soi nắng hạ
Chùm hoa đỏ vương vạt áo em xinh
Phượng đỏ môi em tình yêu trong trắng
Mưa hồng rơi rơi điểm dáng em hiền.**

**Trên tay em cánh phượng hồng ban phát
Ánh bình minh rực sáng áo ngực em
Tia nắng ban mai soi từng sợi tóc
Sợi tóc buồn buộc lấy nhánh ưu tư.**

**Sân trường bây giờ chỉ là trống vắng
Phía tàn cây vắng vắng tiếng ve kêu
Hoàng hôn xuống chia đều khoảng tối sáng
Bài giảng sau cùng phóng khoáng như thơ.**

**Dấu vết ngây thơ buồn theo mắt biếc
Lời tình buồn luyện tiếc một ước mơ
Bảng đen phấn trắng bụi mờ che lấp
Còn sót cơn mưa ngập cả hồn thơ.**

Tế Luân

Sợi Nắng Soi Nghiêng

Hôm nay sợi nắng soi nghiêng
Dáng em vui bước trên miền thảo nguyên
Áo lụa mỏng vạt nắng xuyên
Hoa thơm cỏ lạ thấm duyên tình nồng.

Tiếng con chim hót trong lồng
Đôi môi xinh quá đỏ hồng nguyên trinh
Hỏi sao em đứng một mình
Tơ duyên mấy mối đường tình mấy phương.

Tay em cầm nhánh đào hương
Chao nghiêng che bóng tà dương diệu vời
Nắng xuyên soi sáng từ trời
Hạ về hoa nở cho người tương tư.

Chờ em điếm hóa đường tu
Nơi nào mở cổng thiên thu hóa vàng
Lời em gió núi chim đàn
Thân em thơm ngát như ngàn đóa hoa.

Tế Luân
Mùa hạ

Mùa Hạ Nắng Nóng

Nắng nóng rực lửa chảy nhựa trên đường
Bảng cảnh cáo xe chạy bị dính nhựa
Nhiệt kế ngoài đường chỉ rõ 40 độ C
Đặt chân không trên nền đất bị phỏng.

Mùa hè chạy theo gót chân vội vã
Vào trong phòng vội vàng đóng chặt cửa
Bật quạt, bật máy lạnh nóng nhả ra
Ta cô đơn, căn phòng không rộng mở.

Làn gió nhẹ thổi luôn qua khe cửa
Không còn êm đêm vuốt ve mơn trớn
Buổi trưa hè mắc võng nằm dưới hiên
Thiếu nữ ngủ trưa hờ hênh trước gió.

Tấu khúc tình quê âm vang vọng lại
Nhẹ nhàng gợi thêm nỗi nhớ quê hương
Bức tranh lụa thiếu nữ nằm võng ngủ
Lược trúc rơi trải dài theo dáng xinh.

Dải yếm đào buông thả xuống eo thon
Đôi gò bồng đảo bụi mờ che mát
Mở tung cửa chạy đuổi theo quá khứ
Chợt bàn chân dẫm nỗi buồn bỏ lại.

Tế Luân
Nỗi buồn mùa hạ

Cảm Nhận Mùa Thu

Mùa thu trong tâm tưởng Thi Nhân.

Cảm xúc về mùa thu trong tâm hồn thi nhân thường rất đa chiều, mang vẻ đẹp lãng mạn, trầm lắng và đôi khi man mác buồn. Mỗi thi sĩ nhìn mùa thu bằng một lăng kính riêng, nhưng có những điểm chung rất đặc trưng

*"Nghe thu chạm mái hiên đời
Mà hồn thi sĩ chơi vơi giữa chiều."*

Mùa thu đến rất âm thầm và thật kín đáo, cây lá từ từ chuyển màu, cảnh vật từ từ thay đổi, nhẹ nhàng xoay chuyển. Bởi vì mùa thu là mùa của tâm thức, mùa của sự lắng nghe hơi thở đến từ tâm hồn, lắng nghe làn sương khuya ẩm ướt phủ lên cây lá, lắng nghe làn sương khói lãng đãng nhạt nhòa, bay bay.

Mùa thu nơi đây chính là mùa cảm nhận bước chuyển đổi xao xuyến của núi đồi, cỏ cây, của phố núi mây trôi. Mùa thu nơi đây chỉ được phát hiện từ tâm hồn thật lãng mạn của một thi nhân, đi tìm những khoảng trống mơ hồ của không

gian và thời gian, hay đi tìm một chút hư vô trong làn sương khói nhẹ bay.

Mùa thu tại Thung Lũng Hoa Vàng Miền Bắc Cali, dường như mọi thứ như chậm lại một chút, như thể em vừa bừng tỉnh vì buổi trưa quá giấc, uể oải và lơ đãng hơn một chút. Những buổi sớm mai sương khói nhiều hơn bay là đà trên những ngọn cây, làm cho góc phố vui bớt đi ồn ào trở nên lắng đọng hơn.

Người nghệ sĩ chưa kịp phân biệt mùi hoa cải nơi đây với mùi hoa cải vàng của mùa thu nơi khác. Nhưng dường như cả hai đã tan vào trong nhau vì mùa thu đến ở nơi đâu thì nơi ấy đều giống nhau.

Mùa Thu có gì cuốn hút đến vậy mà nhiều nhà thơ phải rung động, phải trải bày tâm sự qua những vần thơ. Trong không gian mùa thu, cảnh vật đều toát lên một nét đẹp quyến rũ, đến lung linh huyền ảo, thu bắt đầu hấp dẫn từ khi chiếc lá còn đang xanh rồi chuyển vàng, nâu hay sang sắc đỏ.

Mùa thu như thiếu nữ ngây thơ e thẹn, khép nép bước ra từ thư phòng, bước ra từ trang sách hay câu chuyện cổ tích với nàng tiên có cây đũa thần biến hóa cây lá thành muôn màu, muôn sắc. Khiến cho tâm tưởng người nghệ sĩ phải say mê, thả hồn vào những dòng thơ.

*"Trời vào thu nghe gió nhẹ lay,
Lá vàng rơi cho giấc mộng đầy..."*

Louis Tuấn Lê

Người Nhật Lá Vàng

Tưởng gió thổi đi vụn lá khô
Nào ngờ còn lại cả mùa thu
Nỗi buồn vương vấn chiều hoang dại
Sương khói chiều buông thả khói mù.

Chia bết đường chiều em bước đến
Về thăm người nhật lá vàng rơi
Lá khô đốt lửa thơm hương khói
Ngôn ngữ nào riêng thấm ý trời.

Sáng mai thức giấc hồn hoang tưởng
Về bến sông xưa tắm mát người
Miền bắc hoa vàng thung lũng núi
Nỗi niềm còn riêng góc mây trời.

Em ngồi hóa đá thành tiên nữ
Lòng suối hững hờ còn ngậm sương
Chợt thấy ngô hồn xao xuyến mãi
Thu về chạm ngõ lối thiên đường.

Tế Luân

Chiều Vàng Gặp Em

Tiếng em khẽ hát ngập ngừng
Bóng chiều ngả xuống sau lưng úa vàng
Âm vang nổi nhịp cung đàn
Môi em cười nụ ngỡ ngàng dáng hoa.

Vắng xa nghe tiếng sơn ca
Men theo lối trúc về qua chốn này
Cổng rào một cánh hoa bay
Thương em bé nhỏ nhớ hoài tuổi xuân.

Nỗi lòng sao vẫn ngại ngần
Hoa thơm rải xuống đón chân em về
Trăng khuya soi sáng đường quê
Đón em mưa ướm giọt mê thương thâm.

Tóc huyền cài nhánh hoa trầm
Cổ đeo vòng ngọc, tay cầm hoa sen
Cổng vườn lấp lánh hoa đèn
Em về hoa lá thầm ghen thua nàng.

Phấn son em khéo điểm trang
Hoa tai hồng ngọc xuyên vàng ngực đeo
Chờ em rực rỡ đèn treo
Lời thơ ướm thử đi theo em về.

Tế Luân

Thương Em

Em đi gió động áo bay
Xuyên tà lụa mỏng khơi đầy giấc mơ
Sương thu mờ nhạt hững hờ
Đất vàng cánh lá đợi chờ vẫn vương.

Em về điểm dáng yêu thương
Đồng hoa vàng nở thơm hương thu vàng
Mây mưa phố núi đại ngàn
Đồi non cỏ mượt ngõ ngang khách thăm.

Em đi trải mộng trăm năm
Đường chiều một bóng trăng rằm đêm thu
Nhìn em một thoáng ưu tư
Muốn sang thăm hỏi chân chừ chưa đi.

Thương em giọng nói thâm thì
Sợ tan giấc mộng ngại vì dáng hoa
Tay em nắm ngón ngọc ngà
Búp măng hồng ngọc nâng tà áo bay.

Trao tình ly rượu chuốc say
Từ khi gặp gỡ trao tay thơ tình
Mai sau vạn nẻo hành trình
Sang thu gặp lại chúng mình nhớ nhau.

Tế Luân

Em Về Thăm

**Chạnh lòng nỗi nhớ ghé thăm
Hạ đi, thu đến rụng thềm lá rơi
Chiều vàng phố nhỏ rong chơi
Em như cánh bướm khung trời hương say.**

**Gió đùa ngọn cỏ nhánh cây
Ru hồn anh ngủ trong mây mộng vàng
Như con chim nhỏ ra giàng
Muốn nghiêng cánh nhỏ đôi hàng bay xa.**

**Em về điểm hóa ngàn hoa
Dắt vàng cấn ngọc trên tà áo em
Hò thu nở đóa hoa sen
Nụ nguyên chớm nở thắm ghen em về.**

**Bài thơ nón lá nghiêng che
Bước chân ngần ngại bộn bề đường tơ
Tiếng em vỡ hạt thành thơ
Cho dòng mực chảy ướt tờ thơ tôi.**

Tế Luân

Hẹn Em Mùa Thu

**Ta hẹn em mùa thu vàng lá rụng
Áo dài bay son đỏ dấu môi cong
Chân bước khẽ bóng mờ theo con phố
Hoàng hôn rơi sương phủ hướng tây hồng.**

**Bóng hai đứa choàng lên nhau vừa khít
Anh và em lặng lẽ bước trong chiều
Đợi đêm tối cho tình yêu tan chảy
Gối chăn êm che đậy giấc mơ yêu.**

**Mùa thu đến không mỹ miều hoa lá
Lá vàng bay cũng đủ vấn vương rồi
Mang cho em những khung trời tươi sáng
Trái tim yêu dào dạt nhớ nhung thôi.**

**Tình dẫn lối đi qua nhiều trăm trở
Đợi chiều vàng hoa nở ngát hương mê
Bỏ lại tất cả bọn bề lo lắng
Tình yêu em mang nặng cả hồn quê.**

Tế Luân

Ngọn Gió Thu

**Mây bay đỉnh núi như dừng lại
Thung lũng thu về đón lá rơi
Nhìn cánh chim trời bay bỏ núi
Tha về cọng cỏ vàng rơm phơi.**

**Về đây nhóm lửa hồng đôi má
Tô đỏ son môi, viền mắt xanh
Ngọn gió thu xưa hiu hắt thổi
Tình như gỗ cưa khê rung mảnh.**

**Thì ra em đến thăm tình muộn
Tôi lại bồi hồi vương vấn thêm
Nghe tiếng nhịp tim từng giấc mộng
Tình xưa những tưởng bao giờ quên.**

**Mây ngàn gió núi thu về nhớ
Biền biệt chim bay xa thật xa
Nghe gọi tên nhau trong nỗi nhớ
Tự bao giờ đã biết thương ta.**

Tế Luân

Mùa Thu Bên Em

Anh vẫn biết thu về mang thương nhớ
Làn mây trôi gió cuốn lá bay bay
Nguồn yêu thương nở ra từ kẽ lá
Em và thu nhen nhúm khối tình đầy.

Thu vàng úa rơi ngập hồn mộng mị
Chìm thật sâu tâm thức tuổi thanh xuân
Bức chân dung nét cọ mềm đỏ tím
Mắt môi em huyền diệu cõi phù vân.

Mây đành đoạn không còn ôm dáng núi
Cùng em trôi xanh biếc mấy từng trời
Lòng kiên nhẫn của muôn đời sóng vỗ
Dáng hiên ngang tảng đá đứng đợi người.

Mờ hơi sương bóng em còn đứng đợi
Giấc mơ phai âm hưởng bước chân đi
Dan díu đời nhau ngày xưa thân ái
Bóng thu vàng bụi đỏ gót xuân thì.

Giấc mộng du ngọn lửa tình đốt cháy
Mình em thôi cũng đủ cõi trăm năm
Bài thơ viết dát vàng thêm tình sử
Lá thu rơi trải mộng chỗ em nằm.

Tế Luân

Em Mùa Thu

**Thu giam em vào nỗi nhớ
Lá thì thầm gọi ý thơ
Một chút tàn phai nhắc nhở
Lời tình tự khói sương mờ.**

**Hồ lạnh buông rơi tơ liễu
Cánh chim bay rợp bóng mây
Thu gửi tình theo lá úa
Gió thổi bay chút hao gầy.**

**Ấm áp mùa thu phương tây
Gợi nhớ mùa thu phương đông
Gửi em thư tình chưa mở
Nụ hôn vương vấn tình nồng.**

Tế Luân

Khúc Nhạc Gió Thu

Gió vi vu điệu nhạc
 Thả dấu Sol trên môi
 Từng nốt trên hàng kẻ
 Tiếng thu buồn êm trôi.
 Bâng khuâng chiều thu muộn
 Gió từ núi thổi về
 Hiu hiu làn gió lạnh
 Em bước vào cơn mê.
 Ngày rằm đêm tháng tám
 Tỏa sáng bóng trăng tròn
 Đèn lồng lung linh quá
 Ngày xưa tuổi còn son.
 Lời thơ nào thổn thức
 Tiếng nhạc nào âm vang
 Nghe tiếng lòng nhức nhối
 Cõi hồn em thên thang.
 Em qua thời thiếu nữ
 Tình yêu đã xa xăm
 Tiếng vọng buồn nhân thế
 Giai điệu tình trăm năm.
 Đêm nay nghe tiếng gió
 Ánh trăng rằm bên hiên
 Vòng quay tròn nhân thế
 Em mơ tuổi hoa niên.
 Tế Luân

Mùa Thu Trong Tâm Tưởng

Trời đem lá đổ thu vào cuối hạ
Như chút tình thương xót ngày tháng xa
Thu lãng mạn vuốt ve chiếc lá già
Mùa thu đến xôn xao tâm nhàn hạ.

Làn sương trắng nhẹ bay vào xa vắng
Trốn ngẩn ngơ thắm lặng ngọn gió lửa
Em yếu điệu, mắt, môi hồng đỏ rực
Hoa cải vàng loáng thoáng vị hương xưa.

Gởi tặng em cả khung trời thương nhớ
Mùa thu về mây trắng ở trên cao
Thêm chút nắng điểm hồng đôi môi đỏ
Hoa cải nồng, nụ hôn ấy ngọt ngào.

Anh gom hết con đường thu đầy lá
Kết thành nón, che sương lạnh em đi
Trong mắt em, anh thấy như ấm lại
Níu kéo thời gian, quên mất xuân thì.

Tế Luân

Mây Ôm Dáng Núi

**Mây về ôm lấy núi đồi
Sương mai lấp lánh bồi hồi khóm hoa
Tình cò buông nổi xót xa
Thời gian cảm xúc ngọc ngà hiện thân.**

**Lá khô gom mối tình gần
Thu xưa tình cũ đường vân nhuộm vàng
Rong rêu loang lỗ chia hàng
Em về lòng cũng ngổn ngang nỗi buồn.**

**Áo em bay ngọn gió luôn
Nhớ em từ dạo căng buồm ra khơi
Thảo nguyên xanh biếc màu trời
Chênh vênh dáng núi xa vời chân mây.**

**Hồ thu soi bóng chim bay
Đóa hoa chớm nở trên tay nụ hồng
Nước trong cá lội chia dòng
Chiều nghiêng xế bóng chạnh lòng nhớ em.**

**Trăng lên đốt sáng hoa đèn
Mời em bước đến ngòi trên ngai vàng
Ngẩn ngơ nét đẹp điểm trang
Nhìn xem bướm lượn mơ màng tương tư.**

**Gió heo may lạnh chớm thu
Màu hoa sen nở bóng hư không về
Môi em cười đắm cơn mê
Phân hương mê mẩn tái tê lòng người.**

**Tình yêu vương sợi tơ trời
Đợi nhau chiều muộn bóng đời tà dương
Mùa thu lá rụng bên đường
Sắc màu nâu tím vô thường hư không.**

**Đời người giấc mộng màu hồng
Niềm mơ ước đến thơm nồng hương say
Tặng nhau cả bó hoa này
Mai sau xa vắng nhớ hoài dấu xưa.**

Tế Luân

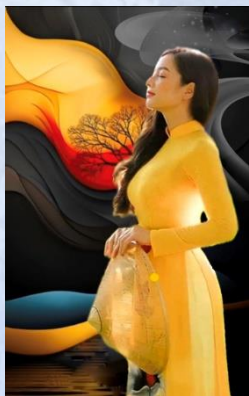

Mùa Thu Trong Em

Lá quăn quít chân em
Sương giăng trắng lối về
Mùa thu đang chấp nối
Vàng rơi trên tóc thề.

Hoa nhỏ giọt sương trong
Từ đêm qua ướt mưa
Áo em vàng tơ lụa
Gió thu về đông đưa.

Em cùng ta cơn mê
Miên man khói bụi hồng
Mùi hương tràn nỗi nhớ
Trời thu buồn mênh mông.

**Lặng im nghe hơi thở
Lồng ngực em phập phồng
Trời hôm nay sương lạnh
Em còn đắp chăn bông.**

**Đời người mộng thâu đêm
Sông ngân nước xuôi dòng
Em mở lòng thư thái
Đêm mơ mối tình nồng.**

**Lá mùa thu bay bay
Lòng em mối tình đầy
Mây trời xanh lồng lộng
Mùa thu tình đắm say.**

**Tế Luân
Mùa thu trên thung lũng hoa vàng**

Đêm Rằm Trung Thu

**Trăng thán tám vàng trăng tròn rất đẹp
Chú cuội già ngơ ngẩn dưới gốc đa
Mối tình si chờ mãi bóng Hằng Nga
Chờ tình yêu, ôm mộng đến tuổi già.**

**Huyền thoại ngày xưa trăng rằm đưa lối
Đội tình yêu muôn thủa bóng chị Hằng
Đốt đèn trời thả thơ tình thăm hỏi
Đêm trung thu đẹp mãi một bóng trăng.**

**Ngày xưa nhớ vàng trăng thu sáng tỏ
Đêm hẹn hò e thẹn dáng ngây thơ
Ngọn đèn treo rực rỡ đêm trăng sáng
Em hồn nhiên tiên nữ của đêm mơ.**

**Ngoài sân sáng, tiếng cười vang tiếng nói
Gái trai làng hội ngộ hát trống quân
Tà áo bay phất phơ theo ngọn gió
Liếc mắt trao duyên hò hẹn tình nhân.**

**Ngồi lặng lẽ ông lão già tưởng nhớ
Thả đèn trời uống rượu ngắm trăng trôi
Đầu lân múa ngả nghiêng theo nhịp trống
Trăng trung thu lòng ta bỗng bồi hồi.**

**Trăng đã già chị Hằng bao nhiêu tuổi
Để trung thu còn mãi đến bây giờ
Trong trí nhớ tuổi già còn mơ mộng
Cho niềm vui trọn vẹn tuổi ngây thơ.**

Tê Luân

Lá Đỏ

**Gió thu về lá rơi
Mưa tháng mười nhẹ bay
Lá vàng, nâu, chen đỏ
Hồn thu thấm men say.**

**Trời hôm nay mưa bụi
Lá nằm ướt thân cây
Trông như ai trải thảm
Đón bước em gót hài.**

**Mùa này thương lá rụng
Hương thu thấm giọt sầu
Đường chiều xào xạc lá
Như lời tình gọi nhau.**

**Em ngần ngợ hỏi đời
Mùa thu nào than thở
Hỏi thăm chiếc lá rơi
Tình yêu nào bỏ ngõ.**

**Em đi dưới chòm lá
Tháng mười cơn mưa phùn
Hỏi thăm hồn tửng đá
Hồn thu lòng có rung.**

**Thu khoác màu áo mới
Áo em vàng gió bay
Chiếc lá đỏ rơi xuống
Em cầm thu trên tay.**

**Tế Luân
Viết cho mùa lá đỏ**

Mùa Thu Bình Yên

Mùa thu bàng bạc sương khói
Một ý thơ vừa rơi khỏi lòng tôi
Cho nỗi buồn thật xa xôi
Trong đôi mắt em bồi hồi thương nhớ.

Chạm hồn tôi một nhánh mơ
Thơm và hồn nhiên tuổi thơ đầy mộng
Nắng thu trải rộng mệnh mông
Mùa thu xanh biếc ngoài đồng chim bay.

Bình yên thu đến nơi này
Phải chăng em đã trải bày tình riêng
Như hồ thu chiếc lá nghiêng
Soi hình bóng nước cõi thiên hư vô.

Lòng tôi tĩnh lặng bao giờ
Mà sao tim vẫn vật vờ trong mơ
Chiếc lá thu rơi vào thơ
Vàng thơm ngôn ngữ tràn bờ dấu yêu.

Thương em muốn nói đôi điều
Ngại ngần tiên nữ dáng kiều thanh cao
Một chiếc lá bay chôn nào
Em và thu đến dạt dào bình yên.

Tế Luân

Tình Khúc Mùa Thu

**Chiều thu muộn sương mù giăng phố vắng
Mưa nhẹ bay trên mái tóc tình nhân
Giọt sương đêm lóng lánh như trang điểm
Từng giọt mưa bay rơi xuống ngại ngần.**

**Giọt thương giọt nhớ tim em thổn thức
Giai điệu cuộc tình rạo rực đêm thu
Mưa làm ướt hay lệ rơi giọt đắng
Trời đêm thu run rẩy ánh trăng mờ.**

**Bàn tay thềm vuốt ve miền ký ức
Khát khao nào bên bờ vực cheo leo
Mưa thu ướt lệ lòng đêm trầm lắng
Môi chạm môi che dấu ngọn đèn treo.**

Tế Luân

Trời Mưa Thu

**Em bước chân về nhạt bóng trong mưa
Sương giăng ngõ vắng gió lùa tóc mây
Nắng chưa đủ ngát ngậy làn môi đỏ
Cơn mưa chiều lay động tóc em bay.**

**Cõi lòng em còn nhớ đến ai không?
Lòng băng khuâng ngây ngất tuổi xuân hồng
Bao nỗi nhớ chơi vơi dòng ký ức
Hỏi con tim ôm ấp mối tình nồng.**

**Giọt mưa thu thấm lạnh ướt trên vai
Em nhẹ bước lá vàng xao xuyến đời
Cuối đường chiều gọi thêm lòng thương nhớ
Lạnh vai gầy áo ướt thấm mưa rơi.**

**Lá thu bay trải thêm màu tri kỷ
Gió thổi về lất phất giọt mưa bay
Em chợt đến tặng nhau lần hội ngộ
Nụ hôn nồng men rượu choáng cơn say.**

**Uống cạn ly ta lại rót thêm đầy
Hồn say khướt quên nỗi buồn bơ vơ
Có ai hỏi nỗi niềm đau thân phận
Nợ duyên tình sao em lại thờ ơ.**

**Giọt mưa thu màu sương khói phủ mờ
Tình thôi thúc để vẩn thơ thấp lửa
Hồn viễn xứ nỗi lòng người tri kỷ
Mưa thu buồn chia sẻ nợ duyên xưa.**

Tế Luân

Mùa Thu Dĩ Vãng

**Nhật dĩ vãng mùa thu trong chiếc lá
Em lặng im hong khô hết ưu phiền
Thấy nổi nhớ hiện về theo năm tháng
Hỏi lòng em còn nhớ tuổi hoa niên.**

**Chuyện yêu đương vẫn thơ đầy trang giấy
Tiếng lá rơi chen lẫn tiếng thở dài
Thời mơ mộng hoa cài trên mái tóc
Đỏ môi son mấy lượt nét u hoài.**

**Người có nhớ tặng nhau lần hội ngộ
Nụ hôn tình vội vã ướt môi trơn
Đoạn thơ cuối viết thêm lời hẹn ước
Mùa thu qua ai còn nhớ nhiều hơn.**

**Lá thu rơi hỏi người sao lơ đãng
Để tình nồng khô héo đáng bơ vơ
Mưa thu ướt tan đi màu định mệnh
Dĩ vãng tìm về tiếc nuôi tuổi thơ.**

Tế Luân

Tìm Lại Tuổi Thơ

**Đêm nay rằm trung thu
Muốn tìm lại tuổi thơ
Nhớ về trong kỷ niệm
Trôi qua tự bao giờ.**

**Trăng đêm thu sáng tỏ
Lòng rạo rực vui cười
Em thấp đèn đón rước
Hằng Nga đẹp tuyệt vời.**

**Xoay tròn đèn kéo quân
Thùng thùng trống múa lân
Ông địa cười toe toét
Trời đất vẫn xoay vần.**

**Xin cắt nửa trăng thu
Chia đôi cả tuổi thơ
Nửa chia vào nỗi nhớ
Nửa đem vào giấc mơ.**

**Bước ngược về thời gian
Tìm lại tuổi ngày xưa
Khi em còn bé xiu
Hồn nhiên chạy vui đùa.**

**Gấp đôi mảnh giấy trắng
Làm thuyền ghé thăm em
Dòng sông xưa bên cũ
Ánh trăng soi bóng đêm.**

**Chép nốt vần trong thơ
Sợ quên rồi giấc mơ
Bài thơ làm nhân chứng
Em mơ về tuổi thơ.**

**Tế Luân
Đêm rằm trung thu**

Thả Đèn Trời

**Đêm thu tròn ánh trăng
Hằng Nga vẫn đợi chờ
Ngọn đèn trời mới thả
Em buộc vào bài thơ.**

**Thắp lên ngọn nến sáng
Đèn em đẹp hơn trăng
Em ngâm thơ trong trăng
Nghe tiếng cười giòn tan.**

**Sáng lung linh màu mắt
Môi em đỏ hương son
Vui đêm rằm trăng tỏ
Bờ ngực em căng tròn.**

**Đêm sương thấm ướt áo
Mái tóc em cài hoa
Em làm anh khờ khạo
Cõi lòng này xôn xao.**

Tế Luân

Mùa Lá Thu Rơi

**Mùa lá rơi xào xạc tiếng thu
Hàng cây lá đỏ vương sương mù
Mùa thương nỗi nhớ lòng vương vấn
Em hóa thân hòa nhập điệu ru.**

**Thung lũng vàng hoa hương cải đại
Áo em bay khuất lấp màu trời
Theo con dốc bóng em nghiêng đổ
Hình bóng quê hương quá tuyệt vời.**

**Quê em có phải bên kia núi
Mái lá hàng cau cuối ngọn đồi
Cò trắng vờn bay trên ruộng lúa
Em về nỗi nhớ bỗng bồi hồi.**

**Hình bóng quê em nhòa ánh mắt
Mùa thu lá đỏ tím chiều vàng
Giữ đời duyên dáng như quê mẹ
Đừng để bay đi nét dịu dàng.**

**Chợt nhớ thương mùa thu trước ngõ
Như người đã ghé đến thăm ai
Bên thềm lá đỏ đêm hôm trước
Em biết mùa thu vương gót hài.**

**Em mở cửa hoàng hôn ập đến
Vai em gầy lạnh buốt sương mù
Dáng hình em nhạt nhòa sương núi
Em một mình lên tiếng gọi thu.**

Tế Luân

Lá Thu Rơi

**Em đứng lên buông thả lá thư
Bài thơ rơi như lá thu bay
Linh hồn tan nát trong đau xót
Thành phố mưa thu giọt ướt tay.**

**Trí nhớ em còn thấy vẫn vương
Một lần buông bỏ mối tình thương
Lòng nghe gió chướng mùa thỏn thức
Những vệt sương bay mờ phố phường.**

**Lôi kéo buồn vui vào cõi không
Chẳng còn nhận thấy người thương trông
Cố ôm lắm nỗi đầy cay đắng
Tan nát trời thu nhạt phẩn hồng.**

**Tiếng nhạc tình ca nơi góc phố
Âm xưa vang vọng xót xa về
Giấc mơ gợi nhớ cùng say đắm
Bài hát lời thơ đã hẹn thề.**

**Tô vẽ phần hồng cho mặt hoa
Kiếm tìm dung ảnh của ngày xưa
Lời thơ cào xước hồn đau buốt
Tiếng khóc lòng đau như ướt mưa.**

**Em cố ngăn từng giọt nước mắt
Giọt Cà phê sồng sánh màu đen
Trưởng chừng thu nhớ khung trời lạ
Chẳng biết bao giờ còn thấy em.**

**Sao vẫn thương đời đi giữa thu
Tìm nhau nổi nhớ đến bao giờ
Lá thu vàng úa bao nhiêu đợt
Chồng chất lên nhau mấy lớp bờ.**

**Ngọn gió thu phong hiu hắt thổi
Dòng đời lạnh buốt mỗi tình si
Lá rơi phủ lấp bàn chân mỗi
Những tiếng âm vang từ bước**

**Em bước chân đi trong nước mắt
Lá thu làm chứng dấu ân tình
Đèn đêm thức giấc đầy thương nhớ
Mơ sáng thu về soi bóng mình.**

Tế Luân

Nhìn Lá Thu Rơi

Lá buông rơi xuống chiều êm
Tiếng lá dòn tan theo gót em
Gió lạnh xoay chiều theo vạt áo
Lật tung vụn nỗi buồn vào xem.

Em còn che dấu ngày thơ dại
Lãng mạn hay là chút ngả nghiêng
Em vẫn mơ làm duyên thiếu nữ
Ngỡ ngàng khi đến tuổi hoa niên.

Nỗi buồn đâu phải lá vàng khô
Để lá thu bay xuống mặt hồ
Mặt nước êm đềm như gợn sóng
Trời chiều gió thổi lạnh co ro.

Tế Luân

Chạm Vào Đêm Thu

Tóc mây thả lỏng xanh màu mắt
Ngọn gió thu đông muốn ngỏ lời
Ước hẹn cùng em chiều phố núi
Đồi hoang áo lụa đỏ môi cười.

Niềm mơ vội đến nhiều mong đợi
Ly rượu mềm môi cuộc đời
Ngọn gió mưa rơi làm ướt áo
Mập mờ lênh láng buốt da người.

Mực đầy chiếm cả mối tương lân
Ngôn ngữ tình thơ mộng ái ân
Nhỏ xuống đời nhau dòng nước lũ
Lênh đênh một cõi bóng phù vân.

Chạm vào lá khép hoa trinh nữ
Vết nhọn đầu gai rỉ máu tươi
Nghe tiếng rên lạ từ bóng tối
Đèn đêm dầu cạn lửa chơi vơi.

Tế Luân

Em Đến Từ Gió Thu

**Em đến từ ngọn gió thu
Rừng phong lá đỏ thả mù sương bay
Đa tình thực nữ mê say
Lụa đào siêu mỏng phơi bày hương trinh.**

**Ngẩn ngơ lòng vương lụy tình
Tay ôm vò rượu một mình lang thang
Vấn vương một đóa hoa vàng
Bước chân ngần ngại ngõ ngang tương tư.**

**Dòng mực ướt tràn lá thư
Lời thơ xúc động dường như chạnh lòng
Ngây thơ đôi má ửng hồng
Lại đem áo lụa ra hong khô trời.**

**Lạc vào đôi mắt em rồi
Làm sao nói nhỏ một lời thương yêu
Trời thu đã nhuộm dáng chiều
Chim hoang lạc lối hót kêu gọi bày.**

Tê Luân

Em Bên Ngọn Cỏ Bồng

**Cỏ buồn giận cả trời thu
Em buồn trời cũng sương mù giăng ngang
Thấy em lòng nghĩ miên man
Dòng thơ chậm chậm chảy tràn cơn mưa.**

**Thấy đôi hoa dại lưa thưa
Cánh hoa vàng nở hương xưa đến tìm
Nhớ bài thơ tím hoa sim
Chiều hoang biệt cánh chim bay về.**

**Gió chiều thổi vạt áo the
Chơi vơi nỗi nhớ lòng tê tái buồn
Chợt nhìn bóng đổ hoàng hôn
Áo em gió lộng ôm tròn ngày thơ.**

**Thu đông tình vẫn đợi chờ
Bến sông người đứng trên bờ nhìn trông
Cỏ buồn ngọn gió đông phong
Tình chao nghiêng đổ vào dòng mê say.**

**Bao kỷ niệm về trên tay
Tìm trong kẽ nhớ hồn lay động buồn
Tặng hoa cho hết giận hờn
Mai sau vẫn nhớ những cơn mê tình.**

Tế Luân

Cảm Xúc Mùa Đông

Mùa Đông Ví Như Khúc Nhạc Trầm Trong Tâm Hồn Thi Nhân.

Mùa đông đến không rộn ràng như mùa xuân, không rực cháy như mùa hạ, cũng chẳng trầm mặc như mùa thu. Mùa Đông đến trong lặng lẽ, nhẹ nhàng len vào từng góc phố, từng hàng cây trơ trụi, mang theo làn gió buốt lạnh khiến lòng người se lại. Nhưng chính trong cái giá lạnh ấy, tâm hồn thi nhân lại bùng lên những xúc cảm sâu xa, tinh tế. Mùa đông, với thi sĩ, là một khoảng lặng cần thiết, nơi cảm xúc được lắng đọng và chiêm nghiệm.

Mùa đông với khung trời màu xám bâng bặc sương giăng, nhà thơ bỗng thấy mình nhỏ bé, cô đơn giữa cõi đời rộng lớn. Cái lạnh khiến người ta thu hẹp

lại, nhưng thi nhân lại mở lòng ra để cảm nhận. Một chiếc lá cuối cùng rơi trước thềm, cũng khiến trái tim thi nhân xao động, một ánh lửa hồng lặng lẽ cháy trong gian bếp quê nhà cũng đủ làm dậy lên nỗi nhớ nhung và hoài niệm.

Mùa đông không cần nhiều âm thanh, bởi chính sự im lặng ấy là lời thì thầm của thiên nhiên gửi đến trái tim nhạy cảm của thi sĩ. Với thi nhân, mùa đông là chất liệu cho thơ, là nguồn cảm hứng bất tận cho những dòng văn thơ ấm áp giữa giá rét.

Mùa đông cũng là mùa của yêu thương được chất chiu trong từng hơi thở, là thời khắc con người dễ nhận ra sự cô quạnh và cũng dễ khao khát hơi ấm chân thành. Không ngẫu nhiên mà nhiều bài thơ hay, nhiều bản tình ca da diết lại ra đời trong mùa đông. Bởi cái lạnh ấy khiến cảm xúc chân thật nhất bật lên như ánh lửa nhen nhúm từ tro tàn.

Mùa đông, vì thế, không chỉ là mùa của thời tiết. Với tâm hồn thi nhân, đó là mùa của trái tim, mùa của sự tĩnh lặng để yêu hơn, nỗi nhớ da diết hơn và viết nên những điều chân thành nhất.

Cảm xúc chột ủa về khi những hoa tuyết trắng nhẹ rơi bên thềm là một sự rung động rất tinh khôi và sâu lắng trong tâm hồn. Đó không chỉ là cảnh vật lạnh giá, mà còn là một dấu lặng trong tâm hồn, nơi mọi âm thanh của cuộc sống dường như lắng xuống, để nhường chỗ cho những cảm xúc nhẹ nhàng, tha thiết trôi dạt.

**Đông về se sắt ngõ xưa,
Lá vàng sót lại còn chưa lìa cành.**

**Trời nghiêng sương phủ mong manh
Hàng cây đứng lặng nắng hanh sương mờ.**

**Đôi tây sao vẫn hững hờ
Chữ xưa cất giữ bây giờ về đâu
Tuyết đang rơi rụng đêm thâu
Còn nghe hoa tuyết đơm sâu lòng đau.**

**Ngắm nhìn tuyết trắng mưa mau
Bên em chiều muộn trái sầu rụng rơi
Câu thơ lặng lẽ chơi vơi
Đợi nhau cuối phố mây trời sang xuân.**

Tôi yêu mùa đông không chỉ bởi chiếc khăn len ấm áp, tách trà nóng hay tiếng chuông ngân vang đầu đó báo hiệu một mùa Giáng Sinh đang đến gần. Tôi yêu vì mùa đông tràn đầy những cảm xúc trong tôi được sống thật nhất, là nỗi cô đơn trong đêm dài, là ánh mắt ai đó nhìn nhau trong tĩnh lặng, là yêu thương mỏng manh nhưng bền bỉ như bông tuyết đậu trên tay.

Thi nhân, đứng trước mùa đông, như đứng trước một tấm gương soi lòng mình. Những bông tuyết không chỉ rơi trên mái hiên, mà còn rơi vào trong những khoảng lặng sâu thẳm của tâm hồn. Đó chính là lúc thơ cất lên thành tiếng, nhẹ nhàng, da diết nhưng đầy mê hoặc. Mỗi vần thơ như một tiếng vọng của trái tim đang rung động, đang tìm cách diễn đạt một điều gì đó vừa mong manh, vừa vĩnh cửu.

Mùa đông, vì thế, không lạnh lẽo mà trở thành mùa của sự sống nội tâm, của những khúc nhạc không lời được viết bằng trái tim. Một ánh mắt qua khung

cửa sổ, một làn khói mỏng vương vẩn trong chiều
muộn, hay chỉ một bông tuyết rơi rất nhẹ, tất cả đều
có thể trở thành mạch nguồn cảm hứng. Thi ca bắt
đầu từ những điều tưởng như lặng lẽ ấy.

Đông về gió lạnh vai gầy
Hàng cây tuyết trắng còn đầy hơi sương
Mênh mông như cõi vô thường
Gieo vào nỗi nhớ phố phường chưa quên.

Quán cà phê vắng sương đêm
Lòng anh trầm lắng êm đêm như thơ
Một lần yêu bỗng đại khờ
Đông về bồi rồi ai chờ đợi ai.

Tuyết rơi, tóc điểm hoa cài
Hiện thân như cánh lan đài nở đêm
Môi em mật ngọt lời êm
Một lần yêu, một lần thêm đại khờ.

Đêm đông tuyết lạnh sương mờ
Tình cần sưởi ấm xin chờ đợi nhau
Tuyết rơi trắng cả mái sầu
Mà lời tình ấy mở đầu tìm thân.

Cảm xúc mùa đông
Louis Tuấn Lê

Hoa Tuyết Bay

**Tôi muốn làm hoa tuyết
Phủ trắng trời mưa bay
Tôi muốn làm ngọn gió
Thổi tuyết bay trên tay.**

**Tuyết trắng trời mênh mông
Nghe lạnh buốt chiều đông
Tôi tìm trong trí nhớ
Thơ ai đầy hoài mong.**

**Tình tan theo ánh mắt
Người lặng lẽ phương xa
Theo dấu chân người bước
Qua lối mòn hôm qua.**

**Trải hồn tôi băng giá
Lang thang giữa thị thành
Tôi tìm đời đã mất
Trên môi người mỏng manh.**

**Tôi đốt ngọn lửa hồng
Sưởi ấm buồn không tên
Dù tan vào hư ảo
Cũng một lần dịu êm.**

Tê Luân

Trời Lạnh Gió Đông

**Hôm nay trời lạnh gió đông
Tuyết rơi trắng cả mênh mông tình buồn
Người về lúc sớm chiều buồn
Em về bước vội nhạc cuồng đêm say.**

**Hoa tuyết trắng rụng trên tay
Gió hay nghịch ngợm thổi bay áo hồng
Bước chân in dấu hư không
Co ro tuyết lạnh thu đông ngại ngủ.**

**Cành cây khô tiếng tơ trùng
Lá còn vương vãi nằm cùng hoàng hôn
Tuyết rơi trắng phủ lối mòn
Bên đời một bóng vẫn còn đi hoang.**

**Xa xắm mảnh lụa tơ vàng
Tuyết rơi trắng cả thiên đàng rong chơi
Khúc tình ca thật tuyệt vời
Nuông chiều giấc ngủ gọi mời đêm thâu.**

**Tuyết rơi trắng cả nhánh sồi
Như màu áo cưới tình đầu ước mơ
Đốt lò sưởi ấm làm thơ
Lửa reo tí tách cháy tờ thơ tôi.**

**Tế Luân
Bài thơ chưa muốn dừng lại**

Cuối Mùa Tuyết Tan

**Tôi đứng bên hàng rào
Nhìn em bước chân đi
Những tia nắng nghịch ngợm
Vuốt ve nét xuân thì.**

**Cuối mùa đông tuyết tan
Cơn mưa ướt chảy tràn
Nghe lòng mình sóng sánh
Nỗi buồn nào miên man.**

**Trên nhánh gầy cây khô
Bông hoa tuyết mập mờ
Còn vương vãi hơi lạnh
Nuông chiều một giấc mơ.**

**Giấc mơ nhiều biến khúc
Du dương khúc tình buồn
Làm sao trời đảo ngược
Trở về nơi cội nguồn.**

Tế Luân

Cuối Năm Tháng Mười Hai

Mở cửa gặp tháng mười hai
Một luồng gió lạnh, thấm vài giọt mưa
Thềm vòng tay ấm đầy đưa
Lòng như chợt nhớ hương xưa tìm về.

Tháng mười hai đầy đam mê
Trong mùa lễ hội rộn ràng ước mơ
Giáng sinh thánh lễ nhà thờ
Cầu xin Thiên Chúa đón chờ hồng ân.

Tháng mười hai đã xoay vần
Gặp nhau ta lại ân cần hỏi han
Tình còn đậm ấm chứa chan
Cuối năm tình vẫn nồng nàn yêu thương.

Tế Luân

Tháng Mười Một

**Tháng mười một lời thì thầm nhắn nhủ
Gió đông về hơi sương lạnh lang thang
Trời thu vàng xào xạc vang tiếng lá
Áo em bay soi bóng nắng điệu dàng.**

**Anh bất chợt thấy em trong nỗi nhớ
Nhớ khi xưa và nhớ cả bây giờ
Anh giấu kín cho lòng thêm trần trở
Để ngôn từ rạo rực viết trong thơ.**

**Thung lũng núi hoa cải vàng vẫn nở
Thảo nguyên xanh còn đỏ cánh hoa vàng
Em vui bước tà áo bay quuyến rũ
Cuốn hút hồn anh, thu vắng nhẹ nhàng.**

**Tháng mười một chút đông về lạnh giá
Em phân vân ôm cả những nỗi buồn
Ngôn ngữ trong thơ điên cuồng nghiêng ngã
Em lại buồn vương vấn mắt lệ tuôn.**

**Những gọi nhớ trong lòng em nức nở
Để lòng buồn chìm lắng chốn mênh mông
Tháng mười một phương trời xa đất lạ
Nhớ thương nhau xin giữ nụ xuân hồng.**

Tế Luân

Cuối Năm Mưa Bão

**Thổi qua ngọn đồi
cỏ rạp cúi đầu
ngọn gió hoang trở về từ bão táp
rung lên gió hú
ma chơi quỷ hờn
người đàn bà sợ hãi
bên khung cửa
bầu ngực phập phồng
lo sợ xót xa.**

**Trong cô đơn chờ đợi
bàn tay người tình
đến trong mơ
trải lòng theo
âm điệu bài thơ
mưa bão vội lướt qua
lạnh hai vai
ngoài trời mưa gió bay.**

**Khung cửa nhỏ
mờ mờ hơi nước
một đêm qua
thao thức hao gầy
kỷ niệm xưa ập về
theo cơn bão
âm vọng ái tình
rạo rức tiếng ngân.
chuyện yêu đương
ký ức lại đông đầy.**

**Cuối năm gần Tết
nôn nao khó tả
vần thơ vất vả
nắn nót những ngôn từ
cửa kính mịt mờ
hơi sương gió lạnh
tay vẽ vòng tròn
trái tim xuất hiện
bóng em nhạt nhòa
nỗi nhớ mùa đông
hương Tết sắp về.**

Tế Luân

Mừng Noel

**Mẹ ơi! Noel là gì?
Lửa bập bùng sưởi ấm
Bão tuyết rơi ngoài sân
Ánh đèn màu lấp lánh.**

**Mẹ ơi! Noel đẹp quá!
Ông già râu bạc phơ
Mặt hiền hòa phúc hậu
Mang quà cho tuổi thơ.**

**Mẹ ơi! Noel thánh thiện
Nhạc thánh ca vang lừng
Lòng rộn ràng háo hức
Tiếng chuông ngân không ngừng.**

**Mẹ ơi! Chúa chào đời
Trong máng cỏ đơn sơ
Ánh hào quang rực rỡ
Soi sáng cả bài thơ.**

**Mẹ ơi! Trời đầy sao
Một ngôi sao Mẹ cài
Trên cây thông xanh biếc
Noel xưa! Nhớ hoài.**

Tế Luân

Ngày Noel

**Bài thánh ca vang vọng
Đẹp như một đêm mơ
Tuổi thơ còn trong trắng
Trái tim hồng ngậy thơ.**

**Trên cây thông rực rỡ
Ánh đèn màu lung linh
Gói quà mang điều ước
Chứa đầy những ân tình.**

**Ánh lửa hồng sưởi ấm
Ngoài trời tuyết vẫn rơi
Hoa tuyết màu trong trắng
Hiển linh giữa đất trời.**

**Gói quà nào của mẹ
Cài hoa hồng xinh xinh
Mẹ bí mật không nói
Quà từ ông Noel.**

**Đêm đông đầy ánh sao
Có vì sao Mẹ cài
Trên cây thông lấp lánh
Lòng con nhớ mong hoài.**

Tế Luân

Ngày Lễ Ma Quỷ

**Ánh trắng dầu ngọn cây
Màu xám quanh bóng mây
Đốm lửa đỏ ẩn hiện
Hồn ma quỷ nơi này.**

**Ngoài trời đầy ma trôi
Phù thủy vang tiếng cười
Cưỡi chổi bay theo gió
Đốm lửa như máu rơi.**

**Mèo đen gào rợn người
Bóng dơi bay đầy trời
Hải hùng rên tiếng hú
Hồn ma về vui chơi.**

**Quả bí ngô há miệng
Đôi mắt đỏ đèn soi
Ánh đèn đêm nhấp nháy
Đêm ma quỷ loi chơi.**

**Hải hùng chợt lạnh run
Trẻ con chân bước chùn
Gõ cửa nhà xin kẹo
Hôm nay ngày Halloween.**

Tế Luân

Tạm Biệt Mùa Tuyết Rơi

**Tạm biệt một mùa đông
Đốt lên ngọn lửa hồng
Xoa tay tìm hơi ấm
Mùa đông vào hư không.**

**Để lại cho riêng em
Môi hồng vị men say
Buổi chiều đông tắt nắng
Em lặng lẽ nơi này.**

**Tạm biệt rồi mùa đông
Tuyết tan chảy cùng sông
Nghe bầy chim sẻ hót
Nỗi nhớ thì mênh mông.**

**Hoa tuyết đã thôi bay
Nắng vừa đến nơi này
Em ngây thơ trong sáng
Tình yêu lại đông đầy.**

Tế Luân

Nỗi Buồn Mùa Đông

**Mắt em buồn, lạnh gió đông
Môi em hồng nhạt, thơm nồng hương say
Áo em chia nửa vạt dài
Đôi tà quần quýt, nhẹ bay cuối đường.**

**Gió mang son phấn quyến hương
Thơm từng góc phố, vẫn vương điệu vời
Như loài hoa nở giữa trời
Cánh nào mở cửa cho người tương tư.**

**Cửa nào mở cõi chân như
Cho lòng thổ thức trầm tư phận người
Cửa đông em nhẹ bước dời
Cho ta mãi đợi một thời nhớ nhau.**

**Đêm qua hôn chạm cơn đau
Đường như em đến reo sầu trong mơ
Tiếng em nhỏ nhẹ như thơ
Buông lời than khóc, ướm tò thơ tôi.**

Tế Luân

Tôi Muốn

**Tôi muốn tìm riêng một mảnh tình
Để gió xuân về ngắm em xinh
Nơi chốn tha phương, không cô quạnh
Sánh bước cùng tôi một hành trình.**

**Hoàng hôn buông xuống phủ bóng mình
Còn thấy ngày mai nắng lung linh
Sưởi ấm lòng ta khi đông đến
Nghe tiếng chim trời, buổi bình minh.**

Tế Luân

Tôi Thèm

**Tôi thèm em, một buổi chiều đông
Thèm như nắng hạ, gặp mưa giông
Vòng tay ôm, lục tìm hơi ấm
Khẽ ngỏ lời! Em có lạnh không?**

**Tóc ngang vai, môi đỏ thơm nồng
Bờ ngực ấm, ve vuốt đường cong
Bám vào nhau, cố tìm hơi ấm
Hoàng hôn soi hai bóng khếp chồng.**

Tê Luân

Buổi Chiều Mùa Đông

Em bước chân về ngọn gió đông
Cõi lòng tuyết phủ trắng như bông
Hồn như động khê mở tung cửa
Thánh hoá hồn ta, nở đóa hồng.

Em đứng trên đồi hoa tuyết bay
Chim bay xoải cánh ước mơ đầy
Vọng đưa nghe tiếng gà trưa gáy
Tuyết trắng rơi nhiều gió hướng tây.

Chợt nhớ đông về nào đã quên
Chiều đông tuyết phủ trắng trên tay
Ngày xưa, mộng ước còn chưa đến
Từ những đông về hoa tuyết bay.

Gió lạnh chiều đông chạm giấc thiền
Để hồn tan vỡ tuổi hoa niên
Hôm nay tuyết trắng màu tinh khiết
Chạm đến hồn nhau, những nỗi niềm.

Tế Luân

Cơn Mưa Tuyết

**Mưa tuyết ngoài trời ngọn gió đông
Môi em, đốt lửa dầu tình nồng
Tìm hơi sưởi ấm nhờ em nhé
Ta dựa vào nhau, đốt lửa hồng.**

**Mặc kệ thời gian những đoạn trường
Ta bên nhau, đời mãi yêu thương
Tuyết rơi thả xuống loài hoa trắng
Phủ trắng hồn ta, những đoạn trường.**

**Sao vẫn còn riêng chiếc lá bay
Úa vàng trên tuyết nhớ thương đầy
Chim trời vỗ cánh bay quanh núi
Thung lũng chiều nay mây trắng bay.**

**Đời nổi trôi, ngày tháng vẫn trôi
Ta bên em sao vẫn bồi hồi
Con đò xưa, có thay dòng chảy
Một cõi đi về dấu ngược xuôi.**

**Ta nhớ em từng vùng thịt da
Ngoài trời mưa tuyết vụt bay qua
Ngàn năm ngọn nến đêm chờ đợi
Ta hẹn cùng em tình thật thà.**

**Ta muốn đem vào những thói quen
Giữ nguyên nét đẹp mỗi tình duyên
Sợ màu hoa tuyết tan đi mất
Trắng cả hồn ta hoa tuyết bay.**

**Ngoảnh mặt nhìn lại dấu bước chân
In trên tuyết trắng, bóng phù vân
Thời gian đã chết mê từ đó
Ta mãi bên em không ngại ngần.**

Tế Luân

Tháng Mười Hai Về

Lòng như chợt nhớ hương xưa tìm về...

**Tháng mười hai đầy đam mê
Trong mùa lễ hội rộn bẽ ước mơ
Giáng sinh thánh lễ nhà thờ
Chuông ngân thánh thót, gửi tờ thơ bay.
Tấm thiệp hồng cầm trên tay
Lòng vui như thể rót đầy mộng xanh
Bước chân quen với lòng thành
Giáng sinh rộn rã như dành niềm riêng.**

**Cuối năm quên hết muộn phiền
Tuyết rơi điểm trắng đường viên hương xuân
Cho bao nỗi nhớ xoay vần
Thánh ca vang vọng chuông ngân thay lời.**

Tế Luân

Ngọn Gió Đông

**Tôi muốn làm hoa tuyết
Phủ trắng trời mưa bay
Tôi muốn làm ngọn gió
Thổi tuyết bay trên tay.**

**Tuyết phủ trắng đất trời
In dấu chân lữ hành
Gió đông về tuyết lạnh
Cuộc tình nào mong manh.**

**Tuyết trắng chia đường ranh
Dấu chân kẻ lữ hành
Buổi chiều đông gió lạnh
Cuộc tình nào mong manh**

**Hoa tuyết ngập cánh đồng
Buồn theo ngọn gió đông
Mông lung vào cõi mộng
Lặng lẽ cùng hư không.**

**Màu tuyết trắng tận hồn
Vấn vương sợi nắng hồng
Tà áo bay ngày cưới
Tuyết rơi vào hư không.**

**Tuyết ơi! Cho ta gửi
Nụ hôn nồng tình si
Làm tan đi băng giá
Đỏ đôi môi xuân thì.**

Tế Luân

Trời Gió Lạnh

**Trời hôm nay gió lạnh
Hoa tuyết rơi trắng đồng
Em choàng khăn len ấm
Đôi môi son điểm hồng.**

**Ngày đông dài ai hay
Tuyết trắng phủ trời mây
Gió lạnh đêm thanh vắng
Đợi mãi tình nơi đây.**

**Tuyết ơi gửi cho ta
Đôi môi tình thơm tho
Nụ hôn nồng ấm đỏ
Sưởi ấm cõi hồn ta.**

Tế Luân

Cuối Mùa Tuyết Tan

**Tôi đứng bên hàng rào
Nhìn em bước chân đi
Những tia nắng nghịch ngợm
Vuốt ve nét xuân thì.**

**Cuối mùa đông tuyết tan
Cơn mưa ướt chảy tràn
Nghe lòng mình sóng sánh
Nỗi buồn nào miên man.**

**Trên nhánh gầy cây khô
Bông hoa tuyết mập mờ
Còn vương vãi hơi lạnh
Nuông chiều một giấc mơ.**

**Giấc mơ nhiều biến khúc
Du dương khúc tình buồn
Làm sao trời đảo ngược
Trở về nơi cội nguồn.**

Tế Luân

Tạm Biệt Mùa Tuyết Rơi

**Tạm biệt một mùa đông
Đốt lên ngọn lửa hồng
Xoa tay tìm hơi ấm
Mùa đông vào hư không.**

**Để lại cho riêng em
Môi hồng vị men say
Buổi chiều đông tắt nắng
Em lặng lẽ nơi này.**

**Tạm biệt rồi mùa đông
Tuyết tan chảy cùng sông
Nghe bầy chim sẻ hót
Nỗi nhớ thì mênh mông.**

**Hoa tuyết đã thôi bay
Nắng vừa đến nơi này
Em ngây thơ trong sáng
Tình yêu lại đông đầy.**

Tế Luân

Trời Lạnh Gió Đông

**Hôm nay trời lạnh gió đông
Tuyết rơi trắng cả mênh mông tình buồn
Người về lúc sớm chiều buồn
Em về bước vội nhạc cuồng đêm say.**

**Hoa tuyết trắng rụng trên tay
Gió hay nghịch ngợm thổi bay áo hồng
Bước chân in dấu hư không
Co ro tuyết lạnh thu đông ngại ngùng.**

**Cành cây khô tiếng tơ trùng
Nụ còn vương vẫn ngại ngùng nụ hôn
Tuyết rơi trắng xóa lối mòn
Bên đời một bóng vẫn còn đi hoang.**

**Xa xăm mảnh lụa tơ vàng
Đội nhau mấy nẻo cung đàn rong chơi
Khúc tình ca thật tuyệt vời
Nuông chiều giấc ngủ gọi mời đêm thâu.**

**Tuyết rơi đọng gầy nhánh sầu
Trắng màu áo cưới tình đầu ước mơ
Đốt lên sưởi ấm đêm chờ
Lửa reo tí tách cháy tờ thơ tôi.**

Tế Luân

Dấu Vết Mùa Đông

**Em chia một mảnh tình hai lối
Gió lạnh đông về phủ trắng sân
Tôi biết tình đau từ khi ấy
Cuộc tình gãy cánh lòng băng khuâng.**

**Hải âu đáp xuống tìm nơi chốn
Sưởi ấm nơi đây dấu cỏ non
Nỗi nhớ tìm về trong kỷ niệm
Một vùng tuyết trắng quấn vòng tròn.**

**Tuyết trắng còn in những dấu chân
Tường xưa rêu phủ lấm phong trần
Một nơi vắng bóng không người đến
Em đến thăm ta đáng ngại ngần.**

Tế Luân

Cảm Xúc Về Thời Gian Qua Những Mảnh Vụn Ký Ức

Thời gian là dòng chảy vô hình mà chẳng ai nắm bắt được, lặng lẽ trôi qua từng ngày, từng tháng, từng năm, cuốn theo những dấu chân, ánh mắt, nụ cười, để rồi chỉ còn lại những mảnh vụn trong ký ức.

Chúng ta thường nghĩ rằng thời gian sẽ xóa nhòa tất cả, nhưng thật ra, có những điều dù đã xa rất lâu, nhưng vẫn hiện diện đâu đó trong trái tim ta, phảng phất đâu đó một mùi hương cũ, một chiều gió nhẹ, hay trong chính những vần thơ cũ ta đã viết.

Chính những bài thơ, như một miền ký ức không có tuổi, nơi những mảnh vỡ ký ức được vá lành bằng nỗi nhớ, bằng cảm xúc, bằng tình yêu chưa kịp nói thành lời.

Có những khoảnh khắc tưởng như đã ngủ yên, vậy mà chỉ cần một vần thơ thoáng qua, tất cả lại ùa về, sống động và nguyên vẹn như chưa từng chia ly.

Thơ là nơi trú ngụ của ký ức, là nơi thời gian không thể xóa đi mà chỉ lặng lẽ in đậm hơn và cất giữ qua năm tháng.

Những mảnh vụn thời gian ấy, dù rời rạc, đau thương hay dịu êm, vẫn là một phần hơi thở của ta. Nhờ có những vần thơ, ta không còn sợ lãng quên. Nhờ vào thơ, ký ức hóa thành điều thiêng liêng, khiến ta biết trân trọng cả những điều nhỏ bé nhất đã từng đi qua đời mình.

Mảnh vụn thời gian

**Có một ngày gió chạm vai
Chợt nghe ký ức vọng dài trong tim
Một mùa lá úa im lìm
Vỡ ra từng mảnh lặng im giữa đời.
Có người đã bước xa rồi
Câu thơ còn giữ một thời yêu thương
Mắt em vương chút tơ vương
Ta gom từng chữ, bất thường nhận ra.
Có khi một thoáng mưa xa
Ngỡ như ai đó bước ra từ chiều
Chạm vào nỗi nhớ trăm điều
Nào ngờ ký ức cũng chiều lòng ta.
Thơ là mảnh vụn lướt qua
Nhặt từng phế liệu đậm đà khó quên
Dấu cho năm tháng đảo điên
Câu thơ còn giữ những miền đã xa.**

Louis Tuấn Lê

Mùa Xuân Trong Tủ

Một dải đường xa, xa rất xa
Sâu thẳm rừng hoang sương khói mù
Xuân chợt đến, quặn đau nỗi nhớ
Kiếp thân tù, tàn giấc thiên thu.

Ta tưởng thời gian bị lãng quên
Nào ngờ hoa nở nhắc ngày xuân
Tám năm cạn lòng thương sông núi
Một nhánh hoa xuân, tình đến gần.

Tết đến còn mang nặng kiếp tù
Ngắm hoa buồn tựa lá mùa thu
Hạt bụi mưa xuân, động mí mắt
Nghe tiếng lòng đau, gió bụi mù.

Mẹ vẫn chờ mong Tết sẽ về
Nào ngờ, vạ dẫm bóng sơn khô
Thân phận tù nhân lòng trắc ẩn
Mắt mẹ buồn đau giọt lệ mờ.

Anh chưa về được Tết năm nay
Em buồn hiu hắt lá vàng bay
Ngọn gió xuân tình như nhẩn hoi
Cánh nhận trời xuân, tung cánh bay.

Lặng lẽ thời gian nơi trống vắng
Nhan sắc xuân sang đã úa tàn
Thương nhớ tìm về theo giấc mộng
Buồn sơn khô gió núi mưa ngàn.

Lê Tuấn
Mùa xuân trong tù
Tại miền trung bắc việt

Đêm Trong Tủ

**Cánh cửa tủ đóng lại, ngày đã tắt
Những kiếp người ray rứt sống trong tủ
Từ bên trong ta nhìn qua khung sắt
Ánh trắng đêm, làn sương trắng xa mù.**

**Đêm rừng rợn ta thấy toàn bóng quỷ
Quỷ giam người, loài quỷ đỏ, ma trời
Chúng lấp ló dưới trời đêm trắng to
Canh giữ tủ, rình rập uống máu người.**

**Ta tỉnh thức giữa tha ma hoang địa
Nghe âm vang, đau buốt lóng xương gầy
Tám năm qua, chừng ấy là vô tận
Chừng ấy thời gian, gãy cánh chim bay.**

**Quen với cõi trời, không còn nắng mai
Trời sáng mà sao, đêm vẫn nỗi dài
Tuổi ta đã quá nửa đời sương gió
Sao vẫn còn thêm, mảnh vụn tủ đầy.**

Tế Luân

Xót Xa Phận Tù.

**Ta gom nước mắt, chảy thành dòng
Cho mặt đất hoá thành con sông
Cuộc vay trả, tháng năm tù tội
Nưi đoá hồng, nở giữa hư không.**

**Đời mất đi từng mảnh xót xa
Chấp vá nổi, nổi đau thịt da
Vạn ngày dài, đêm chùng mắt đợi
Kiếp trầm luân, gió bụi đời ta.**

**Tám năm, giấu mình trong bóng tối
Đợi lửa mặt trời, đốt cháy ngày
Tung kiếm giang hồ, như gió lốc
Nơi tang bồng, vay trả, trả vay.**

**Một sớm ngày mai sẽ đổi thay
Ngọn gió xoay chiều, thổi hướng tây
Ngàn dặm lìa xa, hờn vong quốc
Từ đó ta về, sẽ dựng xây.**

Tế Luân

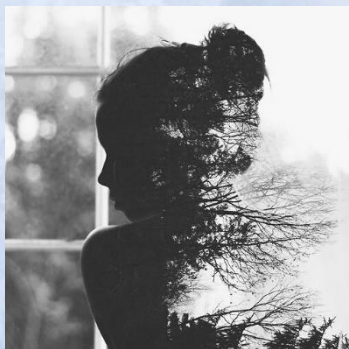

Tôi Yêu Thơ

**Tôi viết đôi dòng ký sự
Gửi người thích những vần chữ thơ tôi
Thơ tôi mộng tưởng xa xôi
Yêu mây, yêu gió, yêu hồi thanh xuân.**

**Yêu hoa rơi rụng dưới chân
Yêu em mắt lệ còn ngấn đáng thương
Tôi yêu thêm những con đường
Yêu cả trăm mối đoạn trường xa bay.**

**Tôi yêu đôi má đỏ hây
Yêu tình nhân thể xum vầy bên nhau
Yêu dòng sông, với nhịp cầu
Yêu đêm sáng tỏa trắng thâu quê mình.**

**Tôi yêu bóng hạc bờ kinh
Dòng xuôi bến vắng thuyền tình đón ai
Em về xương đắm ướt vai
Dấu chân lạc bước đường dài thâu đêm.**

**Cầu hò tiếng hát ru êm
Tôi yêu tiếng nhạc êm đềm như mơ
Yêu em cả một trời thơ
Ngôn từ hoa nở trong tờ thơ tôi.**

**Tình tôi chỉ một dòng trôi
Nương theo dòng chảy nước xuôi qua cầu
Sang xuân ta lại bắt đầu
Tôi yêu giây phút nhiệm màu tình thơ.**

**Lê Tuấn
Tôi yêu những vần thơ**

Hỏi Đời

Hỏi đời đã quên hết chưa
Hỏi lòng đã trọn câu thưa ân tình
Hỏi chân bước mấy hành trình
Vượt qua mấy ải vô minh đời người.

Hỏi thu nào? Hết lá rơi
Hỏi em còn muốn đổi đời gấm hoa
Hỏi ai đứng giữa giang hà
Chiều rơi đỉnh núi bóng tà huy bay.

Hỏi tình vương vấn cuối ngày
Nơi đây hoa nở, trao tay đoá sầu
Nhìn con nước chảy bên cầu
Hỏi thăm người ở giang đầu nhớ mong.

Thôi thì hỏi đám bụi hồng
Qua cơn gió thổi hư không là gì?
Hỏi thăm những vết chim di
Dấu chân để lại, bay đi lúc nào.

Tìm xem dưới gốc cội đào
Có ai rơi lệ nhỏ vào hư vô
Hỏi tâm sao vẫn mơ hồ
Lòng trần vọng động đẩy xô bước vào.

Tế Luân

Dòng Sông Đời

**Trên dòng sông trần thế
Đời nổi trôi theo nguồn
Thân ta như chiếc lá
Bồng bềnh theo cỏi hồn**

**Ta một đời bận rộn
Chuyện cơm áo gạo tiền
Sống một thời buông thả
Biết gì đâu đạo thiền.**

**Bây giờ tuổi đã già
Chiều rơi bóng sương mù
Đời vui, buồn, thắng, bại
Đã hiểu lẽ duyên tu.**

**Thơ thiền như thoát tục
Thơ tình vẫn đa mang
Theo nàng thơ lãng mạn
Tình và Thiền chung trang.**

**Bây giờ ta mới hiểu
Biển hư vô mênh mông
Đời sống là cõi tạm
Trăm năm là hư không.**

**Bây giờ ta mới thấm
Ngọn lửa đỏ chiến tranh
Nấu xôi lòng thù hận
Bốc hơi mù tan nhanh.**

**Pha loãng những phiền muộn
Thanh lọc cả lỗi lầm
Mở lòng vui thiền đạo
Thiền mênh mông trong tâm.**

**Suy tư vào thiền đạo
Buông bỏ hết muộn phiền
Hồn nghỉ yên tĩnh lặng
Trôi dạt vào cõi tiên.**

**Tế Luân
Suy tư trong một thoáng thiền**

Nhớ Nhau

Nhớ em buồn đến tận ngàn
Theo mây vào núi tắm trần xuôi mơ
Đá kỳ da thịt mặng tơ
Bọt rơi trắng xóa đôi bờ cỏ xưa.

Rừng chiều buồn lại đẩy đưa
Nhìn con sóng nước đá chưa bào mòn
Giọt rơi vung vãi cỏ non
Xô nghiêng, bể ngược, tình còn trăm năm.

Bao lần nước phủ đá nằm
Bấy lần cỏ bám xanh mầm rong rêu
Nghe da thịt muốn đôi điều
Đam mê đại ướm, đường chiều nhớ nhau.

Niềm hân hoan mới khởi đầu
Mai xa lìa sẽ nghẹn câu ân tình
Mùi hương quyến rũ đoan trinh
Trong giây phút thẹn chúng mình cần nhau

Từng hồi rừng đổ mưa mau
Nhớ thôi lòng đã quặn đau chớm buồn
Mảnh trăng hiện diện soi đường
Một mai lòng có khơi nguồn vấn vương.

Tế Luân

Lục bát viết cho tình yêu

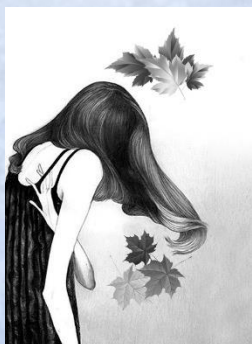

Đêm Mơ Bên Nhau

**Đêm về cô quạnh tìm người
Cuộc tình ân ái khóc cười hợp tan
Gọi em tiếng nói khô khan
Về thôi, con nước dâng tràn bờ sau.**

**Muộn chiều lòng chợt nhói đau
Bến sông bèo dạt, cỏ lau gọi buồn
Tiếng sáo đêm, ngọn gió luân
Mưa rơi tí tách, mái tôn trống đồn.**

**Nghe như tiếng nhạc gọi hồn
Tình yêu lý lẽ vô ngôn trải bày
Như chim vui hát lời mây
Lá hoa quần quít gió lay động về.**

Bâng khuâng vuốt mái tóc thề
Tay gầy dáng ngọc, sơn khê núi đồi
Mi cong ướm lệ tình khô
Ngại ngần như muốn tái hồi thanh xuân.

Lựa vàng vương gót cổ nhân
Sợ tan bóng mộng phù vân xa mờ
Tiếng kêu vang vọng đôi bờ
Gót hài đắm nguyệt thờ ơ tím buồn.

Đợi ai! Trăng lạnh gió luân
Đèn khuya hiện hoá chân tường bóng hoa
Chờ nhau giây phút giao thoa
Âm dương mừng cuộc chan hoà bên nhau.

Tế Luân
Giấc mơ hiện về trong đêm
Lục bát viết cho tình yêu.

Bóng Trăng Soi Mặt Hồ

**Ngắm nhìn hồ nước lung linh
Ánh trăng soi bóng nghiêng mình rụng rơi
Nhớ người xa tận chân trời
Hồn mơ vọng tưởng chơi vơi mịt mù.**

**Gió đêm vỗ giấc tương tư
Tình soi bóng nước đời hư không về
Nhặt nhòa son phấn trầm mê
Mây xưa bỏ núi bay về phố đông.**

**Áo bay cuối phố bụi hồng
Mây trôi bèo dạt chia dòng xuân thu
Bóng hoa, hồ lạnh sương mù
Liễu buồn cảnh rữ gió vu vi buồn.**

**Thôi thì gió bụi mưa tuôn
Hồ ngăn dòng chảy, hoa buồn nước xuôi
Khóc người chỉ một lần thôi
Đầu sông nổi nhớ, đến hồi thanh xuân.**

**Gió chiều ve vuốt tóc huyền
Đôi môi nhẹ ướm thêm miền vãn vương
Chiều thu sương trắng phố phường
Bước vui dạo phố, bụi đường gót mơ.**

**Người về tình vẫn thờ ơ
Bầy chim sẻ đậu trên bờ tường cao
Áo em hoa nở hồng đào
Lòng như muốn tỏ lối vào thiên thu.**

**Bên hồ nước bóng hoa xưa
Hồn ở đâu vẫn đầy đưa chưa về
Em xưa còn nhớ câu thề
Môi son, má phấn đam mê bụi trần.**

Tế Luân

**Người nghệ sĩ lang thanh hoài trong tâm tưởng
Viết bài thơ tình, lãng mạn cho đời thêm hưng phấn.**

Em Hỏi Anh Tình Về Đâu

**Hoa tàn em lại buồn tênh
Cỏ non thức dậy ngông nghênh giữa trời
Tình riêng ngôn ngữ không lời
Nếu yêu, cứ nói yêu rồi thì sao?**

**Trăng đêm soi sáng hôm nào
Trộm nhìn hai đứa chìm vào trong nhau
Em hỏi anh tình về đâu?
Áo đang mặc vội còn nhàu vết nhăn.**

**Tình là một dấu bắn khoắn
Niềm vui hạnh ngộ trăm năm đi cùng
Hồn run rẩy bỗng ngại ngùng
Đem sinh khí, đốt lạnh lòng đêm đông.**

**Tình không là gió bụi hồng
Tình còn ở lại đáy lòng người yêu
Để buồn vương vấn bóng chiều
Để thơ tuôn chảy bao điều nhớ thương.**

Tế Luân

Cánh Đồng Hoa Cải vàng

**Nhớ ngày đầu tôi đến nơi đây
Những cánh đồng
Vàng hoa phủ đầy
Đường xe chạy đôi bờ
Màu vàng hoa phủ kín
Mùi hương cải nồng nàn
Thoang thoảng gió bay xa.**

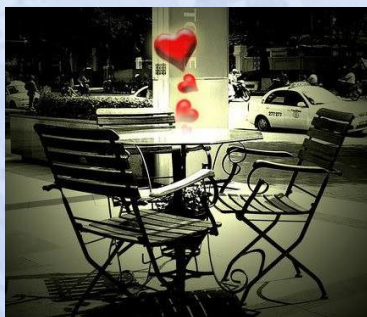
**Khi mảnh đất nơi đây
Nồng ấm đầy tình người
Cho muôn vạn tiếng cười
Vui mùa thu trở lại.
Nhuộm vàng cánh đồng hoang
Cho nỗi buồn hoang dại
Bay theo tà áo em
Cho em khoe nhan sắc
Trên cánh đồng cải vàng
Bát ngát chiều nhẹ rơi
Thung lũng hoa vàng gió vẫn vương
Loài hoa cải dại ngát mùi hương
Hoa vàng cánh mỏng xinh xinh đó
Phủ kín đồi hoang khắp phố phường.**

**Rồi ai biết?
Cánh đồng hoa nay tím màu ly biệt
Hoài niệm, nhớ thương
Hoa cải vàng trong nắng
Thu đã tàn theo
Mà hồn tôi còn da diết
Nhớ hương xưa lãng đãng khói sương mù
Nhớ đến em tà áo bay trong gió
Hoa cải vàng quần quýt dưới gót chân**

**Chạnh lòng nhớ thương
Day dứt nỗi niềm
Mấy mùa hoa đã chết
Rồi lạnh lùng ngày tháng vẫn đi qua.
Phố thị đã mọc lên từ cánh đồng hoang
Xóa dấu vết màu hoa vàng ngày trước
Tôi lặng đi trong nắng vàng chiều thu
Một hoàng hôn nhuộm tím nỗi u sầu
Hoa cải vàng còn đó
Vươn lên từ mảnh đất lẻ loi
Men theo hàng rào, góc phố
Mùa thu ơi!
Còn làm ướt mắt người.
Có những nỗi buồn vô định ấy
Gọi ta về tỉnh giấc đêm thu
Một đóa vàng hoa thân nhỏ xíu
Mọc lên trên vết nứt tường xưa.**

Tế Luân

Yêu Em

**Tôi yêu em chân thành và đắm đuối
Ngọn lửa yêu chưa hề tắt đợi chờ
Có đôi lúc em buồn, không nhìn thấy
Lời ngọt ngào vẫn tuôn chảy trong thơ.**

**Tôi yêu em đến tận cùng thế giới
Cho ngày sau sỏi đá phải hờn ghen
Cõi trần gian, tình không bờ không bến
Mà tình tôi, chỉ một chữ yêu em.**

Lê Tuấn

Viết tặng bà xã của tôi Thuý Dung

Tình Cờ

Tôi tình cờ gặp em
Rồi tình cờ nổi nhớ
Như vô tình vấp ngã
Ngã vào nhau dại khờ.

Tình cờ tôi làm thơ
Lời tỏ tình chân thật
Thế là em đắm đuối
Yêu tôi tự bao giờ.

Nào ai hiểu vì sao
Đường đời chung một lối
Em thì hay hờn dỗi
Tôi thân phận lao đao.

Vậy mà ta yêu nhau
Cuộc đời luôn nghiệt ngã
Khi chiều buông phố núi
Ta ôm ghì cơn đau.

Tế Luân

*Người nghệ sĩ lang thang trong tâm tưởng
còn viết mãi những vần thơ tình yêu.*

Hạt Sương Non

**Tình như hạt sương non
Long lanh đọng trên cành
Nắng vừa lên đã vỡ
Ngỡ ngàng qua rất nhanh.**

**Khi xưa tuổi còn son
Dáng xinh xinh mượt mà
Em là hoa biết nói
Viết thành lời tình ca**

**Em là một đóa hoa
Loài hồng gai sắc nhọn
Đâm vào tim rịn máu
Thuốc tiêm chủng bào mòn.**

**Tình từ đó đã quen
Loại biến thể yếu mềm
Trái tim cô miễn nhiễm
Không còn sợ xa em.**

Tế Luân

Tiếng Kinh Cầu Cho Một Chiếc Lá

Cứu vớt một linh hồn
chiếc lá vương thu sầu
đêm qua vừa mới rụng
xuống cội gốc niềm đau
Qua lời kinh cầu nguyện
những chuỗi hạt luân chuyển
lăn tròn mười ngón tay
những ngón tay thon dài
của những người đàn bà ngoan đạo
Lời nguyện cầu vang vọng
tiếng to nhỏ thì thầm
tiếng ho khan
tiếng nấc
tiếng ghen ngào không nguôi
tiếng động trong tĩnh lặng
Cơn gió nhẹ tung tăng
ngọn nến cháy bập bùng
ánh sáng vàng lan tỏa
chiếc khăn trên bàn thánh
màu tím tro muện phiền
và chiếc bình hoa
màu xanh lục
cắm đầy hoa linh thiên.

**Đôi nến vẫn đang cháy
rơi những giọt lệ dài
động cứng trên chân đèn
màu đồng vừa đánh bóng
dòng người trật tự đi vào
ngay ngắn như hàng cây thẳng tắp
hai tay chắp trước ngực
ánh sáng từ con tim
bừng sáng
thay cho ngọn lửa hồng
sưởi ấm mùa thu sang
Những cơn đau bất chợt phai màu
như chiếc lá chuyển màu vàng úa
có cơn đau chợt nhói
giật mình nhìn lên
Thánh Giá
thập tự rũ mình
mệt nhọc
một lời kinh rơi chạm
chiếc lá vừa vươn tới
hứng giọt nước mắt rơi
lời kinh như dòng nước thánh
gột rửa bằng ánh sáng tâm linh
mùa thu được cứu rỗi
thức giấc trong tội tình
chiếc lá vàng hồi sinh.**

Tế Luân

Lau Đi

**Lau đi từng hạt bụi
Mảnh vụn đời hư vô
Bụi cát nào đọng lại
Dòng đời bao xót xô.**

**Hãy nhìn vào sự thật
Ta đã bỏ cuộc chơi
Bỏ ngàn trùng sông núi
Thả hồn vào biển khơi.**

Tế Luân

Xuân Về Trên Thảo Nguyên

**Thảo nguyên xanh ngát cánh đồng
Hoa vàng lấp lánh tình nồng men say
Lòng xôn xao hương gió bay
Ngày xuân vừa đến trên tay nhẹ nhàng.**

**Nắng hong khô sợi tơ vàng
Nghe băng khuâng nhớ mơ màng ý xuân
Bên đời một bóng giai nhân
Lãng du mấy độ phong trần ước mơ.**

**Đời chia đôi hướng hai bờ
Nghìn trùng xa cách hững hờ chia ly
Quê hương độ tuổi xuân thì
Bây giờ tóc bạc xá gì đáng xưa.**

**Hồn đau biển gọi cơn mưa
Bờ xa còn đợi đò đưa người về
Khi xưa để mất câu thề
Lời thơ ngưng đọng bộn bề suy tư.**

**Tâm vừa nhập bóng thiền sư
Hồn đang trong giấc mời hư không về
Thảo nguyên xanh ngát dòng mê
Gió xuân mang đến hương quê chân tình.**

Tế Luân

Thao Thức

Thảo nguyên rộng lớn bình yên quá
Mây trắng trên trời gió thổi qua
Tà áo em hương đồng gió nội
Lời tình ru gọi nhớ quê nhà.

Ta bươn trải giữa trời xa lạ
Mừng gặp em thung lũng cỏ vàng
Trời viễn xứ xa xăm nỗi nhớ
Kiếp gian truân thừa đó tan hàng.

Nghe chừng gió cuốn lá thu bay
Xào xạc âm thanh tiếng rụng rời
Thương nhớ nghìn trùng mưa gió cuốn
Thu này lá úa gió bay rồi.

Xót xa lắm vấn vương là thế
Thăm thẳm ngàn mây ngọn gió đùa
Bụi bám thời gian chong mắt đợi
Trăm luân gió bão đã quen chưa?

Trăm năm vẫn tưởng là vô tận
Thấp thoáng trần gian đời hợp tan
Gió thốc vui đùa bay lá rụng
Tình xưa thung lũng đóa hoa vàng.

Tế Luân

Trung Nữ Vương

Bốn mảnh quần hồng vang vó ngựa
Voi giày ngựa xéo bụi tung bay
Tuốt gươm bạt gió xa ngàn dặm
Chém xuống quân thù khiếp sợ thay.

Ngang dọc quê hương trời lửa hận
Giắc Tàu khiếp sợ bỏ cân đai
Hán quân tứ hướng cuồng chân chạy
Bờ cõi tung hoành một sớm mai.

Máu đỏ trắng xương thù báo quốc
Ngai vàng ngự trị quốc an dân
Nữ vương chấn giữ An Nam quốc
Đuổi bóng quân thù bọn Hán gian.

Giọt lệ ngàn năm vẫn ngậm ngùi
Hồn nơi chín suối rạng danh người
Hai Bà nữ tướng hồn dân Việt
Ngọn đuốc soi gương sáng rạng ngời.

Tế Luân

Ký Ức

Sợi tóc bạc làm mùa xanh nhức nhối
Ký ức hiện giữa giông tố đời người
Mảng rong rêu mọc lên mầm xanh mới
Vùng đất lạ, tôi chợt thấy chơi vui.

Có lần tôi lần mò trong dĩ vãng
Tìm hư vô qua lăng kính trần chuồng
Được và mất thoáng qua trong chớp mắt
Tuổi trẻ đi qua, nông nổi vọng cuồng.

Cuộc đời có vui cũng có lúc buồn
Cái được thì ít, cái mất thì nhiều
Chỉ tình yêu tồn tại theo ngôn ngữ
Bài thơ hay, còn tiếc nuôi dáng chiều.

Lúc nửa đêm tôi gọi em thức dậy
Vì nhìn quanh sợ bóng tối bao vây
Không có tiếng người thăm thì đêm tối
May có em tình vẫn mãi đọng đầy.

Tế Luân

Phá Vỡ Vô Thường

**Phá vỡ vô thường thành trăm ngàn mảnh vụn
Một mảnh tặng em làm tấm áo che thân
Một mảnh tôi choàng làm tấm che gió bão
Của một thời chinh chiến cát bụi phù vân.**

**Xin tặng bạn tôi mảnh đao binh chinh chiến
Thắng hay thua hào khí ngùn ngụt sáng ngời
Mảnh vô thường cất giữ, nổi hờn vong quốc
Biến đau thương thành đá tảng giữa cuộc đời.**

**Có và không, hai mặt tình đời đối kháng
Lạc loài bốn phương định dạng vùng đất lạnh
Những bước chân, mảnh tha hương đời đón nhận
Mảnh áo vô thường khoác trên vai lữ hành.**

**Kính tặng mẹ mảnh vô thường nơi mộ địa
Lau cho khô dòng nước mắt vụn sầu lo
Tuổi trẻ giữa đất trời trên đường tuyệt lộ
Tấm ván vô thường vượt biển kiếm tự do.**

Tê Luân

Lá thư rơi

Em đứng lên buông thả lá thư
Bài thơ rơi rớt lá thu bay
Linh hồn tan nát trong đau xót
Thành phố mưa thu giọt ướt tay.

Trí nhớ em còn thấy vẫn vương
Một lần buông bỏ mối tình thương
Lòng nghe gió chướng mùa thổn thức
Những vệt sương bay mờ phố phường.

Lôi kéo buồn vui vào cõi không
Chẳng còn nhận thấy người thương trông
Cố ôm lắm lỗi đầy cay đắng
Tan nát trời thu nhạt phần hồng.

Tiếng nhạc tình ca nơi góc phố
Âm xưa vang vọng xót xa về
Giấc mơ gợi nhớ cùng say đắm
Bài hát lời thơ đã hẹn thề.

Tô vẽ phần hồng cho mặt hoa
Kiếm tìm dung ảnh của ngày xưa
Lời thơ cào xước hồn đau buốt
Tiếng khóc lòng đau như ướt mưa.

**Em cố ngăn từng giọt nước mắt
Giọt Cà phê sóng sánh màu đen
Trưởng chừng thu nhớ khung trời lạ
Chẳng biết bao giờ còn thấy em.**

**Sao vẫn thương đời đi giữa thu
Tìm nhau nổi nhớ đến bao giờ
Lá thu vàng úa bao nhiêu đợt
Chồng chất lên nhau mấy lớp bờ.**

**Ngọn gió thu phong hiu hắt thổi
Dòng đời lạnh buốt mối tình si
Lá rơi phủ lấp bàn chân mỗi
Những tiếng âm vang từ bước đi.**

**Em bước chân đi trong nước mắt
Lá thu làm chứng dấu ân tình
Đèn đêm thức giấc đầy thương nhớ
Mơ sáng thu về soi bóng mình.**

Tế Luân

Giăng Tơ

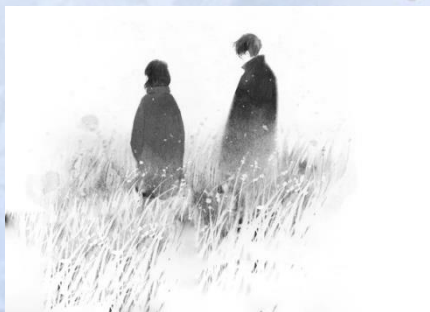
Vân thơ thả xuống như tơ nhện
Sợi đứng, sợi ngang dệt lưới tình
Gió thổi chiều nào không dứt được
Vì thơ đã chọn một hành trình.

Em nào biết được ngày thơ đại
Một thoáng bay xa phố bụi hồng
Nghe tiếng chiều rơi trời sắp tối
Ngẩn ngơ đợi bóng đổ hoàng hôn.

Không đủ thời gian thì cứ đợi
Nghe buồn thúc giục mãi trong tôi
Tiếng đời vội vã còn đi mãi
Sao cứ buồn vương cứ rối bời.

Lòng vẫn ngẩn ngơ vẫn đợi chờ
Ngôn từ đắm lệ ướt vân thơ
Nghìn trùng phủ kín bằng tơ nhện
Buông xuống đời nhau dệt ước mơ

Tế Luân

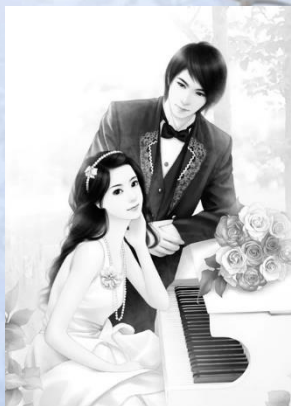

Đồng Cảm Yêu Thương

**Nâng ly cạn chén rượu đầy
Thanh âm vang động tình này riêng em
Đôi môi khát vọng cơn thèm
Áo em tơ lụa rũ mềm vấn vương.**

**Hồn thơ uốn lượn mùi thương
Men say tình ái miên trường chơi vơi
Em cùng ta cả một đời
Bên nhau cùng bước rong chơi tháng ngày.**

**Nhánh hoa xuân nở trên tay
Đem thân hiến trọn tình này trăm năm
Lắng nghe tiếng gọi xa xăm
Từ nơi sâu thẳm mù tăm phận người.**

**Buồn vui theo tiếng khóc cười
Thời gian điểm hóa bước đời tuổi xuân
Sợ gì một đóa phù vân
Tình thôi ngắn lệ còn ngân dáng hương.**

**Ta tìm trong cõi vô thường
Lật trang thánh sử hiển chương huy hoàng
Chữ yêu chạm khắc dát vàng
Đem vào cung điện bảo tàng tình nhân.**

**Trăm năm theo bước đường trần
Ngẩn ngơ quên mất mang thân phận người
Vàng phai gió núi mây trời
Ngẫm ra mới biết cuộc đời hoang sơ.**

Tế Luân

Đi Tìm Ngày Sinh Tháng Ba

**Tháng Ba tôi lục tìm ngày sinh nhật
Một chút nắng soi trên hoa mùa xuân
Còn luyến tiếc trước khi chuyển sang mùa hạ
Khoảng không gian hơi lạnh từ ngọn gió đông.**

**Cánh cửa kính đủ nhìn xuyên thấu
Cơn gió nhẹ thổi bay những hạt mưa
Đập vào tấm kính
Tôi tìm xem có bước chân ai về
Còn in dấu trên nền đất tĩnh lặng.**

**Nhìn vệt nước loang trên nền gạch
Như giọt lệ còn đọng lại trên gương mặt
Có lúc vui
Có lúc buồn.
Tháng ba lao xao ngọn gió đông
Nhìn cơn mưa nhẹ theo bóng chiều vàng
Chiếc xe vừa chạy vụt qua
Nỗi nhớ bỗng dừng tìm về.**

**Đôi khi chợt giật mình
Như có tiếng ai gọi
Từ bên kia hàng cây vọng lại
Hóa ra chỉ là lũ chim
Rủ nhau về trốn rét bên thềm.**

**Mùi hoa táo nồng nàn quyến luyến
Tháng Ba về xao xuyến cõi lòng tôi
Nhịp điệu valse ru tôi vào
lời tình ca mật ngọt
Cho nàng thơ ve vuốt trái tim cô
Tôi vẫn chôn dấu những hạt mầm
Trong bài thơ tình bất tử.**

**Tháng Ba tôi lục tìm sinh nhật
Sinh nhật của tôi
Và sinh nhật cuộc tình.**

**Tế Luân
Sinh nhật tháng Ba**

Tự Do Và Văn Học

**Văn sĩ có ngòi bút
Định giá thân phận người
Tự Do và Cộng Sản
Thời thế đã đổi dời.**

**Thi sĩ có cây viết
Đem hồn thơ vào đời
Quý vương hay thần chết
Cũng bị đánh toi bời.**

**Văn Thơ như sóng biển
Sóng gió vỗ tràn bờ
Bao vây loài cộng sản
Ngày phán xét đợi chờ.**

**Văn Hóa phá ngục tù
Tự do là thiên thu
Dòng mực theo ngọn bút
Viết lên xóa hận thù.**

**Tế Luân
Viết cho 50 năm xa xứ
Trường hận lưu vong. 1975-2025**

Nỗi Buồn

Có nỗi buồn bay chạm nhánh cây
Chiều nghiêng thấp thoáng tím chân mây
Men theo kỷ niệm ngày tháng cũ
Nghe gió vui đùa ngọn cỏ may.

Hoa lá xanh mùa đã hóa thân
Như còn tiếp nối tuổi thanh xuân
Sao nghe nức nở hồn viên mãn
Nối nhịp cầu đưa tình đến gần.

Tiếng nhịp đêm thâu khóc tiếng đời
Nhấn chìm mộng ước lòng chơi vơi
Đèn đêm vụt tắt trong đêm tối
Để mắt tương lai mắt nụ cười.

Cuộc sống còn vương bao khốn khó
Bàn tay giữ lấy những đường tơ
Đông về áo mỏng che đêm lạnh
Lạnh cóng tay buồn viết ý thơ.

Tê Luân

Ngỡ Em Về

Tôi ngỡ em về trong giấc mơ
Nào ngờ lạc bước vào trang thơ
Người đem dính ước vào thương nhớ
Để nhớ thương phong kín đợi chờ.

Áo trắng em bay suốt đoạn đường
Hình như vướng bước một người thương
Đã lưu chứng tích tình thơ mộng
Để nhớ mong nhiều thêm vấn vương.

Mưa nhớ mong về những bước chân
Nghe tình thổn thức chuyện xa gần
Ước gì mọc cánh bay ngàn dặm
Để sớm bình minh về trước sân.

Tìm cả cơn mưa những giọt buồn
Nghe tình than thở gió mưa tuôn
Tiếng đời thánh thót đêm cuồng vọng
Từ buổi ra đi bỏ cội nguồn.

Để sáng mai này nghe tiếng em
Cho tình gặp lại phút êm đềm
Xin đừng ướt đầm lời than khóc
Nỗi nhớ nào không động tiếng đêm.

Tế Luân

Gửi Tặng Em

Thoa chút mật cho môi em ngọt lịm
Cài thêm hoa cho mái tóc em thơm
Ve vuốt nhẹ nhàng bờ vai rung động
Đặt nhẹ môi hôn gương mặt đôi hờn.

Cho anh xóa chút buồn trong ánh mắt
Để yêu thương ẩn hiện nét thơ ngây
Như dòng sông êm đềm xuôi con nước
Chảy về miền mộng đến cuối chân mây.

Anh gửi chút ngây ngô tình khờ dại
Cất giữ làm tin sợ có khi quên
Tình mong manh quá, sợ mai sẽ mất
Có lúc cần nhau tình lại hoá duyên.

Anh gửi em khối tình yêu thắm thiết
Làm người tình dệt mộng bóng trăng ngà
Đêm huyền diệu lời tình ru êm ái
Đừng quên nhé cuộc tình sẽ thăng hoa.

Tế Luân

*người nghệ sĩ lang thang trong tâm tưởng,
viết vắn thơ ca tụng tình yêu.*

Vô Minh Đòi Người

**Tình yêu thể hiện bằng thơ
Tình đời hiện diện hoang sơ đời mình
Chôn trần gian cõi vô hình
Thân ta ở trọ hành trình mộng tan.**

**Phật thuyết giảng nơi niết bàn
Chúa mở cửa chốn thiên đàng bình an
Đời như mộng tưởng mây ngàn
Dòng đời vọng động chảy tràn như sông.**

**Trôi theo vạt nắng hừng đông
Thịt da còn chảy máu hồng đỏ tươi
Thiền sư thú vị môi cười
Ngộ ra thân phận đổi dời trong ta.**

**Tế Luân
Một chút ý nghĩa của đời sống vô minh**

Hãy Nhìn Vào Lịch Sử

**Đừng mất dấu, ta còn lịch sử
Năm mươi năm xa xứ lưu vong
Cờ vàng máu đỏ chia ba nhánh
Phát phới bay về tận biển đông.**

**Nếu có ai quên nhìn lịch sử
Hãy nhìn vào bản thể từ đâu
Tháng tư quốc hận hờn vong quốc
Bom đạn mù bay bóng vạ sâu.**

**Hãy tự hào nhìn vào lịch sử
Khởi tình chung vang dội trời nam
Ai còn khúc mắc lòng chưa tỏ
Thấp nén từ bi, tạ thế nhân.**

**Hãy nhớ nguồn cơn trong lịch sử
Tự do này đánh đổi từ đâu
Vượt biên sống chết trong gang tấc
Biển cả ngàn khơi sóng bạc đầu.**

**Tự nạn đi tìm vùng đất hứa
Tù nhân “cộng sản” sống lưu vong
Tự do ngọn đuốc soi tâm trí
Cả một đời an lạc thông dong.**

**Nếu một mai nhìn vào lịch sử
Thấy tương lai bừng sáng phương đông
Con rồng, cháu tiên, vùng dậy
Đánh đuổi cộng nô, dành núi sông.**

**Dòng lịch sử phân chia giới tuyến
Ngọn cờ vàng chiếm lĩnh giang sơn
Ba miền đất nước chung nguồn cội
Xây dựng tương lai rực rỡ hơn.**

Tế Luân

50 Năm Xa Xứ

**Năm mươi năm xa xứ
Buồn vui lắm chuyện đời
Lá cờ vàng sọc đỏ
Vẫn tung bay xứ người.**

**Năm mươi năm dịch chuyển
Dòng đời vụt đi qua
Khối tình chung ở lại
Trời tháng tư mưa sa.**

**Cuộc chiến buồn vĩnh biệt
Xác người nằm phơi thây
Khối tình chung đột tử
Đất mẹ buồn chia tay.**

**Đống tro tàn khơi lại
Mảnh phế liệu đem soi
Tiếng khóc than lịch sử
Lay động trái tim người.**

**Khói hương bay vào mắt
Cho ngân lệ tuôn rơi
Tuổi già thêm tóc rụng
Ngọn gió chiều rong chơi.**

**Năm mươi năm ngân lệ
Ngày tháng vội đi qua
Tiếng hạc kêu hồ lạnh
Đôi mắt giọt lệ sa.**

**Năm mươi năm nhìn lại
Hư vô cả một đời
Hoa tàn rồi hoa nở
Buông nhẹ một tiếng cười.**

**Tế Luân
Viết theo hồi ức. Năm mươi năm nhìn lại
1975-2025**

Năm Mười Năm Nhìn Lại

Nghe tiếng đồng hồ chạy
Tôi thì thăm với đêm
Ngày mai tháng tư đến
Mưa nhẹ rơi trước thềm.

Tháng tư đầy hoài niệm
Của năm tháng giao thoa
Sài Gòn tràn mắt lệ
Tôi và em lệ nhòa.

Trên tay dòng lệ ướm
Tháng tư lại tìm về
Cả hai cùng nuốt hận
Lòng xót đau não nề.

Ngồi lắng nghe hơi thở
Sao nổi buồn mênh mông
Ngọn gió trời lồng lộng
Đời lập từ hư không.

Tôi gọi khê tháng tư
Sài Gòn như lên tiếng
Nỗi buồn sao đau đớn
Cuộc sống nào linh thiên.

Tháng Tư nhói trong tim
Giọt lệ rơi còn ấm
Buông rơi sợi tóc trắng
Niềm đau đến âm thầm.

Năm mươi năm thức tỉnh
Tưởng như là chiêm bao
Nước mắt nào chứng nhận
Từ khi ta mất nhau.

Tế Luân

Tự Do Dưới Bầu Trời Đầy Sao

Tôi đến nơi đây từ quê hương mất dấu
Rơi vào tay bọn cộng sản vô nhân
Súng đã im, ngọn cờ vàng khuất bóng
Chỉ trái tim còn cất giữ tinh thần.

Là người lính, từng đứng giữa chiến trường
Bảo vệ tự do bằng máu anh hùng
Rồi mất nước, tháng tư ngày quốc hận
Chỉ còn lời thề, giữ đến tận cùng.

Năm mươi năm, năm mươi lần ly biệt
Tôi đến bờ tự do, dựng lại nhịp cầu
Ở nơi đây, không bịt miệng xiềng xích
Không bắt người dân, nói dối cúi đầu.

**Ngày hôm nay, Hoa Kỳ mừng Độc Lập
Tôi lặng người giữa pháo hoa rực rỡ
Lòng tri ân đất nước này rộng mở
Cho kẻ lưu vong mái ấm bình yên.**

**Tự do không phải, từ trời rơi xuống
Hàng triệu người nằm xuống để dựng xây
Nên tôi biết trân trọng từng ý nghĩ
Sống xứng đáng một người Việt Tự Do.**

**Tế Luân
Mừng Ngày Độc Lập Hoa Kỳ**

Tạ Ơn Quê Hương Mới

**Xin tạ ơn mùa thu
Nở vàng trên thung lũng
Tạ ơn ngọn gió mới
Cho ta lời tình chung.**

**Tạ ơn lá cờ hoa
Những ngôi sao lấp lánh
Tạ ơn trời đất lạ
Nâng đỡ người lữ hành.**

**Cuộc khổ nạn dừng chân
Đãi ngộ ngàn hương vị
Cuộc đời bao nghiệt ngã
Trời tự do nường thân.**

**Tạ ơn quê hương mới
Đất bình an chim đậu
Đời sống buồn thôi khóc
Hoài niệm tình ân sâu.**

**Cờ tự do tung bay
Vất ngang qua bầu trời
Tạ ơn từng ơn phước
Tự do ngập hồn tôi.**

Tế Luân

Ngày Lễ Tạ Ơn

**Tạ ơn người cho ta nơi nương tựa
Trời tự do muôn sức sống an lành
Đón nhân sinh vượt qua bao khổ nạn
Ngọn đuốc nhân quyền bùng sáng long lanh.**

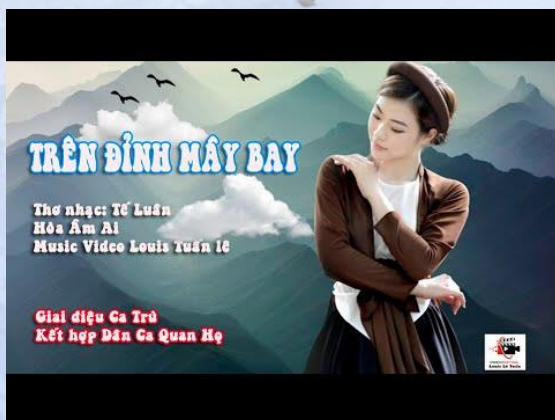
**Tạ ơn nước Mỹ, đất lành chim đậu
Cho muôn sinh, nương tựa an bình
Tình thương đó, tựa núi cao biển rộng
Vượt Thái Bình Dương bao nỗi hy sinh.**

**Tạ ơn vùng đất cho ta sống lại
Từ bạo quyền cộng sản lăm tang thương
Vượt đại dương về nơi đây chung sống
Sự sống vươn lên từ những đoạn trường.**

**Tạ ơn hoa, vì chúng sinh bùng nở
Ơn đất lành nuôi sống những kiếp người
Tạ ơn vòng tay ân tình rộng mở
Đời phong ba mưa gió đã mỉm cười.**

**Lễ tạ ơn, những chân tình vô lượng!
Chỉ một lần, không đủ nghĩa biết ơn
Người chân chính hãy thành tâm nhận diện
Vùng đất này nơi thay thế giang sơn.**

Tê Luân

(Bấm vào hình nghe nhạc. Hay vào đường link Youtube)

Trên Đỉnh Mây Bay

Mênh mông mênh mông nhạt nhòa mưa thu
Vi vu, vi vu, gió thổi sương mù
Nỗi nhớ hiện về thương kẻ si tình
Lối vắng thăm thì nhớ người trong mộng.

Trên đỉnh núi cao mây trời lồng lộng
Xuống tìm thung lũng thăm cỏ hoa vàng
(Hồn anh lang thang)
Vào thăm nhà cô, nhớ em tình muộn
Ta hỏi thăm một câu
Tình từ đâu che giấu.

Khi nào hết vấn vương?

**Cao tận mây trời phiêu bạc chim bay
Chốn trần gian hão huyền như cõi mộng
Tình ở nơi đâu, nơi đâu
Đi đâu . . . về đâu?**

**Gãy cánh chim bằng giữa trời lồng lộng
Chạm môi tình si, người ôm trọn nỗi sầu
Một thời dấu yêu vết cạn dòng sông sâu
Ta hỏi em một câu
Bao giờ ta hết tư vương?
Tình tan theo lẽ vô thường?**

Tế Luân

***Bài thơ này tôi đã viết thành ca khúc
Phổ biến trên Youtube***

https://youtu.be/gt_Hi74_44c

Ấn phim Ctrl + click mouse + đường link youtube

(Bấm vào hình nghe nhạc. Hay vào đường link Youtube)

Em Là Mùa Thu Hà Nội

Thuở ấy em đi, lá thu vàng mấy độ
Anh gặp em lòng vương vấn mộng đầy
Duyên dáng nhìn em, mùa thu vàng Hà Nội
Ngày ấy yêu thương che giấu ngại ngùng
Đúng là em người tình xưa Hà Nội.

Mặt nước hồ thu bóng xanh màu hy vọng
Một ngày đến thăm, chợ Hôm phố buồn
Phùng Khắc Khoan con đường Hà Nội
Trời vào thu vàng áo em đi
Gió đùa vui thổi tóc em bay.

**May mà có em đời còn thi vị
May mà có em tình ướm môi mềm
Thật là em trời thu vàng Hà Nội
Hàng cây xanh hồ Hoàn Kiếm trong xanh
Nghe hồn ta thổn thức tiếng yêu người.**

**Có phải em, khu phố cổ, đông người qua lại
Vội vàng chào nhau xôn xao tiếng vui cười
Bởi vì em là thu vàng Hà Nội
Phố thân quen, anh vội vã quay về.
Bởi vì Em! là mùa thu trong mơ.**

Tế Luân

Bài thơ này tôi đã phổ nhạc post trên Youtube

Ấn phim Ctrl + click mouse + đường link youtube

<https://www.youtube.com/watch?v=oXNIXBEtcHU>

(Bấm vào hình nghe nhạc. Hay vào đường link Youtube)

Tạ Ơn Em

**Tạ ơn về cuộc đời
Khi ta còn có em
Tạ ơn về những gì
Em cho ta hạnh phúc
Tình chan chứa yêu thương
Thúy Dung ơi!
tình yêu ơi.**

**Tình em như phép lạ
Ôm trọn mỗi trăm năm
Đời anh vừa đánh mất
Trong vụn hạn đời
Em ơi!
Tình yêu ơi!**

**Có bao giờ em hiểu
Vi sao ta yêu nhau
Duyên nào ta gặp gỡ
Lần đầu sao rung động
Nụ hôn nào xao xuyến
Tình tan vào trong nhau
Bao giờ! Bao giờ!
Ta yêu nhau.**

**Hãy nhớ về cuộc tình
Đời ta sao có nhau
Tình yêu bao ước vọng
Nhưng nhớ và giận hờn
Giữ mãi cuộc tình đầu
Thúy Dung ơi!
Tình yêu ơi.**

**Tế Luân
Viết tặng vợ**

<https://youtu.be/TEzynsRmiXs>

Ấn phim Ctrl + click mouse + đường link youtube

(Bấm vào hình nghe nhạc. Hay vào đường link Youtube)

Tình Khúc Đêm Trăng

Trăng ơi! Cùng ta soi sáng mặt người
 Trăng ơi! Hãy xuống đây uống ly rượu mời
 Lâng lâng – nghiêng ngả
 Say say – đêm nay
 Đêm nay trăng sáng tuyệt vời
 Đêm nay cùng tôi vẽ thêm cuộc đời
 Trăm năm cõi mộng
 Thi sĩ chưa với tới
 Trao tặng em câu thơ
 Tình với vợ trong mơ.
 Sao em trầm tư chưa nhập cuộc
 Để trăng soi vạt áo em
 cho hờ hênh tìm về
 Cho mộng tình riêng, chênh vênh mất lối
 Mạn thuyền ta lấp lánh ánh trăng vàng
 (Sao em múc ánh trăng vàng đổ đi.) “câu ca dao”
 Ồi a-a, ời-a - ời a
 Ồi a-a, ời-a - ời a

Trăng mờ mờ, sương khói đêm nay
Thuyền anh neo đậu trên bến sông này
Để ánh trăng đêm ve vãn mạn thuyền
Mạn thuyền anh lấp lánh ánh trăng vàng
Sao em múc trăng đổ đi
Đổ đi – đổ đi đâu
đêm nay.
Hà hi ha, hà hi hà, í a
Hà hi ha, hà hi hà, í a
Em có biết tình ta
Rót mãi ly rượu đầy
Uống cạn chén cùng ngả nghiêng say đêm nay
Cho thi nhân
Mơ khách đường xa với dặm trường
Lấp lánh trăng đêm mờ khói sương
Thuyền ai buông lái bên bờ vắng
Đậu bến sông xưa tình vẫn vương.
Hà hí ha, hà hi hà, í a
Hà hí ha, hà hi hà, í a
Ôi! Tình ta
Thật mê say đêm nay.

Tế Luân

<https://youtu.be/VxxfTyJ0dQU>

Ấn phím Ctrl + click mouse + đường link youtube

(Bấm vào hình nghe nhạc. Hay vào đường link Youtube)

Lời Tỏ Tình Mùa Hạ

Mây trời bay lang thang
Mang theo chút nắng vàng
Đôi môi màu son đỏ
Ký ức nào đi hoang.

Một thời em ngây thơ
Tà áo bay đợi chờ
Lời yêu còn bền lên
Em đem vào trong mơ.

Chút tình anh dại khờ
Ngọt ngào viết bài thơ
Lời thì thầm khẽ nói
Dấu tình buồn ban sơ.

**Phượng hồng còn đơm nụ
Hàng cây vương sương mù
Em giận hờn ủ rũ
Xanh xao vàng úa thu.**

**Cổng đêm theo gót hài
Mối tình buồn chia hai
Một nửa đem che giấu
Một nửa chờ bóng ai.**

**Ngôi hát giữa trời mây
Hư hao dáng thân gầy
Sợi nắng chiều phai nhạt
Lời tỏ tình ngắt ngây.**

**Lanh thang gió mây trời
Tóc em bay tuyệt vời
Nắng soi hồng đôi má
Ta yêu em một đời.**

Tế Luân

<https://youtu.be/ksXly6aa-F8>

Ấn phim Ctrl + click mouse + đường link youtube

Mênh Mông Sương Khói

Mênh mông sương khói nhẹ bay
Em xòe tay bắt chùm mây sương mù
Tưởng rằng nắm cả thiên thu
Nào ngờ một nhúm phù du hão huyền.

Một làn khói chợt thôi miên
Vào thăm ký ức lụi phôi trăm năm
Lụa vàng óng ánh tơ tằm
Khoác lên tấm áo hương trầm vẫn vương.

Đêm trăng huyền ảo mù sương
Ngày mai tiếp bước bụi đường phong vân
Buồn thương nỗi nhớ xa gần
Để cho lệ ấy tàn ngàn vết đau.

**Người đi tình vội theo sau
Phố xưa trời rộng đổi màu hoàng hôn
Hoa sen chớm nở bên cồn
Sương khuya thấm ướt cỏi hồn thi nhân.**

**Hoa vàng sương khói phù vân
Mây bay phủ bóng đường trần tha phương
Lang thang khắp nẻo đoạn trường
Đời trôi ngày tháng vô thường về đâu.**

Tế Luân

**Tôi viết bài thơ này và phổ nhạc
Đây cũng là tình khúc tượng trưng cho tuyển tập thơ
tình Sương Khói Nhẹ Bay.**

<https://youtu.be/dr6MxJ4VMXc>

Ấn phim Ctrl + click mouse + đường link youtube

Mục Lục

Sương Khói Nhẹ Bay

Hình ảnh Sương Khói Nhẹ Bay	1-2
Lời giới thiệu	3-13
Cảm nghĩ về tác phẩm	14-16
Sương khói vô thường	17
Sương khói nhẹ bay	18-19
Mịt mù sương khói	20
Bồng bênh vệt sương	21
Mênh mông sương khói	22
Sương ướt giọt buồn	23
Như vạt sương Bay	24
Phá vỡ vô thường	25
Ngụ ngôn của thi nhân	26
Gương mặt thi nhân	27
Ký ức	28
Ném xuống dòng sông	29
Tảng đá cùng rong rêu	30
Khắc tên trên đá	31
Những mặt chữ	32
Có em	33
Cà phê sáng	34
Lá đỏ	35

Tôi muốn thơ tôi	36-37
Tôi muốn quên	38
Bức chân dung	39
Em khóa thân	40
Lối nhỏ thì thầm	41
Mây ôm dáng núi	42-43
Trắc ẩn tuổi già	44
Bên em biển gọi	45
Thao thức	46
Hoa đèn	47
Thương em	48
Khoảng trống	49
Dòng sông gặp em	50
Chiều vàng gặp em	51
Vết nứt trên tường rêu xanh	52-53
Ngôn từ trong thơ	54-55
Cơn say	56
Hoa vàng thung lũng	57
Cơn mưa hồng	58-59
Hạt muối môi em	60
Sợi tóc thi nhân	61
Lên rừng tìm quên	62-63
Phép lạ của tình yêu	64-65
Ngắm giọt nước đen	66
Mẹ ơi con nhớ Mẹ	67-68
Cà phê sáng	69

Tôi muốn quên hết đau thương	70
Theo bóng mây	71
Bên em ngọn cỏ bông	72
Bốn mùa trong thơ	73-74
Theo ngọn gió xuân	75-76
Ngày mừng một Tết	77
Gió xuân	78-79
Đêm xuân thao thức	80
Ngày cận Tết	81
Mong xuân	82
Cảm xúc hương xuân	83
Nhớ một chiều xuân	84
Xuân về chưa	85-86
Hương mùa xuân	87
Lục bát mừng xuân	88
Đời đã quen chưa	89
Xuân nhớ	90-91
Xuân về trên thảo nguyên	92
Quê ngoại	93-94
Cảm xúc hương xuân	95
Nhớ xuân quê cũ	96-97
Đêm xuân thức giấc	98
Ngày Tết đến	99
Mong xuân về bên em	100
Xuân đã về chưa em?	101-102
Giấc mộng	103

Cảm nghĩ mùa hạ	104-105
Lời của mùa hạ	106
Lời thân thiện mùa hạ	107
Chùm hoa phượng đỏ	108
Mùa hè phượng vĩ	109
Góc phố mùa hạ	110
Bức tranh quê ngoại	111
Mùa hạ cô đơn	112
Người đàn bà	113
Tháng sáu vạt lúa bay	114
Cơn mưa hồng	115-116
Xin chào tháng sáu	117
Tháng sáu chim bay	118
Mưa nắng tháng sáu	119
Chùm hoa phượng đỏ	120
Sợi nắng soi nghiêng	121
Mùa hạ nắng nóng	122
Cảm nhận mùa thu	123-124
Người nhặt lá vàng	125
Chiều vàng gặp em	126
Thương em	127
Em về thăm	128
Hẹn em mùa thu	129
Ngọn gió thu	130
Mùa thu bên em	131
Em mùa thu	132

Khúc nhạc gió thu	133
Mùa thu trong tâm tưởng	134
Mây ôm dáng núi	135-136
Mùa thu trong em	137-138
Đêm rằm trung thu	139-140
Lá đỏ	141-142
Mùa thu bình yên	143
Tình khúc mùa thu	144
Trời mưa thu	145-146
Mùa thu dĩ vãng	147
Tìm lại tuổi thơ	148-149
Thả đèn trời	150
Mùa lá thu rơi	151-152
Lá thu rơi	153-154
Nhìn lá thu rơi	155
Chạm vào đêm thu	156
Em đến từ gió thu	157
Em bên ngọn cỏ bông	158
Cảm xúc mùa đông	159-162
Hoa tuyết bay	163
Trời lạnh gió đông	164-165
Cuối mùa tuyết tan	166
Cuối năm tháng 12	167
Tháng mười một	168
Cuối năm mưa bão	169-170
Mừng Noel	171

Ngày Noel	172
Ngày lễ ma quỷ	173
Tạm biệt mùa tuyết rơi	174
Nỗi buồn mùa đông	175
Tôi muốn	176
Tôi thèm	177
Buổi chiều mùa đông	178
Cơn mưa tuyết	179-180
Tháng 12 về	181
Ngọn gió đông	182-183
Trời gió lạnh	184
Cuối mùa tuyết tan	185
Tạm biệt mùa tuyết rơi	186
Trời lạnh gió đông	187
Dấu vết mùa đông	188
Cảm xúc về thời gian qua Ký ức	189-190
Mùa xuân trong tù	191-192
Đêm trong tù	193
Xót xa phận tù	194
Tôi yêu thơ	195-196
Hỏi đời	197
Dòng sông đời	198-199
Nhớ nhau	200
Đêm mơ bên nhau	201-202
Bóng trắng soi mặt hồ	203-204
Em hỏi anh? Tình về đâu?	205

Cánh đồng hoa cải vàng	206-207
Yêu em	208
Tình cờ	209
Hạt sương non	210
Tiếng kinh cầu cho một chiếc lá	211-212
Lau đi	213
Xuân về trên thảo nguyên	214
Thao thức	215
Trung Nữ Vương	216
Ký ức	217
Phá vỡ vô thường	218
Lá thư rơi	219-220
Giăng tơ	221
Đồng cảm yêu thương	222-223
Đi tìm ngày sinh tháng Ba	224-225
Tự do và văn học	226
Nỗi buồn	227
Ngỡ em về	228
Gửi tặng em	229
Vô minh đời người	230
Hãy nhìn vào lịch sử	231-232
50 năm xa xứ	233-234
50 năm nhìn lại	235-236
Tự do dưới bầu trời đầy sao	237-238
Tạ ơn quê hương mới	239
Ngày Lễ tạ ơn	240

Âm Nhạc-Trên đỉnh mây bay	241-242
Em là mùa thu Hà Nội	243-244
Tạ ơn em	245-246
Tình khúc đêm trăng	247-248
Lời tỏ tình mùa hạ	249-250
Mênh mông sương khói	251-252
Mục lục	253-260
Hết.	

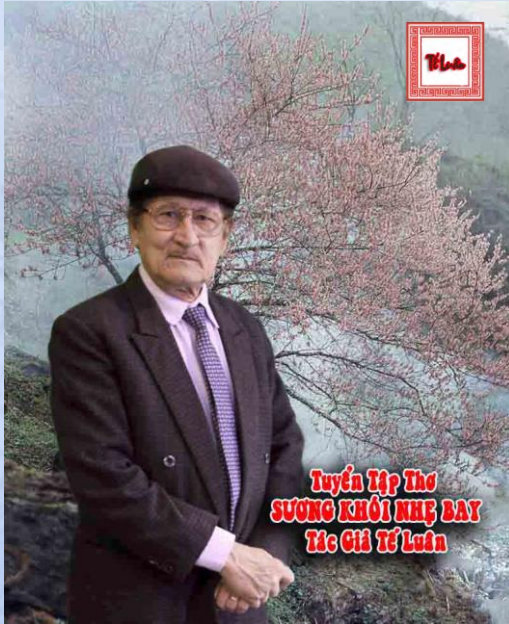

**Trình bày và layout book
Do chính tác giả
In tại Lulu-Printing USA**

**Presentation and layout book
By author Louis Tuan Le
Copyright reserved by the author**

**Sương Khói Nhẹ Bay
Tuyển Tập Thơ
Louis Tuấn Lê
USA 2025**

**"Light mist drifts and fades,
gathering, scattering,
like a breath of impermanence.**

**Tác Giả Tế Luân
Louis Tuấn Lê**